sacred heart college annual 78

YUVABHARATH COLLEGE

RAVIPURAM ROAD. COCHIN-16

PHONE : 32896

Offers the following Courses of the Kerala University:

PRE-DEGREE	Gr. III	Economics, Elements of Political Science & Commerce
	Gr. IV	Commerce, Commercial Correspondence & Commercial Geography and Book-Keeping & Accountancy
B. A. DEGREE	(1)	Economics (Main)
	(2)	Sociology (Main)
B. Com. DEGREE		Cost Accounting (Elective)
M. A. DEGREE	(1)	English
	(2)	Economics
	(3)	Sociology (Science graduates also eligible)
M Com. DEGREE		

Hostel Facilities for Boys & Girls

Prospectus and Application Form can be had from the College office on payment of Rs. 2/- (Rs. 2 50 if required by post)

PRINCIPAL

സേക്രഡ്ഹാർട്ട് കോളേജ് ആനുവൽ 1978

COR RECTUM INQUIRIT SCIENTIAM

മുദ്രണം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ച ചെറിസ് പ്രിൻേറഴ്സിലെ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും,
ബ്ലോക്കുകൾ തയ്യാറാക്കിയ കളർ ടോണിലെ സ്നേഹിത
ന്മാർക്കും, നാത്തിയിലെ ദിനേശിനും, പ്രവദാസിലെ
സാബുവിനും, ഈ പ്രസിദ്ധീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാവർക്കും—നന്ദി.

കൂടുതൽ കൂടുതൽ നാളെകളെ പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ഇന്നലെയുടെ ഓരോർമ്മയാണിത്. ആ ഓർമ്മകളിൽ ഈ കലാലയവും, പിന്നിട്ട വർഷത്തെ അതിന്റെ തുടിപ്പുകളും എന്നും പച്ച പിടിച്ചു നിൽക്കുമെന്നാശിക്കട്ടെ. ഇതിലെ താളുകൾക്ക് നിറം പകരാൻ എന്തെന്ത് ഓർമ്മകളാണ് ഓടിയെത്തുന്നത്. നിങ്ങളോടൊത്തു ചേരാൻ, നിങ്ങളുടെ ഏകാന്തതയിൽ കൂട്ടിരിക്കാൻ അവയ്ക്കു ധൃതിയായി........അവരെ കൂടെ കൊണ്ടു പോകൂ. മാഗസിനെക്കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിൽ സ്വതന്ത്രമായൊരു നിലപാടു സ്വീകരിക്കാൻ പരിമിതികളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്, എങ്കിലും പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കാത്ത മനുഷ്യശ്രമങ്ങൾക്ക് ഇതും ഒരപവാദമല്ല. കൂടുതലൊന്നും ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ച് പറയാനില്ല. വിലയിരുത്തേണ്ടവർ നിങ്ങളാണ്. നിങ്ങൾക്ക് നന്മകൾ നേർന്നു കൊണ്ട് ഈ കുറിപ്പ് ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ബാബുജോസഫ്, എഡിറ്റർ.

Printed at Cherrys Printers Pvt. Ltd., Cochin-682 017
Blocks Colortone,
Cover design Sunny Balachandran
Editor Babu Joseph

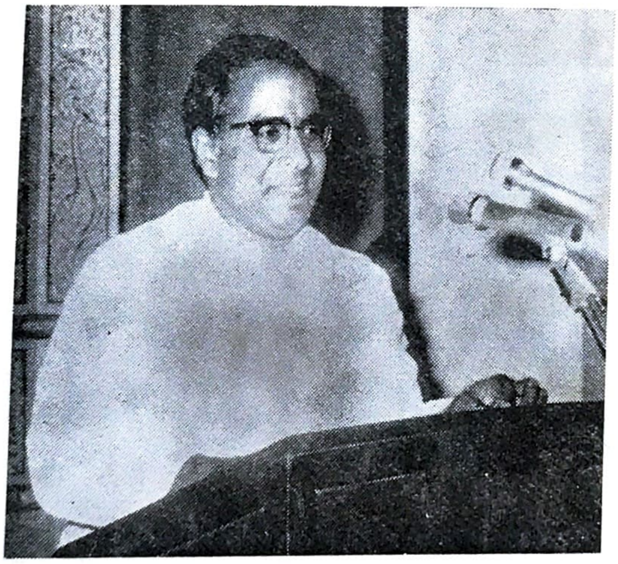

REV. Fr. Mathai Archangel, C. M. I,
PRINCIPAL

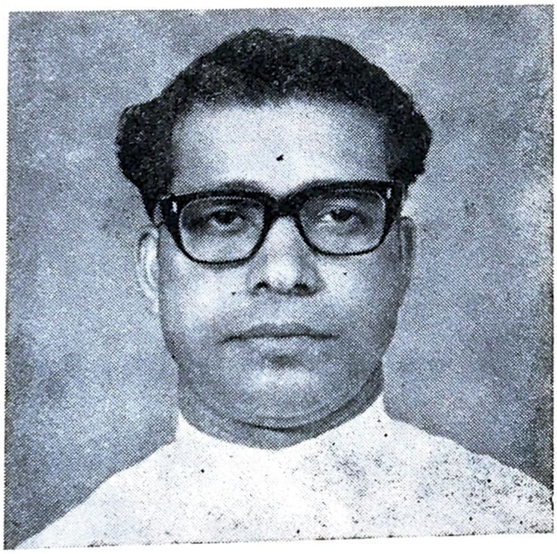

REV. Fr. Puzhakara, C. M. I,
MANAGER

Honarable Minister P. J. JOSEPH, Rev. Fr. Manager, Mr. Chairman, dear Teachers, parents and students, members of the Former Students Association, Ladies and Gentlemen :

We are extremely happy today to have in our midst Hon'able Minister P. J. JOSEPH, one of our distinguished students and a member of the Former Students Association as the Chief Guest of the day. Let me exprese our gratitude to you, Sir, for your kind response to our invitation.

My present task is to make a brief survey of the major activities of the college during the academic year 1977-78.

THE STAFF

The staff of our College was enriched by a few fresh appointments. Rev. Dr. Daniel Thottakara in English, Sri. S. Antony in Commerce, Sri. P. J. Joseph in Physics and Sri. P. J. Kuruvachen in Chemistry form the new blood transferred into the teaching body. Sri. Thomas Mathew of Mathematics, a fresh appointment of the year, resigned and left the College for better prospects.

I recollect on this occasion with sentimnts of sorrow, the sad demise of Prof. Daniel who had retired from service in 1973, and whose yeoman service to the Institution can hardly be ignored.

THE RESULTS

Here are the results in brief of the various university examinations of April 1977.

The Pre-degree secured a 65% with 24 first classes
B. A. Economics 70% with 2 second classes
B. A. Sociology 63% with a first class
B. Sc. Physics 53% with 7 first classes
B. Sc. Chemistry 80% with 12 first classes
B. Sc Botany 80% with 3 first classes
B. Sc Zoology 77% with 6 first classes
B. Com 90% with 11 first classes
M. A. English 100% with 5 second classes
M. A. Economics 100% with 11 second classes
M. Sc. Chemistry 100 % with a first class and 9 second classes
M. Sc. Zoology 100% with 3 first and 2 second classes
M. Com 80% with 7 second classes.

Principal's Report

M. S. W 100% with 7 first and 16 second classes
D. S. S. 100% with all third classes.
D. S. S 100% with all third classes.

Our College feels proud of the two 1st Ranks secured by Muraleedhara Das T. K. in M. S. W. and E. F. Jose in B. A. Sociology.

Scholarship and Financial Assistance

We have a total number of 1875 students on the rolls out of whom 750 are girls. In all 359 students are enjoying financial assistance under various titles like national merit and loan scholarships, State merit scholarships, Science talent scholarships, Physically handicaped scholarship, Labour Welfare Board Scholarships, Non-Hindi speaking states scholarships etc.

National merit	—	10
National loan	—	15
Science talent	—	1
State merit	—	4
Physically handicapped scholarships	—	3
Labour Welfare Board scholarship	—	2
Non. Hindi speaking scholarahip	—	2
Fisheries Sch.	—	1
SC & ST	—	80
O. E. C	—	48
O. B. C	—	88
Kumara Pillai Comi.	—	57
Unified fee Concession	—	48

COLLEGE UNION

The College Union was inaugurated by Sri. Vaikom Chandrasekharan Nair. The Union organized a much appreciated and well-conducted Inter-collegiate Arts Festival. Four new rolling Trophies have been instituted for the same. A separate art festival was conducted exclusively for the students of our College. Most of the subject-associations were inaugurated in the Third term and naturally for want of time very little was done by them. The speaker's forum did a very creative job in giving training to a number of students in the art of public speaking. It may be relevant to state here that A. M. Roshan and Sabu John, the best speakers of the College are products of the public speaking forum. The Union activities were concluded by the middle of March at a formal valedictory function attended by Dr. Ayyappa Panicker and Shri Kavalam Narayana Panicker.

In the University Arts Festival our College won four first prizes, Prasad coming first in percussion instrument, Sadanandan in Short Story (Malayalam) Sabu John in elocution (Malayalam) and Satheshkumar in Photography.

As in previous year there was an Art Exhibition organised at the College by the staff and students and it was very much by appreciated by all.

BLOOD DONATION COMPAIGN

This year the blood donation compaign was inaugurated By Dr. Joseph Kurian, the Chief Physician of the Lissie Hospital. Several staff members and students came forward to donate blood,

One of the novel ventures of AICUF this year was the division of the unit into two for better efficiency-the Junior Unit comprising of PDC students and the Senior Unit of DC and PG students. The activities of the year were inaugurated by His Excellency Rt. Rev. Dr, Sebastian Mankuzhikary on July 7, 1977. Its members organised 5 one-day seminars in the College on various aspects of Personality Development, and 2 leadership training camps at the Zonal level. Besides, more than 20 members participated in different seminars held at the Regional and National levels in different parts of the country. We are really proud of K. X. Joseph who was elected as the AICUF National Secretary.

SPORTS AND GAMES

Achievements in the field of Sports and Games this year are only moderate when compared to last year. We are the University Champions in Tennis for the first time in the history of the College. In Football we annexed Fr. Nedumkallel Trophy of Nirmala College, Muvattupuzha. We also won Fr. Peter Thomas Memorial Trophy in Ball Badminton conducted by our College. We made fairly good contributions to the various University teams this year as given below.

Foot Ball	:	M. D. Antony II M. Com.
		K. P. Suresh I B A
		Sebastian II B. Com.
Basket Ball	:	P. H. Ashraf I M. Com
Cricket	:	Santosh K. II B. Sc.
Kabadi	:	Santhosh Kumar V. II B.A.
Volley Ball	:	K, K. Koshy D. S. S.
Tennis	:	Roy Edward III B, Sc

A. R. Azeem of II PDC deserves special congratulations. He won the Kerala State Senior and Junior Billiards Championship and also the Junior Snooker Championship for the year 1977-78. It is a rare distinction. In the Nationals, he became the runner-up in Junior Billiards.

N. C. C.

The strength of N C C Army Wing is 100 and that of Naval Wing is 50. The general discipline and standard of training are high. N C C is running an Employment Information and Guidance Bureau in the College for the benefit of all the students. This year onwards social service is also included in the training programme. Siby K. Thomas who attended a Mountaineering Course in Utter Kashi and K. P. Sajeev who attended the Advanced Leadership course in Jammu and Kashmir deserve special mention.

N. S. S.

The National Service Scheme deserves hearty congratulations for carrying out a large number of programmes with a great deal of dedication and discipline. Under the guidance of a team of young lecturers, and with C. G. Somanathan III DC, as volunteer secretary, they did agricultural, medical and educational work. Their Tapioca graden 'Know-your-country' exhibition. medical symposium on nature cure and herbo-minerals, their Sports Day stalls and National Savings Propaganda deserve special mention. They have just inaugurated a hobby work-shop which will start functioning from next year. Their annual work camp (26th Dec. '77 to 4th January 1978) at Kadappara, near Malayattoor was a roaring success. E. K. Venugopal III D. C. and Sherly K. M. III DC were selected as the Best Workers, K. G. Chandrasekharan III DC and Jeena Pappachan II DC were the best campers.

A Guardians Association has been functioning in the College since 1970. In view of a recent government directive, a Parent Teacher Assn. was formed in the place of Guardian's Assn.

The General Body of the Association met twice this year. The first General Body which met on Sept. 25, 1977 elected the executive committee consisting of 8 members from the parents and 5 members from the teachers of the College.

From its fund, an amount of Rs. 2, 778·00 was utilized for providing sufficient number of benches and desks in the retiring room for girls. Rs. 100 was given to a poor student for purchasing books. A sum of Rs. 100/- was given to

the Andhra Pradesh Cyclone Relief Fund. The Assn. also donated Rs. 251/-to His Excellency Rt. Rev. Gratian Mundadan, Bishop of Bijnor, a former staff member of the College for the developmental programmes in his new diocese.

In this connection, I am very happy to state that the parents in general and the Executive Committee, in particular, are co-operative and helpful in maintaining a peaceful atmosphere in the College.

FORMER STUDENTS ASSOCIATION

After a lapse of 33 years since the founding of the College, a need was felt among the former students of the College to form an association and keep in touch with their Alma Mater. Consequently, with the hearty co-operation of the teachers, a general body meeting of former students was convened on 31st July 1977, at which the Former Students Association of Sacred Heart College was formally inaugurated. Among the present 400 and odd members on its rolls include distinguished persons like the Cardinal, State Ministers, MLA's and others.

CONCLUSION

The Report will not be complete if I fail to record my sincere thanks to the Teaching and Non-teaching staff of the College who have spared no pains to ensure the smooth and efficient running of the Institution. The students, as well, deserve no less appreciation. I hope the same kind of team spirit between the staff and the students will continue in the future also.

Thank you,

Thevara,
Dt : 31-3-1978.

PRINCIPAL.

This year's College Union can be compared and contrasted to hundreds of other unions. But it differed from them in the sense that it emerged not from the conventional frame work of campus politics. Rather, it is the realisation of the dream of a few individuals who wanted something more than Inauguration and Valedictory functions, some thing more constructive than oft-repeated political jargon.

This spirit was seen in the College election itself, which was anexercise in decency Though political ideologies clashed in hot conflict, the temperature never sizzled up alarmingly. The result was an unprecedented involvement of students which showed in the 87% polling. The following were elected as office bearers.

Chairman	—	A. M. Roshan.
Secretary	—	Viju Thomas.
Vice Chairman	—	Vijaya A.
Arts Club Secretary	—	Kurien Mathew.
Uni - Union Councillors	—	Sabu John & Suresh P. E.
Chief Editor	—	Babu Joseph.

The College Union was inaugurated on the 4th of November by Vaikom Chandra Sekharan Nair. He pointed out that today's problems can be effectively tackled, only by people, young at heart. Prof. M. K. Sanu, Shri. Ezhacherry Ramachandran & Adv. Cyriac Joseph spoke on the occasion. In the after-noon Cartoonist Yesudasan inaugurated the Arts Club, which was followed by variety entertainments.

This year, several brilliant happenings pushed up the College's rating in the cultural and artistic scales. For the first time our College stood third in the Kerala University Youth Festival held at Ernakulam. The prize winners were felicitated by the College Union.

On the 30th of November we revived the Murali Trophy Debating Contest which had been dead for the past 4 years. 11 of Kerala's eloquent teams participated. Young speakers expressed their views on whether "Socialism can be attained in India only through the gun barrel".

In the past, an All Kerala Inter-Collegiate Arts Festival was mere wishful thinking. But this year that too was staged by the College Union. In the 3 days of 8th, 9th & 10th of December, through this unique programme, our

College Union Report 1977-78

College witnessed the scintillating performances of the talents of the student world. Prizes were distrubuted by Shri K. A. Damodara Menon, Resident Editor of Mathrubhumi.

The students of our College excelled in Arts Festivals conducted by the Ernakulam Public Library and Sree Sankara College, Kalady. We won the runner up trophy in the Rotract Inter-University Youth Festival. In the cultural competitions held in connection with the Flower Show our students won top laurels. In the Inter-Collegiate Arts Festival sponsored by the Maharaja's College we bagged the Devapalan Arts Trophy and Idikulla Memmorial Shield for English Debate.

A psychiatrist enlightening the students on such delicate topics like love and sex–Dr. David's class on the 'Psychology of love and sex' was such a bold effort.

On looking back, there might not be much done when related to what's yet to be done. But it's our sincerest conviction that this Union has awakened the cultural spirit of this college. Still better performances may be followed. It should be so. But somewhere, a beginning had to be made. Such a start was witnessed this year. We won't resort to verbal pyrotechnics. Nevertheless, we are proud and it's not built on the illusory base of vanity; it's that feeling which occurs when something has been done, earnestly and purposefully.

ECONOMICS ASSOCIATION

Respected Teachers and Dear Friends,

I have great pleasure in presenting the ANNUAL REPORT of the ECONOMICS ASSOCIATION for the year 1977 - 78.

The Assosciation was inaugurated on December 5, 1977, by Prof. Sankara Narayanan of the University of Cochin. Our Professor presided over the meeting. Sankara Narayanan gave an enlightening speech on the Relevance of the present Economic teaching in the colleges. He also passed comments on the Rolling Plan. A good number of students took part in the function and made it a memorable one.

My heartful thanks to all the teachers and students who guided me and co-operated with me in the smooth working of the Association.

Yours Sincerely,

R. RAMAKRISHNAN

SOCIOLOGY ASSOCIATION

The inauguration of the Sociology Association was held on the 14th of February 1978. Rev. Father George Kailparambil presided. He pointed out the need for Sociologists in this troubled world of racial barriers. Earlier, Mohandas of III B. A. Sociology had welcomed the gathering. Several students spoke on the occasion. This was followed by various entertainment items.

In the Sociology Conference held at the University Centre, Kariyavattom, Trivandrum, several students of this College participated. Prof. Nalina Babu, the department members and students helped immensely in the smooth functioning of the Association this year.

PHYSICS ASSOCIATION

The Physics Association of this College was inactive during the last few years. A small, but hopeful change could be introduced in this academic year, 1977 - '78.

The Physics Association was inaugurated on 11th January, 1978 by Prof. P. M. Joseph, who on the occasion gave useful information in making a simple battery eliminator at a very low cost. prof. G. Ramanathan spoke on the occasion on the important aspects of Physics.

We are happy to announce that two Physics Quiz compe titions, one for B. Sc degree students and the other for Pre - Degree students were conducted this year. The Quiz Master of the Physics quiz for B. Sc Students was Prof. G. Ramanathan and that of the Pre - Degree quiz was Prof. George Benedict. Eight students participated in the quiz competition for B. Sc Students and Dilip T. P won the first prize, Thomas T. G. the second and Sebastian. J. the third. Twelve students participated in the quiz competition for Pre - Degree students. Mathews, Baby, Babu and Raju Xavier won the first, second and third prizes respectively. The contests served to create an awareness on the fundamental ideas of Physics.

We thank all the members and the staff for their sincere co-operation.

S. H. C.

16-3-'78.

Secretary

Sd/-

K. Muraleedharan

June 1977

25 – A meeting of last year's N. S. S. Members - evaluation of activities.

July

8 – College campus cleaning.
23 – Sramdan in the College play - ground.

August

13 - Orientation talk on N. S. S. Programmes by Sri. V. J. Pappu.
20 - Occupying the N. S. S. Office room - shifting of implements to that room.

Preliminary preparations for the Onam two - day camp.

30 - Onam Camp - making a tapioca graden (20 cents plot near the
31 – staff - quarters). The camp was inaugurated by Sri. Eapen Varghese, MLA.

September

2 - Advisory Board meeting.
10 - Preparation of exhibits (paintings and charts) for the N. S. S. Stall in the College Festival.
15 - N. S. S. members as volunteers in the Exhibition hall and at the
16 - 'Know your Country' N. S. S. Stall.
24 - Weeding in the Tapioca garden.
29 - Meeting at Bharatiya Vidya Bhavan in connection with National Savings Scheme, attended by Hon. Ministers of Finance (Central and State).

October

3 to 7 Sevanavaram.
15 to 17 Three - day Orientation course for 44 boys and 20 girls hosted by our college.
20 - Seminar on Sex Education at I M. A. Hall
19 to 23 National Savings Scheme Intensive door - to - door Campaign. Our College stood second in the District for deposit-mobilisation.
29 - Weeding in the Tapioca garden.

November

5 Talk on the Practical Philosophy of N. S. S. by the Programme Officer, followed by work - shop.
10 - Advisory Committee meeting.
19 Weeding and fertilizing in the Tapioca garden.

N. S. S. Activities 1977-78

26 - Meeting at Hindi Prachar Sabha convened by the District Collector to discuss the ways and means to rehabilitate the people, affected by the Chellanam Sea Erosion.

30 - Weeding and manuring in the Tapioca garden.

December

9 Visit to the corporation settlement at Pulluruthi.

18 to 24 Arrangements for the Special Camping Programme at Kadappara.

26 to Jan 4 Special camping Programme at Kadappara

January

9 - Weeding in the Tapioca garden.

10 - Principal's tea-party to the participants in the special camping Programme – Best Actor, Best Camper Prizes given away.

28 - Thatching of two huts in Thevara.

30 - Advisory Committee meeting.

February

4 - Assisting in the repair of the workshop for starting an N. S. S. Hobby Centre.

14 - Talk on Nature cure by Dr. M. J. Poulose.

16 - Talk on Herbo-Mineral Medicines by Mr. J. John, followed by free distribution of Guide to Herbo Minerel Medicines } Medical Symposium

21 - Preparation of squash at the Community Canning Centre, Pallimukku Ernakulam for sale on the sports Day.

23 - Decoration of College Campus for Sports Day.

24 - Sports Day. The N. S. S. opened two refreshment stalls on the

25 - sports-field. The stalls fetched a profit of Rs. 130/-

March

3 - Inauguration of the N. S. S. Hobby Work-Shop by Major A. V. Thomas. (Rtd), Director of the Vocation Guidance Centre, C. S. I. Church, Kottayam.

8 to 15 Each day from 3 p. m, to 4.30 p. m. cooking class for N. S. S. Members.

12 - One-day painting. The camp was directed by Sri. C. S. Jayaram.

16 - Distribution of tapioca from the N. S. S. Garden. Sales fetched an amount of Rs. 100/-

17 - N. S. S. Valedictory function – Farewell to the out-going members.

ENGLISH LITERARY ASSOCIATION

The literary association was inaugurated by Prof. Balakrishnan of Maharajas College on 18thNov .77 at 11.A.M. The meeting began with a prayer song. C.D. Sebastian of final M.A English gave the welcome address. Prof. Balakrishnan gave his valuable suggestion's to make the association a lively one. The president of the association, Prof. Gopinathan too spoke on the occasion. The students of the 1st and 2nd M. A. (English) and all the lecturers of the English departement were present at the meeting. Light refreshments were given. The secretary gave the vote of thanks.

The next meeting was held on 5th Dec.,77. Fr. Daniel of the English department showed us some slides on America, and also spoke on the American ways of education and how they differed from ours. He also showed slides of few holiday resorts he visited. Later we had group discussions to improve our studies.

SHEELA JOSEPH II M.A. (English)
Secretary, English Literary Association

CHEMISTRY ASSOCIATION

The inauguration of the Chemistry association was done on the 5th of December ,1978 by Mr: Benjamin, Prof. of the Chemistry department of St.Alberts college.

A Quiz contest was held on the 15th of January. The response was enthusiastic. Again on the 15th of February, the Science-Quiz was a resounding success.

On March 3rd, a book binding library came into being under the auspices of the association. This was quite novel venture.

At the valedictory function held on the 10th of March Dr.Paul Vadakancherry (Prof.Chemichal Technology) was the chief guest. He spoke engagingly and informally on, Renewable Resources.

ALBERT LOPEZ.

പ്ലാനിംഗ് ഫോറം

പ്ലാനിംഗ് ഫോറത്തിന്റെ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഔപചാരികമായ ഉൽഘാടനകർമ്മം ആരാധ്യനായ ബഹു: കൊച്ചിൻ കോർപ്പറേഷൻ മേയർ ശ്രീ. A. K. ശേഷാദ്രി നിർവ്വഹിച്ചു. വിദ്യാത്ഥികൾ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിലേയ്ക്കു മാററി, അവിടത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുതിയ സാംസ്കാരിക വിപ്ലവത്തിനു ബീജാവാപം ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഹ്വാനം ചെയ്തു. പ്ലാനിങ്ങിന്റെ തത്വങ്ങളും തന്ത്രങ്ങളും സാധാരണക്കാർക്ക് കൂടി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇതു പോലെയുള്ള സംഘടനകളിൽക്കൂടി ശ്രമിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. യോഗത്തിൽ പ്ലാനിംഗ്ഫോറം കൺവീനർ ശ്രീ. വർഗ്ഗീസ് V.S. അദ്ധ്യക്ഷതവഹിച്ചു. റവ:പ്രിൻസിപ്പൽ Fr. Mathai Archangell Prof: P. J. Joseph, Rajan V. G. Mohan Philip, Varghese V. S. തുടങ്ങിയവർ സംസാരിച്ചു.

പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ, പിന്നിട്ട പാതകളിലേയ്ക്കു് ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ, നേട്ടങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികതന്നെ നിരത്തുവാൻ കഴിയും. ജീവിക്കുവാനുള്ള പ്രാഥമിക സൗകര്യങ്ങൾ പോലും, നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന, പാലാരിവട്ടത്തെ പുതിയ റോഡ് കോളനി നിവാസികളുടെ ഇടയിൽ Socio-Economic Survey നടത്തി ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികൾക്കു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചതും, റോളിംഗ്പ്ലാനിനെക്കുറിച്ച് പ്രശസ്തവ്യക്തികളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് ഒരു സെമിനാർ നടത്തിയതും, 'ഇന്ത്യയുടെ സാമ്പത്തിക പുരോഗതി കഴിഞ്ഞ മുപ്പതുവർഷങ്ങളിൽ' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു സിമ്പോസിയം നടത്തിയതും, മററു സാമൂഹ്യ സംഘടനകളുമായി ഒത്തു ചേർന്നുകൊണ്ടു് സമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടതും, പ്രവത്തനങ്ങളുടെ രാജപാതയിലെ ചില നാഴികക്കല്ലുകൾ മാത്രമാണു്.

സാമ്പത്തിക പരിമിതിയും, സമയക്കുറവും ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ കല്ലും മുള്ളും വിതറിയെങ്കിലും, പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിൽ സേവനത്തിന്റെ കൈത്തിരിയുമായി കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷക്കാലം ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും ത്യാഗമനോഭാവത്തോടും കൂടി പ്ലാനിംഗ് ഫോറത്തിന്റെ പ്രവത്തനങ്ങൾ വിജയിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിച്ചു വെന്നുള്ള സംതൃപ്തി ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു്. ശരിയായ പ്രോൽസാഹനവും സാമ്പത്തികസഹായവും കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ പന്ഥാവിൽ പുതിയ പുതിയ ചക്രവാളങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു, എന്നു് ഞങ്ങൾ വിനീതമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിലർപ്പിതമായ കടമകൾ നിറവേററുവാൻ ഞങ്ങളോടു സഹകരിച്ച, എല്ലാ നല്ലവരായ സഹോദരീ സഹോദരന്മാർക്കും, സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ, ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽ, നന്ദിയുടെ പുഷ്പഹാരങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു കൊണ്ടു്, ഈ റിപ്പോർട്ടു് ചുരുക്കുന്നു.

ജയ്ഹിന്ദ്

അഭിവാദനങ്ങളോടെ,

Varghese V. S. Convenor, Planning Forum

സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് ലീഗ്

കൊട്ടിഘോഷിച്ച് ഒരു ഉൽഘാടനം മാത്രം നടത്തി സോഷ്യൽ സർവ്വീസ് ലീഗിന്റെ തുച്ഛമായ ഫണ്ട് ഈ വർഷം വിനിയോഗിച്ചില്ലെന്ന് തുടക്കത്തിലെ പറയട്ടെ. ഈ വർഷം ഔപചാരികമായ ഉൽഘാടനമേ നടത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചതു് കോന്തുരുത്തിയിലെ ഒരു സാധുവിന് പുരമേഞ്ഞു കൊടുത്തുകൊണ്ടായിരുന്നു. സാമ്പത്തികസഹായം ചെറുതായി മാത്രമേ ചെയ്യാൻ സാധിച്ചുള്ളു വെങ്കിലും മനുഷ്യപ്രയത്നം കാര്യമായി ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു എന്നതിൽ കൃതാർത്ഥതയുണ്ട്. കൂടാതെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി പ്രസംഗമത്സരം സംഘടിപ്പിച്ച് സമ്മാനങ്ങൾ കോളേജ് ഡേയ്ക്കു് വിതരണം ചെയ്തു. സോഷ്യൻ സർവ്വീസ് ലീഗിന്റെ കൺവീനറായി പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ ഒരു കാര്യം എനിക്ക് മനസ്സിലായി, സാമൂഹ്യ സേവനരംഗത്തു് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് ശരിയായൊരു നേതൃത്വം ഇവിടെ ആവശ്യമുണ്ട് എന്ന്. അതില്ലേല്ലു്, ഒരു പരിമിതമായ കാലയളവിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള സംഘടനകൾക്ക ചെയ്യാവുന്നതു് എത്രയോ പരിമിതമാണ്.

അഭിവാദനങ്ങളോടെ,
ഭാസി കെ. വി.
സോഷ്യൽസർവ്വീസ് ലീഗ് കൺവീനർ

ആനുവൽ റിപ്പോർട്ട്

വ്യക്തികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മികവും, മാനസികവുമായ പൂർണ്ണ വികാസം ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പഠനചർച്ചകൾക്കും, നേതൃത്വപരിശീലനങ്ങൾക്കും, സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനത്തിനും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു ഐക്കഫിന്റെ ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

ഈ വർഷാരംഭത്തിൽ തന്നെ, ഐക്കഫ് ഉപദേശകരുടെയും ഭാരവാഹികളുടേയും അഭിപ്രായപ്രകാരം ഈ യൂണിററിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമാക്കുവാനായി സീനിയർ, ജൂണിയർ എന്നു രണ്ടു യൂണിററുകളായി വിഭജിക്കുകയുണ്ടായി.

രണ്ടു യൂണിററുകളുടേയും ഔദ്യോഗികമായ ഉൽഘാടനകർമ്മം ജൂലായ് 30ന് അഭിവന്ദ്യ എറണാകുളം സഹായമെത്രാൻ ഡോ. സബാസ്റ്റ്യൻ മങ്കുഴിക്കരി നിർവ്വഹിച്ചു. ധാർമ്മികവും മതപരവുമായ മൂല്യങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചു നിന്നു പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമേ നീതിനിഷ്ഠവും മനുഷ്യോചിതവുമായ ഒരു സമൂഹത്തിനുജന്മം നൽകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്നു അദ്ദേഹം ഐക്കഫ് പ്രവർത്തകരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു.

ജൂൺ 25-ന് ഞങ്ങളുടെ യൂണിററുകളുടെ ചാപ്ലിൻ ഫാ. ജോൺ കിഴക്കേടൻ പുതിയ അംഗങ്ങൾക്കായി, ഐക്കഫ് എന്തു്? എന്തിന്? എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ക്ലാസ്സെടുക്കുകയുണ്ടായി.

ജൂനിയർ യൂണിററിലെ അംഗങ്ങളുടെ കലാസാഹിത്യപരമായ ഉയർച്ചയ്ക്കായി പ്രസംഗം, സംഗീതം, മോണോആക്ട് എന്നിവയുടെ മത്സരങ്ങൾ നടത്തി. അവരിലുള്ള നേതൃത്വവാസന കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനും വളർത്തിയെടുക്കുവാനുമായി ഐക്കഫിന്റെ മുൻ നാഷണൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. K. V. അലോഷ്യസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു 'നേതൃത്വപരിശീലന ക്യാമ്പ്' സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

'വ്യക്തിത്വവികസനം,' 'സാമൂഹ്യനീതിബൈബിളിൽ' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും രണ്ടു യൂണിററിലേയും അംഗങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ച് ഏകദിന സെമിനാറുകൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. ജൂനിയർ യൂണിററിലെ അംഗങ്ങൾക്കായി ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ പള്ളിക്കുന്നേൽ, Charismatic Retreat നടത്തി.

ഒക്ടോബർ 28 മുതൽ 30 വരെ രണ്ടു യൂണിററുകളുടേയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ 'സ്വയസാമൂഹ്യ അവബോധം' (Self & social awareness) എന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു സോണൽ ക്യാമ്പ് നടത്തുകയുണ്ടായി.

Sr. Loretta, Prof. V. J. Pappoo, Major A. V. Thomas എന്നിവർ ക്യാമ്പിന് നേതൃത്വം നൽകി. മൂന്നുദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഈ ക്യാമ്പ് വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരുന്നു.

ഡിസംബർ 3ന് ഐക്കഫിന്റെ രണ്ടു യൂണിററംഗങ്ങൾക്കായി "The Psychology of sex and love" എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എറണാകുളം സിററി ഹോസ്പിററലിലെ Psychartist Dr. K. S. David രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായ ഒരു ക്ലാസ്സെടുക്കുകയുണ്ടായി.

തിരുവനന്തപുരത്തു വച്ച നടത്തിയ "Social awarness ക്യാമ്പിൽ Thampy Josephഉം, Thankachan ഉം പങ്കെടുത്തു. ആലപ്പുഴയിൽ നടത്തിയ "Ideologies which shape India വിഷയത്തിൽ നടത്തിയ ക്യാമ്പിൽ Thomas T. G. പങ്കെടുത്തു. തൊടുപുഴ, കലയന്താനിയിൽ നടത്തിയ work camp-ൽ Thampy Joseph, Joseph Thomas, Antony V.P., Rajan Joseph, Boben Joseph എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.

ഇരിഞ്ഞാലക്കുട Christ College-ൽവച്ച് കുടുംബദീപത്തിന്റേയും ഐക്കഫിന്റേയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ സെമിനാറിൽ Cletus C.F. പങ്കെടുത്തു. അഖിലകേരള അടിസ്ഥാനത്തിൽ തേവരകോളേജിൽ വച്ച Film Camp നടത്തുകയുണ്ടായി.

ഈ യൂണിററ് പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ Thampy Joseph റീജിനൽ പ്രസിഡൻറായും അനന്തരം നാഷ്ണൽ സെക്രട്ടറിയായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

Feb-18-ന് അഖില കേരള ചാപ്ലിൻ Fr. J. Kothukappally യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഈ വർഷത്തെപരിപാടികളുടെ സമാപന മീററിംഗ് കൂടുകയുണ്ടായി. സെക്രട്ടറി, ജോസഫ് തോമസ് റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിച്ചു. മീററിംഗിന്റെ സമാപനത്തോടുകൂടിത്തന്നെ അടുത്തവർഷത്തേയ്ക്കുള്ള പുതിയ ഭാരവാഹികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

Senior unit ന്റെ പ്രസിഡന്റായി Antony V.P. യും, Secretary യായി Babu. P.C. യും Vice. President ആയി Lisue Xavier ഉം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

Junior unit ന്റെ President ആയി Martion ഉം Secretary യായി Boben Joseph ഉം Vice President ആയി Shirly Thomas ഉം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ഇനിയും അടുത്ത വർഷം ഇതിനേക്കാളുപരിയായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവയ്ക്കുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുകയും പുതിയ ഭാരവാഹികൾക്കും ഐക്കഫ് അംഗങ്ങൾക്കും സർവ്വവിധ ഭാവുകങ്ങളും മംഗളങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു.

എന്ന്. സെക്രട്ടറി
Joseph Thomas (Senior Unit)
Raju Xavier (Junior Unit)

The Wrecking Crew.........

President.
A. M. ROSHAN

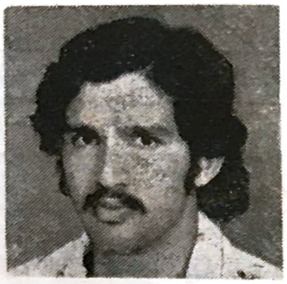

He talks first and thinks afterwards.

Vice-President.
VIJAYA. A.

Poor girl! She didn't know this was her company.

Secretary.
VIJU THOMAS

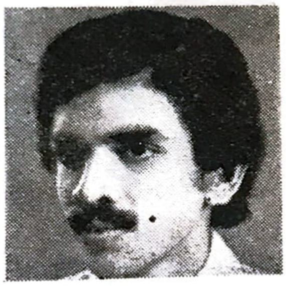

The friendliest...He has to be.........he orgnised the show.

Uni : Uni. Councillor
SURESH P. E.

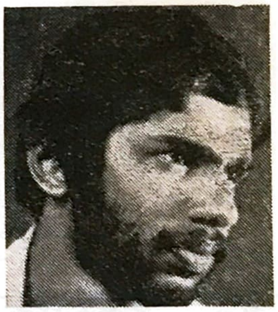

He loves all humanity-the red shirted ones.

Arts Club Secretary.
KURIAN MATHEW

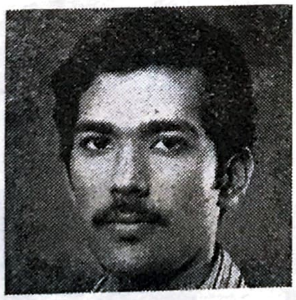

6'-2". He can't escape by going up

Uni : Uni: councillor
SABU JOHN

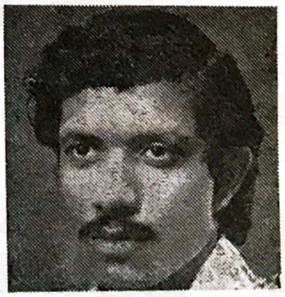

12 hours speech and 12 hours sleep-a day is too short for him.

Editor. BABU JOSEPH - The latest blow to Journalism.

College Union Executive

RANJAN JOSEPH JAYACHANDRAN RAJA. K. PREMAN. R.

KASTURIRANGAN SUDHAKARAN. P. MONY. R PREMAN. E.

LILLIKUTTY KURIAKOSE. ROSALIND. J. CHIRAYATH.

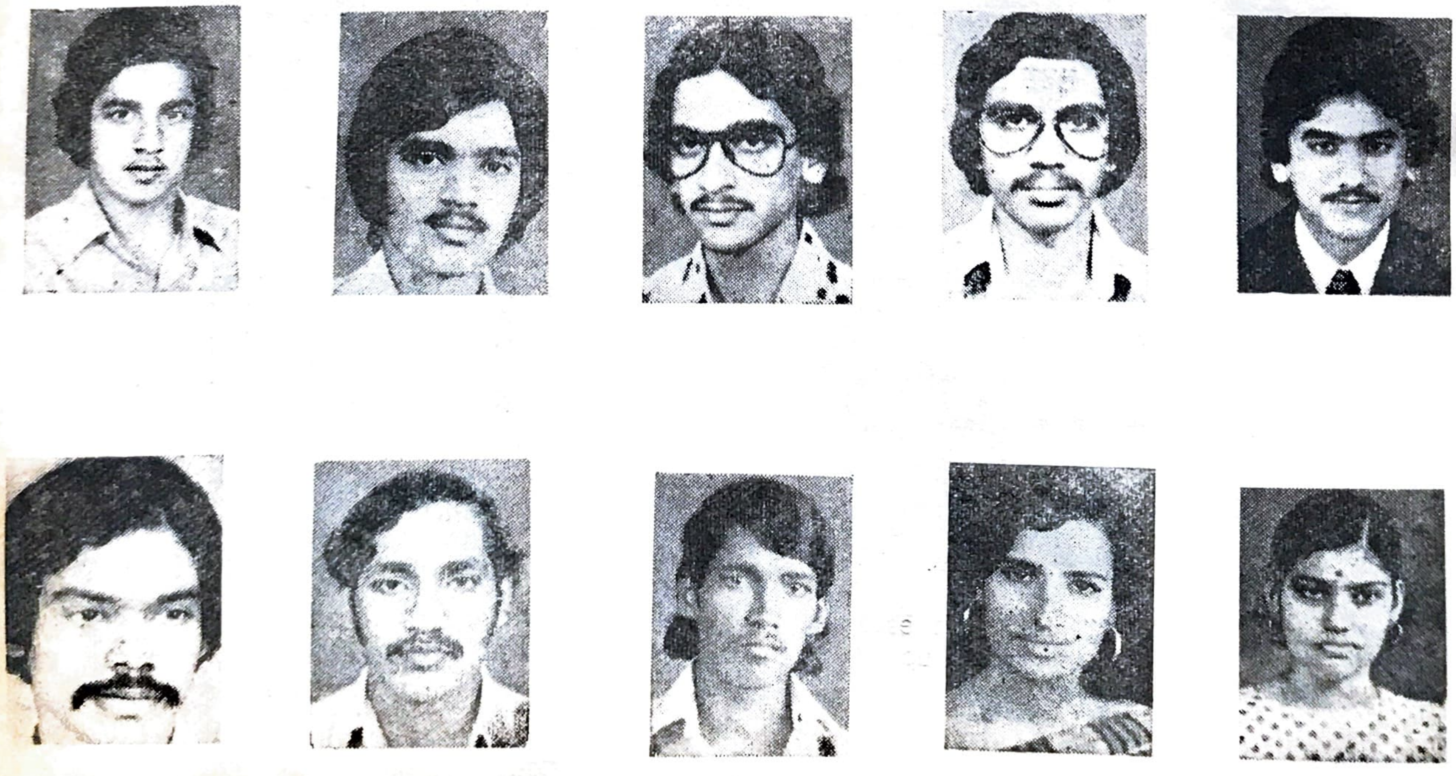

Marxism gandhianphylosophy alien consummation misanthropic exams human genetics sound and music physics student to his lover humour system of education alfred nobel random thoughts somerset maughm belonged to ernakulam spot light yet another feather.

Gandhian methods have their own defects and shortcomings. But they have answers to modern problems. Prepared by the Editorial Board.

Marxism might be misdirected elsewhere. But in this country it alone can save us. Says Benny Joseph, the Vice Captain of our Cricket Team in revealing another aspect of his personality.

Reflections might be deceptive. Your own voice might not represent you The 'real you' in you is often elusive Amini Louiz in quest for that alienated 'you'.

How will it be like if Jesus Christ arrives for a second time? Sebastian, a talented essayist and mono-actor is cynical, which is only natural.

Exams are dreadsful experience Even for the grade 'A' student they are headaches. Suchitra Gopal brings out the agony that is also ours.

To the long list of disasters and shocks afflicting human lives here is another ghastly addition-genetical abnormalities. Johny of the Dept. of Zoology explains for the lay-man.

Classical or modern music? In this land of variety and synthesis improvisations which do not destroy our heritage are desirable. A compelling account on that most enchanting of subjects by Thomas. J. Poovakot.

The man with the scientific bend of mind can never be in love. Mahabir, a physics student is disagreeing with this conventional notion. He shows you can be in love, the 'physics way'.

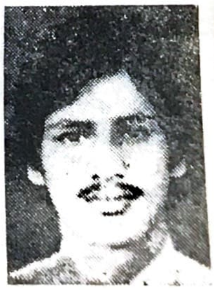

Phychiatrists and ulcers and divorces. We have become humourless prigs. Prakash, who is also a sparkling speaker, shows how greatness is correlated with humour.

Our educational system has a unique way of creating hollow men and inert women. Betty, who is also condemned to swallow the bitter pill of Indain education is indignant and about it all.

T. N. T. might represent explosions and crashes. But it has also fostered man's enquiring spirit. Spotlight on Alfred Nobel, the man behind the famed Nobel prizes. Mr. D. S. Mathew, a former student.

A dreamy afternoon at the water-front can raise a harvest of thoughts .....Like thin filaments of gossamer they float......Random, fleeting but always vivid. A. M. Roshan tries to convey that seemingly unreal mood.

Men are creatures of circumstance. Here is a study of the person who showed us the helplessness of man.. Prince and his 'Somerset Maughm'

Ernakulam might look like the City of Smiles and Gaiety. But Jason Verghese found a unique spectator who detected longing looks and frustrated sighs ..Here is his Ernakulam, stripped of the colourful political banners.

Why buses become targets of student unrest and dissatisfaction? Preman, the II D. C representative tries hard to find a reasonable answser.

The birth of a new organisation. The Former Students' Association helps you to be in touch with your college. Sarath, a former student applauds this venture.

MARX OR GANDHI?

Marx or Gandhi? Who can free India? Whose course of action can lift the Indian mind from the barrenness of ignorance and poverty? From the land of slums and skyscrapers, spiritualists, and sophistication, Rescue homes and Rotarians - rings out this question with a poignant urgency. Every thing is stated on the answer - for it can mean the difference between dreams and disillusionment, freedom and shackles. Here in these two studies on Marxian and Gandhian techniques, we present before you the dilemma of the helpless Indian who is asked to choose between the structural reform of the Marxists and the Gandhian aspect of non-violent social change. This could be an example of 'Constructive insecurity' in action.

MAR

India is, tragically enough, synonymous with poverty and starvation. Misery is the birthmark of a nation, hopelessly steeped in ignorance. But an Indian is, by nature, abhorrently tolerant in the face of frustration to which he is subjected. He builds a world of fantasy that attempts to transcend his world of misery. He fabricates an unstable, but romanticized universe, forsaking reality. This is hardly surprising since, reality is painful, Reality, for the majority of the Indians is essentially privation in the form of less than a meal a day. Only a world of make-believe provides a release from the agony of existence, a solace from the all consuming madness of poverty and misery. Mankind's basic metaphysical insecurity is heightened in India, where he has to physically struggle for survival. His is the call of the wild. His whole energy is diverted to the need for the acquisition of bread. For him, any thought of social reconstruction is superfluous. His instinct for survival laments for bread. He is denied that. Instead he is fed dope in the form of spiritual mysticism and glamour.

The ignorant, gullible masses in India are easily susceptible to a flight of fancy. They are blinded by glamour and sensation. They build brittle castles in the air that crumble with every jerk of reality. The ludicrous Indian Commercial theatre exploits this ignorance and vulnerability to the limit and beyond. It propagates contrived values that glorify poverty and misery. Glamour feeds ignorance Ignorance is fed by religion and superstition. When Marx said that religion is the heroin of the people, he essentially meant the religion of determinism. The people need tangible material security. But they are usually fed security in the form of fatalism. Their fearful sense of inadequacy is marked by a 'divine will' that knows its mission. The people are taught the need for tolerance in the face of the divine predestination called 'fate'. What will be, will be. Since, rebellion against the divine purpose is futile, man learns to live with his fate-resigned to poverty and misery.

Though fatalistic religion and deified poverty are the bane of our national social structure, they are only a cog in the machinery of a higher interest that lacks conscience. The elite are the illegitimate offsprings of a malevolent, demagogic ruling class of wealthy oppressors who dub themselves the 'elite'. The elite are the real owners of the people; able to manipulate the working class, squeezing out their sweat for a song. This corrupt, bigoted bourgeois political class shamelessly thrive on the exploitation of the vulnerable. They, ironically enough, call themselves the philanthropists though in reality, they are more but the modern day Robin Hoods, who snatch from the hapless poor, throw around morsels as small favours, keeping the best for themselves. They are the masters of the people holding the reigns of hierarchy in one hand and a whiplash in the other. The post independent period of Indian history has, conclusively proved that a passive political system based on harmony and tolerance is an exercise in futility. That is why the Gandhian socialism, based on political and economical harmony between classes, has proved itself weak in the face of the capitatistlc onslaught. Gandhism taught human nature is good, while mankind proved otherwise. Man is, basically, malevolent. Any thought of a peaceful harmony between man and man is an illusion. The nation has remained in its state of resigned stupor. Hence, the question of the hour is-Is there a way out? Is there a way to bridge the gap between precept and practice, sentiments and reality? Marxism says 'yes' and vehemently too.

a path out of

BENNY JOSEPH

CISM

Marxism is not the ultimate in idealism; nor an infallible political philosophy. But its basic attempt at a positive rebellion cannot be condemned as futile. Marx bequeathed the world a legacy of freedom from oppression; more a system of action than thought, that professes to liberate the proli-tariat (the working class) from the suppression of the bourgeous, monopolistic element in production and distribution. Its emphasis is on revolution against exploitation. It is based on a system that says 'to each according to his need'. In the social sphere religious dogmatism is forsaken for a more rationalistic materialism.

Marxism has been much maligned since its inception in 1848 But, though it is undemocratic and not exactly the will of the people, most of Marxism stands the test of reason. It is alleged that the seeds of totalitarianism is sowed when a revolutionary leftist Government ascends to power. Also, since suffrage is denied to the people, the regime cannot be voted out in the event of misrule. This argument holds a lot of water, but is not necessarily unassailable, for when you take the other side of the coin where democracy is engraved, you can see that the argument is equally applicable there. In the early 1930's the German Nazi Party was 'constitutionally' voted to power. More recently, the Indian National Congress, the brainchild of Gandhiji, was 'democratically' voted to power. Both, smoothly and effortlessly deviated from their paths to despotic rule. True, the latter was voted out of power; but more through a miscalculation of the party than by an effective revolution by the people. It took a devastating World War to unseat the former.

What passes off for democracy in the world today is no different from oligarchy. The country is, usually, ruled by a choice elite and not, necessarily, by the people. No doubt, elections are held and the people exercise their franchise at times. But, the elections held once in five years or so do not, really, voice the opinion of the people as to 'how' the country should be run. The people, merely, choose the persons 'who' should run the Government. Moreover, once the representative is elected he becomes the responsibility of the people.

Marxism does suppress the intellectual freedom of expression. The effect, no doubt, is stifling for the intellectual minority. But in India, to much more than the majority of the people who live at the mercy of the capitalists, freedom of speech is superfluous. Ignorance and suppression do not cater to free speech. A hungry stomach does not entertain intellectual freedom. It screams for bread. It screams for survival.

In the absence of a positive alternative the practical utility of Marxism is enormous to a country in India's predicament. But, the Marxist philosophy has stumbled at certain steps. For one, Marx prophesied that the state will wither away when the proletariat became their own masters. But this is at variance with human psychology. Power bloats the ego of the state, though a strong state need not, necessarily, be detrimental to the people. Secondly, Marxism forsakes the individual for the humanity. Sentiments are betrayed for the greater good of the masses. Even here, Marxism compares well with capitalism that forsakes humanity for the individual. Again, Marxism attempts to institutionalise happiness. An institutionalised happiness is no happiness. But it cannot be worse than non-institutionalised misery, the ill-conceived gift of most other political systems.

the Wilderness

As a last resort the disillusioned westerner comes to Kashi and Rameswaram. Away from the manifestations of megaminded growth models, detached from the sad ruins of shattered isms, he seeks the world of spirit and liberation. Here there are no cruise missiles and shifty espionage tactics It is peace... It's Shanthi... It is Realisation.

May be this peace of mind which the western intellect feels when in the presence of Oriental thought current is a three-day bloom. Mirages can appear even to the starkly disillusioned. Still, he can cling to a new belief, be it for a very short time.

But what about the frustrated, disillusioned Indian? With the legacy of employment exchanges and enquiry commissions, slums enclosing Inter-Continental hotels, he helpessly watches Western political theories failing in his own country. He had grown up listening to the rousing cadence of Socialistic slogans. He too had eagerly waited for revolutions. But misled. Marxian experiments in the west muted his desire for Cheguera and red pamphlets. At the same time he saw the capilalistic democracies struggling under the weight of the smoke belching, inequality - spewing industrial empires that they themselves had created. Now, herein lay the real dilemma. In the past the choice was between capitalism and communism. But now he knew the futility of choosing between them. And he knew he could'nt escape to the world of spirit, while millions were starving.

It is this helplessness of the Indian mind that we have to bear in mind while analysing the thoughts and philosophy of Mahatma Gandhi. There are certain basic misconceptions about Gandhian economics and other thoughts.

Firstly;, it is wrong to speak in terms of "Gandhism". Gandhi never desired to make a system or ism of his thoughts. He did't want an institutionalised philosophy, impervious to change. Rather, the social and economic order which he envisaged was a way of life, dynamic and flexible. This is highly relevant in an age when people are dlisillusioned with isms.

Secondly, Gandhian thought is not a corollary to capitalism. The so-called 'mixed economy' upheld by Congress for the past 30 years, which gave sustenance to capitalists and big industries and neglected small scale units has produced a notion that Gandhiji sought to support the money-bags. In actuality, Sarvodaya, the concept of Gandhian social order turns a discontented face towards the rule of the majority, practised by capitalistic democracies, rule of the despotic minority as seen in communistic states and increasing state control as planned under socialism.

Thirdly, it is wrong to say that Gandhian methods have been tried in India. Though the Indian National Congress adopted the teaching of Gandhi in its working programme, they were never tried out in the 5-year plans, The boom in big-scale industries and the neglected state of small-scale units indicate the tragic fate of Gandhian economics.

With this understanding, let's take a look at the basis of Gandhian ideals. What is the crux of Gandhiji's concept of social order? Was he a reactionary rooted in traditions, who opposed progressive movdernisation ? Did he have an instinctive hatred for machines?

In a land of 500,000 villages. Gandhiji saw the need for unit-wise reform. Majority of the people were and still are unemployed, So, when their massive man-power remains idle, why go for machine-power? Utilise the unexploited labour -power. Then, for further needs use machines. Dosen't that sound reasonable enough? Just a plain, simple theory to avoid waste and extra expenses.

These unemployed villagers get organised in to work forces and produce (what they need) for their village in small and cottage industrial units. To save the villages from the clutches of centralised power and beauraucratic machinery,

GANDHIAN PHILOSOPHY

they were to be made selfgoverning bodies. With-this purpose in mind, the national educational system was to be reframed - giving dignity to physical labour and vocational training. Accumulated capital was to be re-distributed. Force and coercion were to be avoided. Peaceful conversion to Socialism!

No blood - shed - No violence - No hard feelings.

If Sarvodaya (Gandhian concept of Social order) was only this much, it is a mordern Hans - Anderson tale, where every body would live happily everafter. But things are not that much easy. If dreams can be fulfilled with such rapidity, Utopias would be as rare as common sense.

Gandhij's unshakable belief in the basic goodness of man is a hard nut to crack. Sado-masochism and terrorists, concentration camps and atom-bombs leave us cynical about evolution. Of course, if bitter political theorists quote. Freud to prove man's basic selfishness and meanness, Gandhians can uphold the modern behavioural theory of Socio - biology which asserts the basic altruistic goodness of man. But this belief in the goodness of man. led Gandhiji to deal, rather unsatisfactorily with the biggest problem India is facing today - how to defreeze the monopoly capital and bring it to the people, thus increasing their purchasing power ? In a country, where 90% of the money capital is hoarded by a few individuals, certain drastic measures have to be taken. When man assumes the role of a tape - worm, sucking the life - blood of a nation, we can't sit idle chanting glory to Ahimsa and non violence. But Gandhiji believed that capitalists and land lords could be peacefully converted to Socialism, where they would voluntarily distribute their land and capital to the deprived masses. In the meanwhile, they would act as the trustees of their own property. [May be] Gandhiji realised the futilitv in forced conversion. But to us, it sounds mere wishful thinking. Also, as a deeply religious man Gandhiji never denounced the havoc that was played by religious and religious beliefs.

But keeping aside these short-comings, Gandhian thoughts do have a profound relevance to India. His was a philosophy, that gained sustenance from the spiritual heritage of centuries, to face tomorrow's problems in a realistic manner. He never suggested a break with the past. The memories of millions were too sacred to be destroyed. And India is a land, where people are steeped in traditions; cut them away from these traditions, destroy the impressions and beliefs, imprinted upon the collective cortex of the Indian people and it is equal to killing them.

The country's philosophy is rooted in Ahimsa and non-violence. So at all costs, a violent upheaval is to be avoided. Hence the insistence of Gandhiji on a peaceful revolution.

For the average Indian blighted by fatalist philosophies and belief in Karma, Gandhiji's message has another significance. He wanted men to have bread and freedom. And he wanted them to earn it for themselves. You can rest your hopes on the State. But a state helping you for your existence. may dominate and control your rights and cherished beliefs also The social order which Gandhiji envisaged was not one in which men queued up before the state with begging bowls but one in which men thought and act themselves for A nation of thinking and working people.

Moreover, experiments in the west have shown us the futility of ever-increasing production. In this age of exhaustible resourses, what we need is not newer ways of statisfying wants, but lesser wants. Thinking men are now accepting the Gandhian dictum of 'Abstinence through self - control' in contrast to the 'commodity-fetish' of the west.

Gandhian philosophy is not the crystallised essence of truth. There is no inevitability about it like the Marxian economical philosophy. It is always subject to change. And such an adaptable thought-process is what that we need today. What the Indian mind needs is not a detailed interpretatation of Universe, but a simple philosophy that has got the tang of the Indian soil. And that is Gandhian Philosophy.

A LIGHT IN THE WILDERNESS

Consummation

SEBASTION C. D.

If there's a 'Second Coming',
(They say there is one)
Will there be light after that?

Here the divine gyre is in antithesis
And the frosty silence a wishful thought.
In the city there's often deliberate power-cut
And the torch light falls on bloody faces
Moving towards the busiest rest-house
Where questing heroes force their consummations.

Here is only fading shadow of the Red rock
Where Moses and Elijah break open
The dilapidated church-doors, leading
A thousand women through crowded streets
To their God enclosed in the tabernacle they think.

The Jesuit has his loins girt still;
In fear unmoved he makes reverential gestures
At their perilous spots.
The scientist has no suggestion here
Where the sullen young faces look up in anguish.
Is God still fidgeting in a trap?

The shorting in the prison and palace alike
Reverberate a desparate Hasanna to you
Oh ! the ceremoney of innocence is drowned.
Are we to gaze in blank expectation
Or postpone our hopes to exchatology.?.

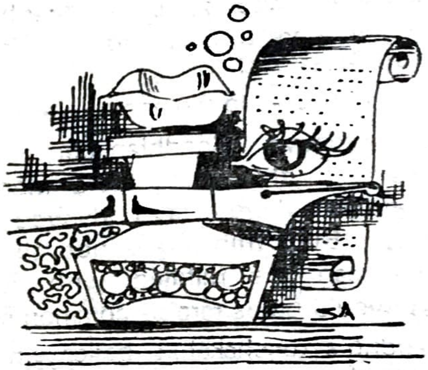

the alien

AMINI LOUIZ

A thousand mirrors
Mirrored you;
You frowned at them
And they cracked
Like your fragmented dreams.

A thousand echoes
Echoed you;
You shouted at them
And they broke
In painful resonance

What you sought was
The you in you.
Yet
You didn't see you -
Neither heard.

THE YEAR

A passionate Physics Student to his lover

When you smiled at me dear,
My heart glowed like a valve.

As though the power supply was on
To your smile the induction is large
Which can overcome the resistance of tradition
I assure you that my heart will never be cut off,
And I hope our love will never be earthed.
This letter serves as an input signal to you,
And your heart serving as an amplifier,
Gives an output with larger gain.
Let no loose connection exist between us
Until we are finaly soldered by marriage;
Let no devil short circuit our love,
Making your heart an oscillator.

MAHABIR

These misanthropic exams

SUCHITRA GOPAL

Oush, here it comes,
Along the don's owlish hand.
In a delirious frenzy it's received,
A thing I Ask not, hope nor love.

I see not the devil in my hand,
My mind is among the best of Gods;
The best of Gods who will raise me,
From the crux boiling in my numb hand.

Slowly and faintly, the pen leaks,
And the pages run at varying paces.
At times, the pen makes hue & cry,
And it begins to heave and spray.

Suddenly the knell tolls-'five minutes more'
Glassy eyes roll over the fruits of the hour,
With a piteous face and sickening cry,
The tight drawn fingers relax.

Soon a cold hand taps a cold wrist,
Automatically the body straightens out.
Numb fingers work on the twine,
Thus I entered and thus I go.

Doomed to be Controversial

Once it was a fashion to be a Sartrefan... You would never be accepted in the intellectual circles unles you were steeped in On being and Nothingness. You were not counted among the enlightened unless you had absorbed the Trilogies. There could never be a philosophical debate without the Sartre concepts and logic.

Why could this man influence modern thought in such a profound manner? The answer is simple... In world, torn by wars and dictators, inflations, and inequalities Sartre reflected modern man's hopelessness and sense of doom. He showed the iron in 20th century man's soul.'

Same in the appeal that Kafka had... He showed the terror struck world of the average man, racked by insecurities and fears. Same is the enchantment of Bergman's magic or a Ray's visual poetry. Death is a towering reality and man, brave, and heroic is fighting a losing battle... The odds are so much against him...

There is no other reason why we should be fascinated by the mutilated disorder of a surrealistic painting or the cacophony of the modern beat. We see ourselves extended.

But now, the trend is to condemn and revile Sartre. He has become the hypocrat, the liar, the coward... His philosophy is a bundle of contradictions. Saul Bellow flayed him. Ayanes ko questioned his sincerity. Now Sartre is the loneman. Of course, he has company. Soviet Dissidents.

So also Kafka's philosophy is negative, because according to modern critics, he had tuberculosis. The change is tangible in literature and arts also. Soft rock and realism dominate the field now. Coherence and logic are becoming acceptable. A world audience found themselves in a soaring sea-gull.

Why this sudden shift? Is it because of man's aversion to negative philosophy..? Is it because man wants to find a new meaning...? Or can it be because of a new awareness of what's happening around them and the futility of the doomed mentality to counter them?. Only time can tell... Or is man condemned to be controversial!

ASSOCIATION SECRETARIES

ALBERT LOPEZ	—	Chemistry Association
JOY JOSEPH	—	Commerce Association
RAMAKRISHNAN	—	Economics Association
SAJI P. J.	—	Sociology Association
SHEELA JOSEPH	—	English Association

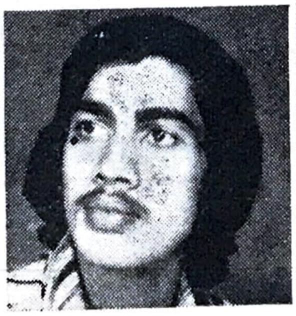

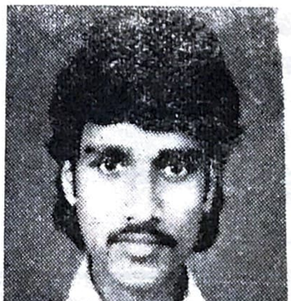

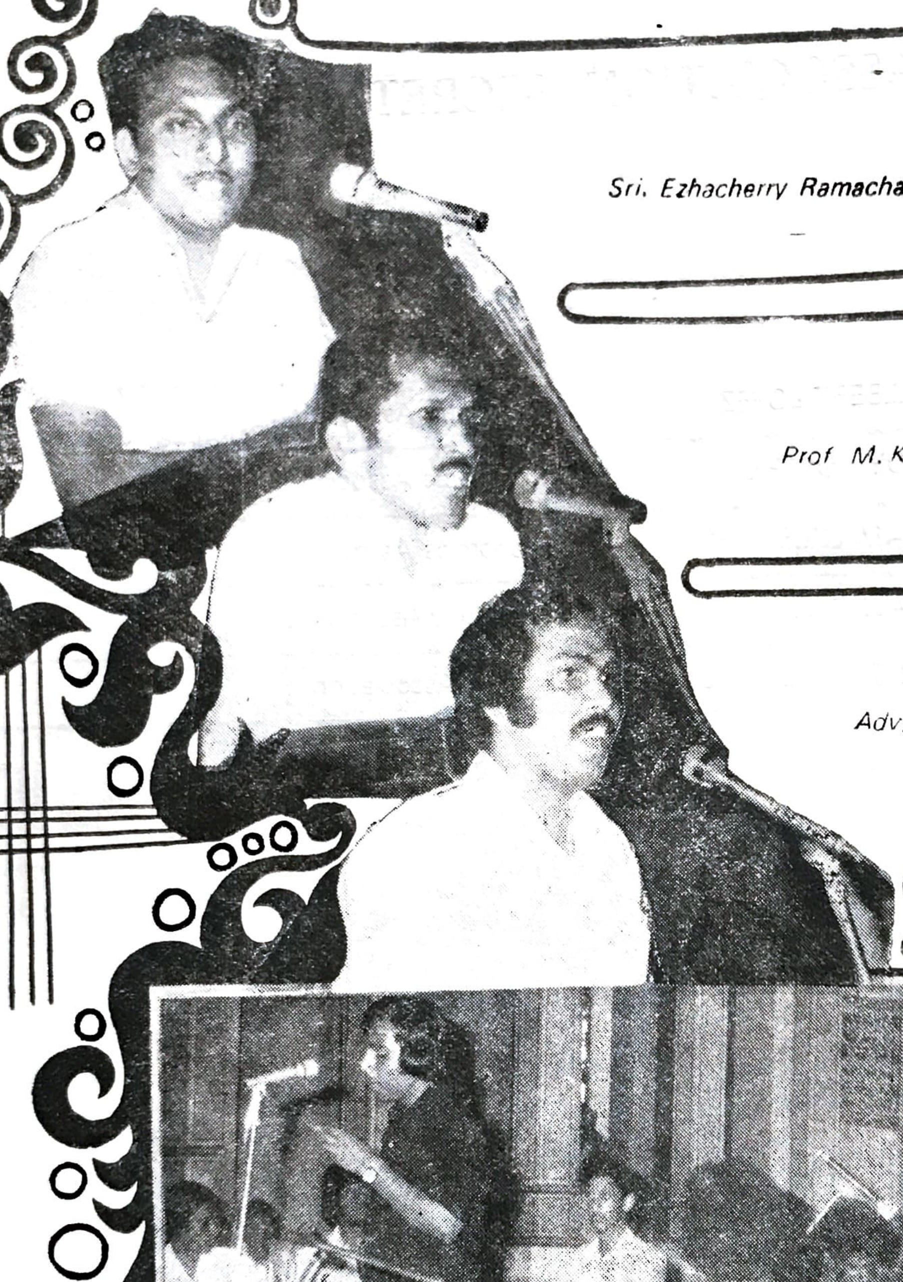

Sri. Ezhacherry Ramachandran

Prof M. K. Sanu

Adv. Cyriac Joseph

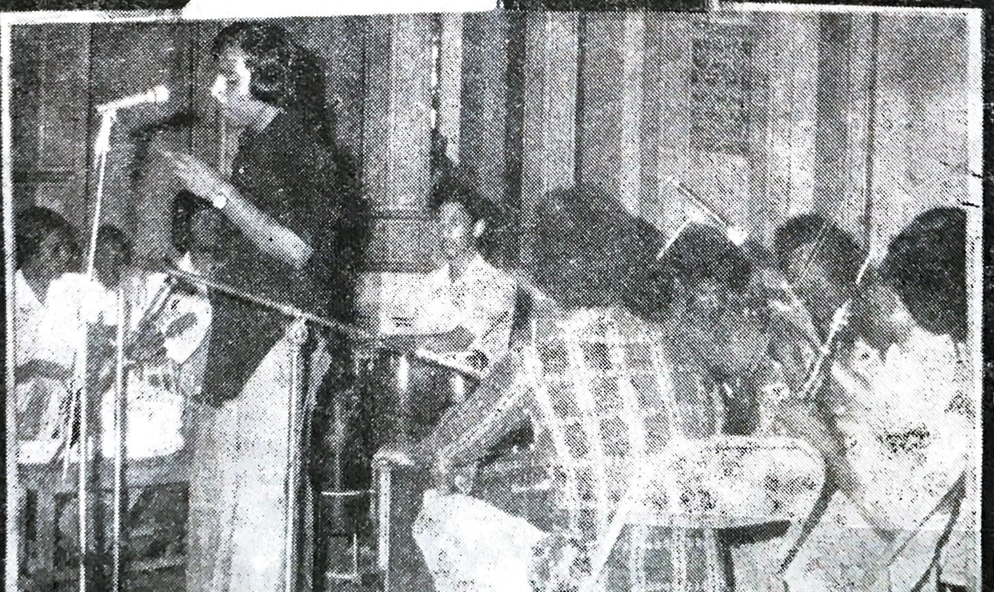

GANAMELA

Cartoonist Yesudasan Inaugurating the ARTS CLUB

Sri: Vaikom Chandrasekharan Nair Inaugurating the COLLEGE UNION

CLEETUS -- OTUMTHULLAL

BLOOD DONATION CAMPAIGN INAUGURATED BY DR. JOSEPH KURIAN OF LISSY HOSPITAL ERNAKULAM. FR. PRINCIPAL DONATING BLOOD.

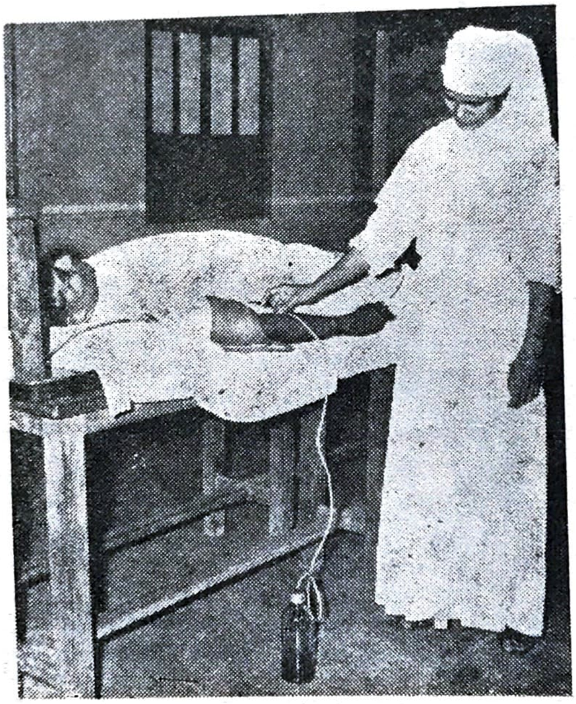

And painfully lose 450 ml.

While a crowd of 2000 watch in ecstacy......

Something is seriously wrong with our educational system. In the course of past thirty years several commissions have probed into the problems affecting our educational system. The educational ministries at central and state levels, the UGC, the Vice-chancellors, Principals and Professors of Colleges - all these are full-timers paid to think on how the system of education can be made relevant and meaningful. Now student representation with "uncorrupt" minds are in the administrative bodies of some of our Universities.

The present essay proposes to make a few observations on some aspects of the problems that vex higher education in our country. First is the question of standards; secondly relevance and thirdly there is the question of educated unemployment.

Most of us students know that in today's higher education only the buildings are high. Even when our syllabus is challenging a, clever selection of topics for study goes a long way in making matters easy. Specialization is hampered as a result of the student having got to wrestle with language papers. Further the present system of examination in our country does not test a student's capacity for original thinking or intelligent application of the received notions. Out of the 180 working days about 80 are every year knocked off by student strikes and the holidays declared in honour of the death of the VIP's or 'in honour of' other Government departments on strike. In spite of all these, 'portions are covered' (as the expression goes) every year to the satisfaction of all concerned. This is the shape of our higher education.

Next let us consider the question of the relevance of the things taught and the method of teaching. In science as well as in arts, the lesson taught in India are very much out dated. This is true of even post-graduate classes. Except in the case of Ayurveda and perhaps Indian History and some such things, most of the knowledge that we try to imbibe comes from abroad. (After the publication of such books as "Freedom at Midnight" one should think that even Indian History is being made abroad). And this foreign made knowledge, unlike the foreign luxury goods, reaches India by sea-mail at snail-pace. Everything in India, said one of the Huxleys takes place a hundred years late. That is why he wanted to be in India at the time of the end of the world. Now, even if knowledge reached our country in time, by the time our academic councils took them into our curriculum, another decade would have gone by.

The irrelevance is not from the point of view of time only. It is there from the point of view of place also. In India our problems are very often different from those in other countries. So also our resources are often peculiar to our climate and country. The nature of our people also is different. Our cultural makings and political out look are all our own. Hence very little can be borrowed from other countries. The most glaring example of our intellectual slavery is the fact that most of our text books in sociology and Social Work (MSW) are foreign books. We study Indian Society with the help of English or American books. We do not use German books for this purpose only because we do not know that language.

OUR SYSTEM OF EDUCATION - A CRITICAL ANALYSIS

The mode of teaching is inevitably lecturing. They say this can't be helped because of the large number of the "Seekers of the knowledge" and the shortage of time. "We could have had discussion classes or seminars if the number were small and if we had enough time". Both the conditions, we know are difficult to fulfil.

The last of the problems posed for discussion is that of the educated unemployed. In Kerala there were 8.19 lakhs of unemployed men and women at the end of Dec. 1976. Out of these 55,000 are graduates and 8,700 post graduates. These are the people who were decribed by a "Sunday Standard" columnist as "Too educated for any use". He has pointed out that that it is a paradox that in our country with 23 crores of illiterates, over-education among the literates has created serious problems. Those who possess education over and above what is needed for a particular job are called over-educated workers. Such people have no job satisfaction. They are always on the look out for a better job. Finally when they find that they cannot find a better job, they settle down with a curse. Such people are frustrated. They would either try to quit this country or join some movement like that of the naxalites or enter politics with the intention to rise to power by hook or by crook.

All these problems are due to the increased democratization of education in recent times. Standards have been lowered and several "all pass" batches of students have been sent up by governments for the sake of cheap popularity. New Colleges have been started to accommodate such students. And Collegiate standards have been lowered to ensure a 30% pass in the graduate level. Now we have a huge crowd of indifferent college students and uncommitted college teachers. This shows that our university education is not all purposeful. The Kothari commission wanted to link university education with the process of national development. But in effect now national development is being stifled by enormous expenditure on education. It is mostly a dead investment. Our country cannot afford this. Hence a drastic reorientation is necessary in the planning of our higher education.

THOMAS J. POOVAKOT

a world of sound and music

Ours is a country where open space and rural beauty are not yet mortgaged to technology. We still can enjoy eldorados of natural melodies. Our villages still have trees whose rustling leaves produce music; and these trees are the habitats of inumerable birds which make orchestrations all the time. Our valleys are silent, our streams have music in their anklets. Even today we have the choice of rising in the morning with the cock's clarion rather than the metallic jingle of an alarm cock. A-u-m ($3_7{}^0$) is supposed to be the primal sound, the first note on the musical scale and the essence of all sound.

In classical music we have super stars like the late Ustad Amirkhan and the world famous Ravi Shankar, who contributed more than most men to shape people's musical attitudes in contemporary India. The changing face of our country is not ready to accept what the ancient gurus and acharyas found out and established. In fact today film music is proving a significant factor in the cultivation of Indian music. Film music in our country in recent times has assimilated and fostered among our people a taste for classical music as well as the alien jazz. Occasionally we hear some charges levelled against the music-directors of our films-the chief charge is that they tamper with the musical scales, making ungrammatic combinations– the 'arohi' from one raga mixed with the 'avarohi' of another – to make a tune.

The advancement in musical technology - stereos and other sophisticated sound systems-has also helped to extend the frontiers of music from 'selected audiences' to wider public response. Musical researches, like the study of psycho acoustics of music, are now conducted under the auspices of the Sangeet Natak Akademi.

With the pressure of time, suburban living and other factors restricting the duration of music-recital, the modern performer is forced to make some adjustments. The emphasis has shifted from the casual and the leisurely to the prompt and precise. The performer cannot take endless time to work himself up to the heights of ecstacy. He has to distil his best within a short, specified time, which again makes the artist his own critic.

The best music, it is believed, liberates the soul from its fetters. It has an ennobling and elevating effect. In India our music, with its associations with religion, is at the root of our cultural life. While encouraging the modernization of our music and the cross-breeding of new musical disciplines, we should not lose our rich musical legacy.

Born in Paris in 1874, Somerset Maughm was educated at King's School, Canterbury, Heidelburg University and St: Thomas hospital. He spoke English and French eloquently. He got his medical degree but up to his death he did never practice; the ambition to write always dominated his life.

His first novel "Liza of Lambeth" appeared in 1897. The story was set against a back ground of the worst slum district in London. The author carefully attended to the realistic detail of the novel. But the realism was not accepted. The novel proved to be a failure.

Nevertheless he was not disappointed. He wrote, and wrote-the result was starvation. There was a continuous stream of novels and plays from his mighty pen. None of them excited the public. Step by step his luck began to change phenomenally. In 1907 he published "Lady Frederic", a comedy of manners. The theatre-going public welcomed it. The book was a great success. His financial prospects became bright. His later publications such as "Jack Straw", "The Tenth Man', "The Circle" etc. were hits - he became inter nationally popular. His plays were welcomed all around the globe.

Soon tired of the limitations the stage placed upon his talents, he published a novel "that had been in preparation for many years", called "Of Human Bondage". It was received by critics with a quiet respect. It was little successful at first. Slowly it won the hearts and minds of the public. Everywhere people were attracted by the story of the young doctor's bitter love affair with a country slut. Later it was known that the novel was an autobiagraphical one. "Of Human Bondage" is a modern classic. Read by everybody it is acknowledged to be Maughm's master piece.

During world war 1 he had experience as a secrct service agent in Russia. "Ashenden" based on this thrilled the readers with its story of espionage. "When war is raging ... . there will be secrets which one side jealously guards and which the other will use every means to discover, there will be men who from malice or for money will betray their kith and kin and there will always be men who from love of adventure for a a sense of duty will risk a shameful death to secure information valuable to their Country". It is about such men that Maugham has written in "Ashenden". It is considered to be a brutal, cynical record of British espionage. It is of course a spell-binding work of fiction.

"The moon and the Sixpence" was his another beautiful and thrilling novel sketching the colourful and moving steps of the South Seas that followed Paul Gangin's life. Of all his novels only "Of Human Bondage" remains more popular than the "Moon and the Sixpence". In 1930 he published the controversial book "The Cakes and the Ale". It Was a witty satirical barb aimed at the London literary life. Critics accused Maughm of having cruelly represented the famous and beloved author Thomas Hardy in his story

Later works like "Theater", "Christmas Holiday", The Razor's Edge" etc. were all best sellers and written on divergent themes. "The Printed Veil" is a master creation. A Woman married to a Scientist in Hong Kong falls in love with an attractive philanderer. When her husband discovers the affair, he insists on her accompanying him up on a dangerous mission to an area of the colony infested by Cholera. On that harsh pilgrimmage of retribution she learns the difference between illusion and reality. In the powerful novel Maughm depicts once more the dilemmas and predicaments of men and women who confuse love with passion.

A STUDY OF SOMERSET MAUGHM

Maughm's short stories are world-widely acclaimed. All his short stories are sharp and varied in setting and mood. They are full of ironical remarks and observations. It is true that his stories resemble the stories written by Maupassant in technique. Even a specky and most sordid subject is enough for their writings. They carefully elaborate the point to a climax and anticlimax.His collections of short stories include "The Trembling of a Leaf", "The Mixture as Before", First Person Singular", "East and West". Among his most successful stories are "The Human Element", "Mr: Know-all" and "Miss Thompson." He will be long remembered as a story writer of modern times. He gave graceful shape lilting sweep, flourish and realistic touch to his short stories.

Apart from these he wrote travelogues, essays and criticisms. His travelogues include "On a Chinese Screen" and "Don Fernands" It is said that the "Summing Up" is his auto biography Another auto-biographic note is the "Writer's Note-book."

The qualities of Somerset Maughm as a writer are not elusive. An innate dramatic sense enabled him to write sound, solidly constructed novels that conquered the minds of the readers. His prose is clean and hard and is also marked by a precision that is rare in contemporary writing.

THE SACRED HEART COLLEGE ANNUAL

Place of Publication	:	Cherrys Printers
Publisher	:	Rev. Fr. Archangel, Principal
Nationality	:	Indian
Address	:	Sacred Heart College, Thevara
Ownership	:	Do

I, Fr. Archangel, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.)
Signature of Publisher

1--5--1978

ALFRED NOBEL

A LIFE FOR EMULATION

Five prizes, each worth Rs 11,90,000 are awarded annually by the Nobel Foundation, Sweden, to persons who have made the maximum contribution during the preceding year for the benefit of the mankind in the spheres of Chemistry, physics, physiology or medicine, literature and peace. Very few know how industrious and chritable was the man behind these awards, and how unhappy his life was. His faculty of industriousness helped him to protect and preserve the wealth that he acquired, for use according to his desire. Yet Nobel was not a selfish man to keep all the wealth for his family; instead, a major portion of it was donated to charitable institutions established after his name as well as in the form of prizes, so that the whole humanity benefits from it in one form or other.

"It is my express wish that in awarding the prizes, no consideration whatever shall be given to the nationality of the candidates, so that the most worthy shall receive the prize, whether he be a Scandinavian or not" is a classic example of his generosity and broad mindedness.

Alfred Bernhard Nobel was bron in a Swedish family on October 21, 1833 as the third son. His father Immanuel Nobel, although without any formal schooling or other kind of education was a self-made man and ventured into many fields. He was a pauper at the time of Alfred's birth.

When his father gradually recoverad from his financial bankruptcy, Alfred was sent abroad for two years for study. He spent most of his time during this period experimenting in chemistry in the laboratories in Paris. His old father had set up a small factory in Sweden to manufacture chemical explosives, soon after his return from Russia following his business collapse there. At one stage when it occurred to him that he had discovered a new type of gunpowder, he wanted Alfred to return and further improve on it. Thus Alfred stopped his studies abroad and joined his father's factory but found his claim worthless. However, he continued to work there until 1859 when it again went bankrupt.

Alfred was one who never gave up his courage and self-confidence in the face of calamities. In 1847 an Italian Scientist namely Ascario Sebrero had discovered nitroglycorino. At the encouragement of professer Zinin of Russia, Alfred had been experimenting on nitroglycerine and he conducted the first explosion in 1862. In October next year, he secured a patent in Sweden on his invention of precussion detonator known as "Nobel Lighter". Soon after that a plant was set up at Helenborg near Stockholm for the commercial manufacture of nitroglycerine. But in 1864 when production just started in full swing, the whole factory was blown up in an explosion leaving several people dead including his younger brother Emil. The father, unable to bear the shock mentally and physically, lingered to death in 1872, a broken-hearted man.

Even at the face of this tragedy, Alfred took more courage and determination to pursue his experiments and entrepreneurship. Within a month he could organize a Swedish company for manufacturing nitroglycerine of a less dangerous type followed by another Norwegian company. In order to look after the business interests of these two companies, such as securing patents and forming joint stock companies, he travelled to countries like England, France and America. Despite the enormous difficulties and problems he faced in the course of his efforts the commercial manufacture of nitroglycerine developed into a World-wide industry. At the same time laboratory work was being conducted leading to invention of a better explosive named dynamite. For this he secured a patent in 1867.

Nobel as a humanist :

A geneological study of Alfred Nobel would reveal that the Nobels were somewhat an aristocratic family of that era. Many are left in the dark about the nationality of the Nobels as they

lived in and out of Sweden. Records show that the Nobels were descendants of Scandinavia farmers who inhabited the southern parts of Sweden. Although he was a Swede by all means, his outlook was vast enough to put his will in such a way enabling the most deserving person from any part of the globe to receive the Nobel prize.

Nobel did not long for publicity. He never permitted anyone to have his photo or autograph. No portrait of his could be painted when he was alive; even the one portrait that gives us an idea, how he looked like, was painted only after his death. Despite his aristocratic family background, Nobel had experienced poverty during his childhood but in his later years he amassed wealth by virtue of his inventive talent. Hence he never neglected the needy. All kinds of people approached him for help in one form or other. As he believed that inadequate help and no help at all are not far apart, he was generous to the really needy, particularly those engaged in scientific research projects. Instead of accepting the large fortune his mother left him when she died, he distributed it to her friends and relations as well as charitable organizations set up after her name. One miserable aspect of Nobel's life was that although he became one of the richest men of his time, he was never a happy man and remained melancholic and lonely without sincere friends. According to him real friends can be found only among dogs. He died without anybody near his bed-side except his French servants. Most of his life was spent in laboratories conducting experiments even forgetting to take his meals, in railway compartments, steamship cabins and hotels in course of his cross-country travels to promote and protect the commercial interests of his inventions. In contrast to his brother Ludvig who mingled with his workers like a social, welfare oriented man, Alfred kept himself aloof from them.

He never believed in any God and religion as many mortals did, but was of the opinion that religion had value only in so far as it expressed its love for mankind in practical terms. His natural inclination was less to honour the dead who have no feelings and who must be insensible to our marble tributes than to help the living who suffer want. He cared more for the stomachs of the living than the glory of the departed in the form of monuments.

Nobel had at that time assests worth 31 million Swedish Krona spread over nine countries, which formed the fund. The prize money is tax free in the countries of the recipients. The Nobel Foundation came into force $3\frac{1}{2}$ years after his death. The distribution of prizes, diplomas and medals etc are held in Stockholm and in Oslo on 10th December every year, the day on which Nobel died.

India has been honoured twice by the Nobel Foundation by the offer of Nobel Prize. Rabindranath Tagore stands out as the first Indian who received the Nobel Prize in 1913. His literary work viz *Gitanjali* was sponsored by Thomas Sturge Moore, a member of the Royal Society of London. In 1930 the Nobel Prize for physics was awarded to Dr. C. V. Raman for the phenomena known as *Raman effect.*

P. PRAKASH

The best doctors in the world, according to Jonathan Swift, are Doctor Quiet, Doctor Diet and Doctor Merryman. It is not difficult to afford the first two of these; but the third is not so. The fine art of being merry, witty and humorous is a hard task in these grim days. Laughter today is a much wanted tonic which relieves the body of tensions. It lowers the blood pressure and oxygenates the blood by the rapid movements of the diaphragm. Laughter's ride-effects are all pleasing, and more so when it is side-splitting.

Humour and the ablity to laugh at oneself are essential qualities for life in a world of inflation, shortages riots and hijackings. Mahatma Gandhi had a wonderful sense of humour. When he was invited to tea with King George V, every one wondered what Gandhi would wear. He wore the usual loin cloth, shawl and sandals. Later when somebody asked Gandhiji whether he had enough on, he replied "The king had enough on, for both of us.

Churchill often used humour to escape from the tense situations in British Parliament. Once a lady M. P. rose up and ferociously said, "Mr. Churchill, if I were your wife I would poison your coffee." Churchill retorted, "Madam, if I were your husband I would willingly take it."

The great American humourist Mark Twain wanted to borrow a book from his neighbour. The latter said, "you may consult it in my library. I cannot let you take it away." Then came a day when the neighbour wanted Mark Twain's lawn mower. Twain had a ready reply, "Certainly, but you must use it in my garden."

We call this a snub. The aim of a snub is to cut the opponent to size and to put him where he belongs to. Though it humiliates the opponent with sharp words, it can also be good-humoured.

Once while Bertrand Russell was speaking a man shouted at him, 'you are looking like a monkey!' The unruffled Russell retorted, "Then you have the pleasure of hearing the voice of your ancestor."

The wordy clash of powerful intellects emits enjoyable sparks of wit. Once Bernard Shaw and Chesterton met on the same platform. Looking at the tall, thin Shaw, the short fat Chesterton quipped, "One would think there was a famine in England" Quick came the reply from Shaw. "Looking at you, one would know the reason for it."

Some snubs can have devastating effects. Shaw was notorious for such digs. At a meeting an anti-Shaw lady bellowed at him, "If we are to listen to this frish crank we shall soon lapse into a state of Barbarism" Pat came the Shavian reply, "Madame, how can we lapse into a state in which we already are?"

Dr. Johnson never lost a chance to make sharp digs. When a lady complained to him that his dictionary contained dirty words he parried the protest saying, "Were you looking for that madam"?

When Abraham Lincoln got a complaint that his famous general Ulysses Grand was a drunkard, Lincoln was reported to have said, "If I only know the brand of whisky he is drinking, I would send some barrels to my other Generals."

Once while relaxing whith his cabinet colleagues Nehru said, "Friends, the best part of my life was in the hands of another man's wife." As expected the friends were horrified and the late G. B. Pant took courage and asked him, "Who is she?" Nehru said, "My mother."

Hitch Your Wagon to a Star............
They Represented The Kerala University

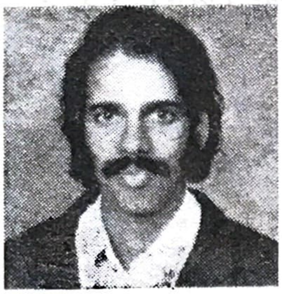

BALL BADMINTON

MICHAEL P. B.
Captained the
Kerala University team

ANTONY M. D.
Represented Thrice
(our captain)

FOOT BALL

TENNIS

ROY EDWARD
Member of Kerala
University Prize-
winning team

ASHARAF

BASKET BALL

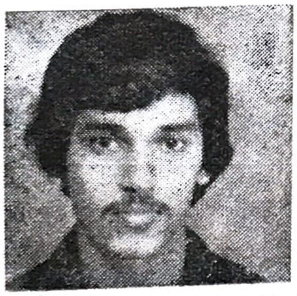

VOLLEY BALL

KOZHY K. K.
Member of the Inter
University Prize winn-
ing team.

K. SANTOSH

CRICKET

KABADI

KISHORE KUMAR
Represented
Jun: State

K. SEBASTIAN
VARGHESE

FOOT BALL

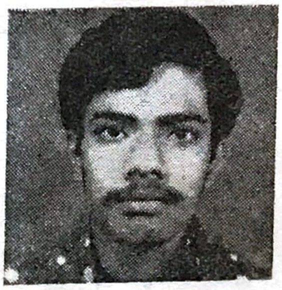

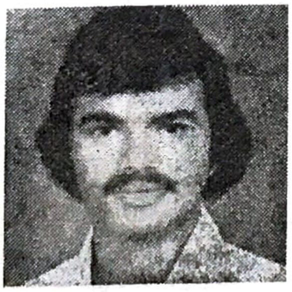

FOOT BALL

SURESH K. P.

SANTOSH KUMAR

KABADI

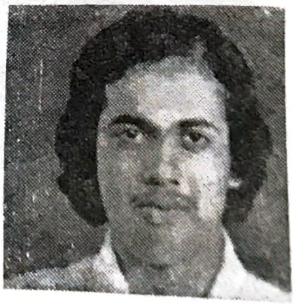

When moments froze in triumph............to linger in us as

SABU JOHN
I Prize in Malayalam speech

Equal ease with Marxism or with flowers. The speaker who makes listening a pleasure.

SADANADAN S.
I Prize in Malayalam short story

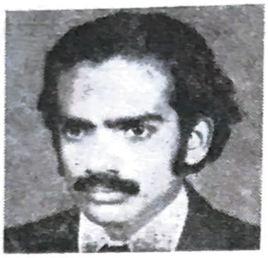

Vivid recording of experiences in a style that reflects the personal charm of the man behind it.

SATISH KUMAR A. S.
I Prize in photography

In pursuit of beauty .. Prize winning photographer who is also a gifted musician.

STOOD THIRD AMONG 105 COLLEGES in the Kerala University Youth Festival.
Here are the stalwarts who led the way........

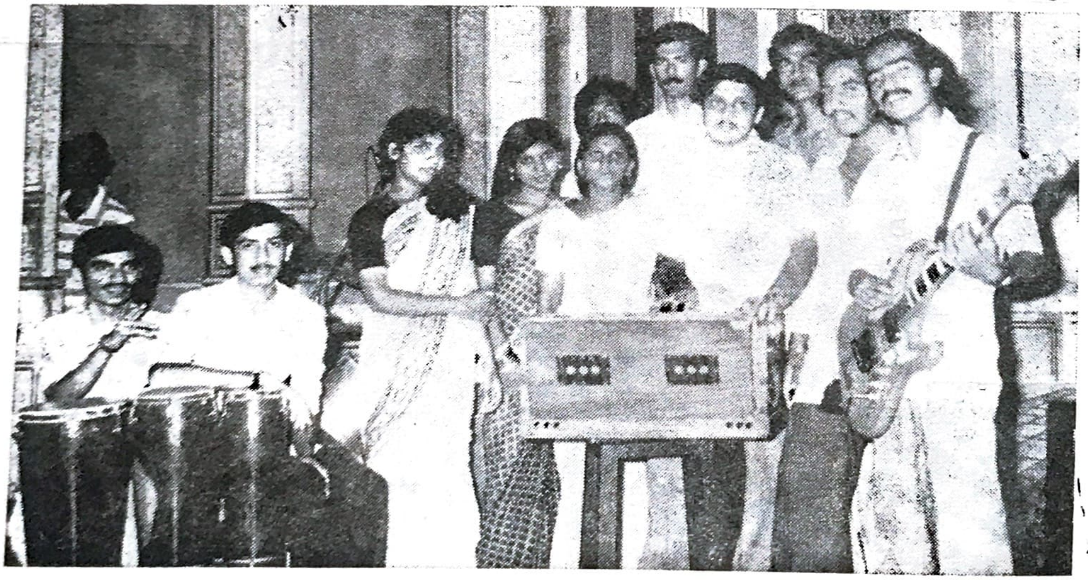

They influenced the judges...... and the audience
Their Music was over-powering
The second -prize winners

nostalgia......... For the first time in the history of the College

P
R
A
S
A
D
K.
V.

Hypnotising fingers......

For 5 years we have had that rare privilege of sharing the mood created by Prasad, of enjoying music in all its refinement. And, in every Arts Festival, through him the name of this college was exalted.

Kerala University Youth Festival for 4 years saw Prasad receiving first- prizes. For 3 successive years he bagged the first prizes in Sangeetha Natak Academy Competitions. Again, he came second in the All India Radio contest, organised on an all-India level (1974). This is no surprising feat from an artist who has performed with people like N. Ramani, Dr. S. Ramanathan and Vani Jayaram.

And now, those unforgettable moments made alive by the Prasad-Magic seem all the more precious because he leaves this year.........still, it's comforting that memories can always come back.

Prize-Winning Photographs of Kerala University Youth Festival

PEEPING SUN SET (I Prize-Nature section)

S A T I S H K U M A R

The Hour......When there is a kind of hush over the world

CAN IT BE? (II prize-In-daily life section)

A L E X K U R U V I L A

COLLEGE TEAMS

TENNIS

Kerala University Champions in Lawn Tennis

Maman, Sunny, Roy, Lakshman

BALL BADMINTON TEAM

Holders of the Fr. Peter Memorial Trophy,
North Zone Winners.

FOOT-BALL TEAM

Winners of the Nirmala Trophy,
Muvatupuzha.

Sports time . . . .

When spikes beat time on the burning tracks ... ...

Fr. Principal hoisting the Flag.

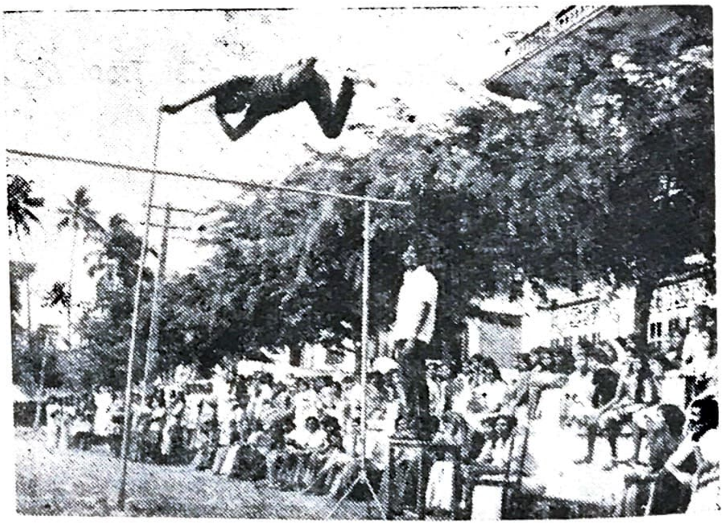

On top of the world...

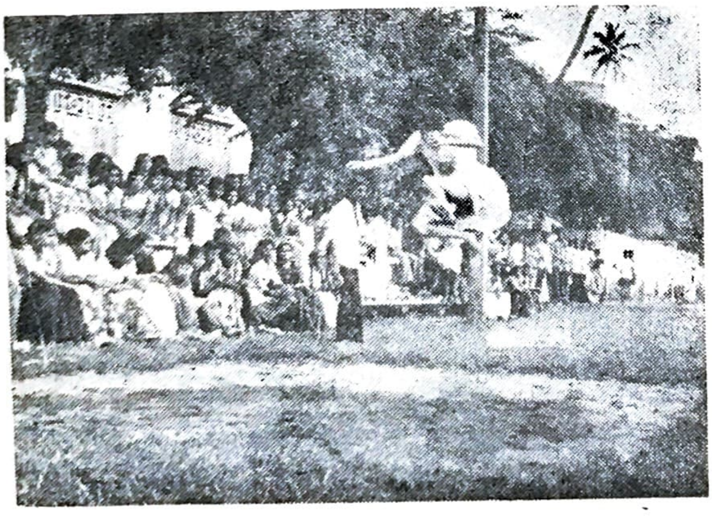

Covering new distances......

Individual Athletic Champions

Jointly won the individual athletic championship

Sports Secretary

DAVIS

He had it last year also.

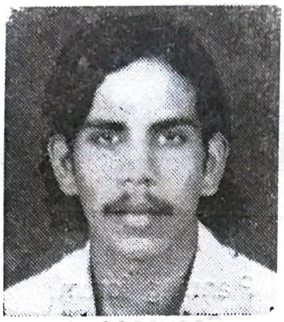

JOY THOMAS. K.

He raced to clinch it.

RETHA FULLER

She too did it for a second time.

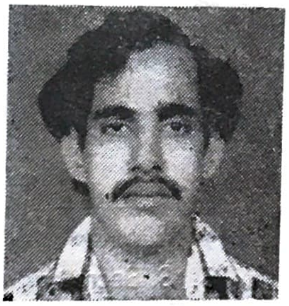

THOMAS T. G.

The smiling giant who is a force behind the sports-scene.

Oath taking Ceremony

Not confined to lectures alone........
Finish from the race for staff-members

SOMAN

N. S. S. Secretary

K. X. JOSEPH

A.I.C.U.F. unit President,
National Secretary &
Pastoral Council Member.

VARGHESE N. S.

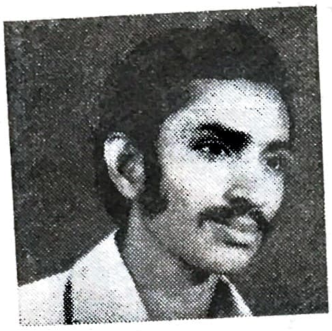

Planning forum
Convenor

BHASI K. V.

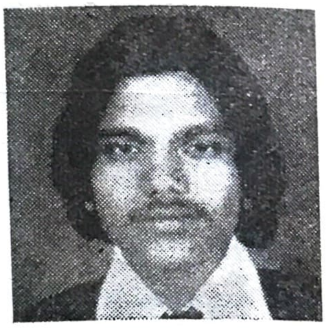

Social Service League
Secretary

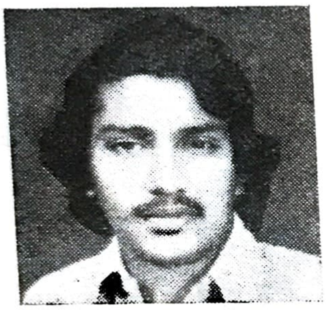

Best Actor of the College

UNNI

I Rank in Kerala University
B. A. Sociology (1976-'77)

JOSE JOSEPH

N. C. C. ARMY Cadets

N. C. C. ARMY

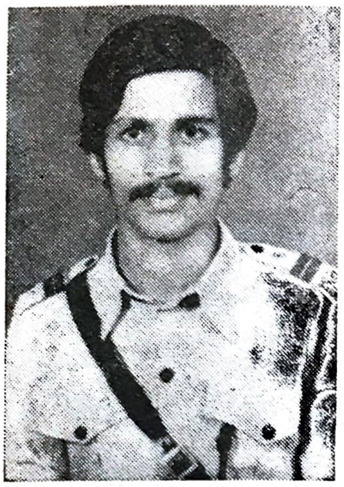

RANJITH KUMAR
Under Officer

ABDUL BHASHEER
Under Officer

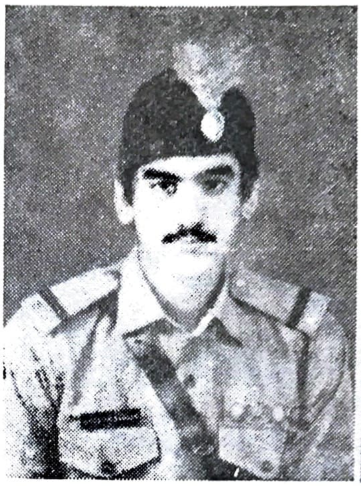

KASTHURIRANGAN
Under Officer

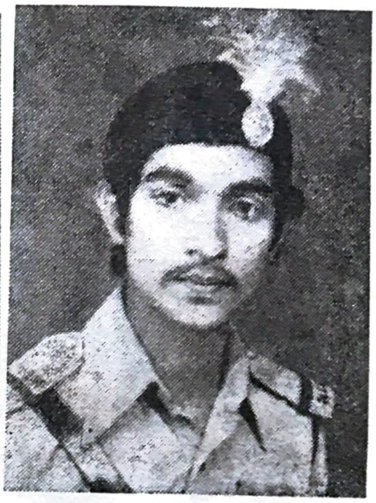

THOMAS T. A.
Under Officer

Attended the All India Advanced Leadership Course in Orissa

RAVINDRANATH. K.

Attended Basic Leadership course held in Jammu and Kashmir, 1977

K. P. SANJEEV

Attended the mountaineering course at N. I. M. Uttar Kashi. U. P.

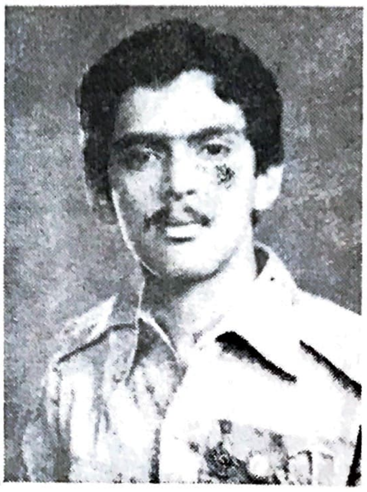

SIBY. K. THOMAS

Under Officer

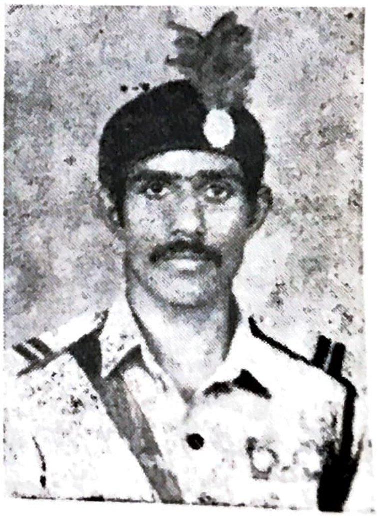

VENUGOPAL

Art Exhibition

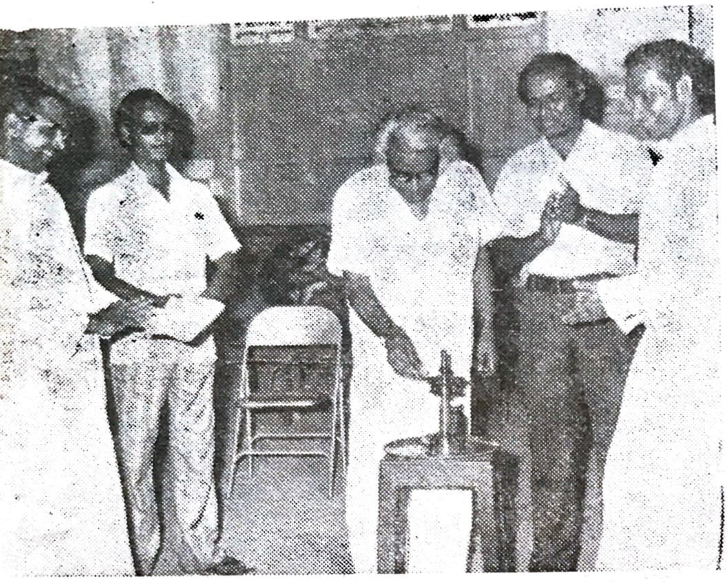

Shri. Vaikom Chandrasekharan Nair inaugurates.

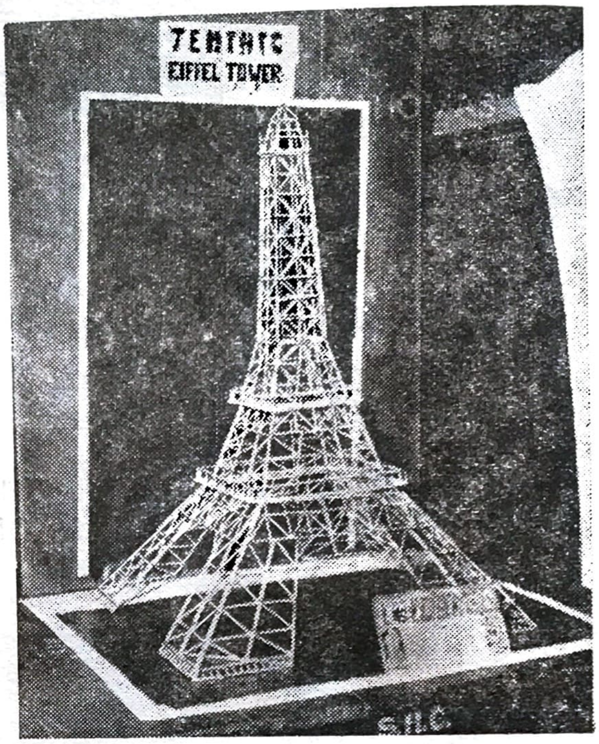

Expression through matchsticks.

'Too good for a college exhibition.........' The usual words?

PREMAN DINARAJ

Walking down the short distance from Sheony's Bus stop to the Ernakulam Transport stand, I casually glanced at the transport buses passing by and was amused to read the countless slogans painted on them. "Ayurveda Students on hunger strike "screamed one. "S. N. Polytechnic Students demands justice" so read another.

Five minutes later, sweating a little I walked into the Transport Bus stand. Confusion prevailed everywhere. A loudspeaker blasted on announcements which nobody understood. A passenger was trying to out-talk a porter who as usual was trying to overcharge him. The usual smell of urine prevailed. Unperturbed I entered the office section. There an office-clerk, speaking in horribly broken English was trying to convince a foreign couple that the 10 45 a. m. T V M Express had been cancelled and the next one would leave only at 3. 45 P. M. Smiling inwardly, I walked into the Station Master's soon-

Seated behind a large desk was a dark man of heavy build whom I presumed to be the station master. He was surrounded by a large number of of drivers and conductors who, all at the same time, tried to hold his attention. He casually glanced at me and then chose to ignore me. Luckily a senior officer entered the room and peace prevailed. Grabbing this opportunity, I introduced myself and announced the purpose of my visit. Suddenly he turned out to be a man full of courtesy. He called in one of his conductors, explained the purpose of my visit and asked him to help me. As I was about to leave his room, he smiled expansively at me and then said in a rather low voice, "Put in a good word for me, won't you?" And that was how I met P. K. Shivan, aged, 28 employed as a conductor for the last 8 years.

Prem : Well Mr Shivan, can you explain why the students who during the emergency were on the whole passive are up in arms now?

Shivan : Let it first of all be understood that my answers have no political colour. Emergency, it must be said, created a scare in everybody regardless whether the individual was a student or an opposition party politician. With the withdrawal of the emergency, it was as if a cloak covering a man's face had been taken off. Taking advantage of the changed situation everybody including the students have revolted.

Prem : Why are K. S. R. T. C. Buses the targets of student mobs ?

Shivan : Imagine you get angry and break the pots in your own home. When your anger subsides, you realise the consequence of your action. But if in your anger, you destroy public property like K. S. R. T. C. buses, you do not fully realise the consequences because you have apparently lost nothing. For us public property has the image of a bastard. Let us again imagin that a mob of students loudly mouthing slogans stops a transport bus. The passengers are quickly deboarded and soon the entire fury of the students is spent on the bus. Nobody has gained anything save the inconvenience caused to the passengers. K. S. R. T. C. buses are thus targets of student mobs as dumb asses are prey to hungry lions.

Prem :. Who is to to be blamed for this situation?

Shivan : Well, let us handle this systematically. First of all I am of the opinion that the Government should pay more attention to the grievances of students rather than let them have their say on the streets. The students should take into consideration the inconveniences caused to the travelling

Spot light

public and must not allow themselves to be carried away by their emotions. But transport officials too are not entirely blameless. Tactless handling of explosive situations by officials have sparked off many an incident. So, in fact everybody -Government and transport officials-are responsible for this situation.

Prem : Have you ever been personally involved in any such situation ?

Shivan: I have been with the K. S. R. T. C. for the last 8 years. Of these the first 2 years were in 'Students Only' buses. During this period, I had cordial relations with the students. However in June 1975, I was involved in an ugly incident. That day, following the High Court Verdict unseating Mrs. Gandhi, students of the Trivandrum Colleges held a demonstration and stopped buses pressing for her resignation. My bus was also stopped. Very foolishly, I tried to reason with them and they set upon me. And well, as the situation demanded I took to my heels closely persued by a few denonstrators. Barring this incident, I have had a rather smooth time during the last 8 years.

Prem : As an employee of the K. S. R. T. C. how do you regard wanton acts like stoning of buses ?

Shivan : Allow me to make a statement. I wish to emphasize the fact that the K. S. R. T. C. is totally disinterested in improving the travelling facilities. Many routes have been nationalized regardless of the fact that the Corporation is not in a position to cater to the needs of the people. Such impracticable actions have made the people revolt against it. A man, after waiting at a bus stop for an hour or so is bound to be impatient. And when buses roar past him without stopping, impatience gives way to anger. Nationalisation should be adopted only after other alternatives are settled. As an employee of the K. S. R. T. C. I totally condemn such wanton acts as stoning of buses and deflating of bus tyres.

As I looked at my watch, I noticed much to my amazement that the time was 1.30 P. M. Suddenly it dawned upon me that I was hungry and I had a suspicion that he too was feeling so. And so we decided to wind up the interview and as we were walking to the canteen, I shot out my last question:

'See, Mr. Shivan, can you suggest some idea, some solution that would serve to deter the students from the current tendency of destroying public property?

Shivan : Personally, I am fully for the law which the Kerala Government is planning to enact making destruction of public property a legal offence. Mere legislation does not necessarily mean the problem is going to be solved. Proper implementation is to be taken care of. And it is here that everybody can help. It is the duty of every citizen to protect public property from wanton attacks. Then proper awareness should be made among the public, that the destruction of public property amounts to the destruction of their own property. Finally I would like to state that a smile, a good word may do a thousand miracles which no amount of shouting or bullying can.

SARATH KUMAR P.

The seed was sown only a few months ago and the tree named Former Students Association grew up and it did grow unbelievably fast, breaking all hurdles, from nothingness to something. It was not a single individual's effort that made its growth possible. Each and every member contributed to its growth in a significant way. It was not an exaggeration to say that there were a few able organizers behind the fence to nurture and guard the tree. Slowly it started widening its branches and now we have the full grown tree named the Former Students Association.

As an old student of S. H. College let me congratulate the present Principal Rev. Fr. Mathai Archangel for bringing into existence a Former Students Association which was 43 years overdue.

yet another feather

JOHNY DANIEL M. Sc.

"A thousand people commit suicide every day in this world. Every eight hours one woman in Gujarat kills herself".

"Two murders per day in the state of Karnataka"

How many of the 3000 odd million human beings on this planet are to be wholly blamed for their acts? Scientific interest in human genetics began in the latter half of the nineteenth century when Eugenicists, led by Francis Galton took a fresh look at the science of building a superior human race.

It was not until the utilization of new techniques in the 1650's that the correct number of human chromosomes was established. It was in 1956 that Tjio and Levan carefully examined the dividing cells from a number of human individuals and showed that normal complement of human chromosomes was 46. 44 of the chromosomes are autosomes, 22 pairs, one member of each pair from each parent. The other two are sex-chromosomes. In the male, the two sex-chromosomes differ, the larger one known as X and the smaller one as Y. In the female they are alike, both X.

Chromosomal Abnormalities:

Improved techniques have brought an enormous amount of information regarding chromosomal abnormalities. These abnormalities are responsible for the existence of a large number of moral perverts habitual criminals and insane or feeble - minded persons in the world.

One in approximately 150 live-born children has an obvious chromosomal abnormality. It is not at all clear how an extra-chromosome produces a specific set of characteristics. It has been suggested that the imbalance of many genes present in the chromosomes produces alternations in a variety of chemical processes which results in various defects.

The first abnormality described was one which had been predicted for many years before accurate chromosome studies were available. Such an association was showen by Lejeune in 1059 as **Down's Syndrome (Mongolism)**, characterized by mental retardation, short stature, stubby hands and feet. The Mongolian Idiots have an extra-chromosome, instead of two, No. 21 chromosome have three. this situation is referred to as Trisomy. One out of every 600 children born in United states suffers this syndrome.

One well-known condition results from the addition of one or more X chromosomes to the XY, normal male, called **Klinefelter's Syndrome;** characterized by a defective development of tests, resulting in sterility. They show a tendency towards femaleness; such as enlarged breasts and underdeveloped body hairs. Most of these males are mentally retarded. The above disease develops regardless of whether one XXY, two XXXY or three XXXXY. This syndrome occurs in every 500 male births.

Criminals:

Occasionally we find some males having "XXY" sex chromosomes. They may be found among the more violent cases in mental hospitals. In 1965 Dr. Jacob examined about 315 patients. at the Security Hospital and the State Hospital Lanarkshire, Scotland, 9 patients were having an 'XYY' constitution. They showed a criminal tendency.

'Blue Baby':

Sandburg and Koepf reported a case of "XYY" male. He had an average intelligence

CURRENT PROBLEMS IN HUMAN GENETICS

without any physical defects. He had been married twice. He had 6 children, from the first wife, and 2 from the second. The first child of the first wife died at the age of 3 as a **"blue baby"**, a congenital heart disease, in which some blood bypasses the lungs without getting oxygenated. Thus the blood becomes impure, the baby looks blue.

A condition of female chromosomal abnormality is called **Turner's Syndrome**. These females lack ovaries; they have under-developed breasts, with small uterus, short stature, webbed neck and shield-like chest, and have a total of 45 chromosomes, with only 1 X. This syndrome occurs about once in every 5000 female births.

Another chromosome-defect associated with a malignant disease is called **Myelogenous Lukemia**, due to a deletion of part of chromosome No. 21. This chromosome is called the Philadelphia Chromosome after the city of its discovery. It is found only in bone-marrow cells. A similar deletion of chromosome No. 5 is associated with **'Cri - du - chat'** syndrome, characterized by microcephaly, or small head, and mental disorder. Children with this abnormality have a **catlike cry** !!

From this review of current problems in human genetics, it can be seen that the many new techniques developed in the field have already produced numerous advances! The major problem to be resolved now is how this enormus heterogeneity has come about and what may be its function in our survival as a species.

When the Corporation people left him he felt a sudden excitement. He had always wanted to belong to the city. But Jos Junction in the South of Ernakulam-that was luck indeed. All those cars and buses! And the rich ladies with their glossy skins. And the laughing people. Suddenly life seemed very gay. So at last, he was a part of the city of political rallies. The Shipyard only round the Corner. Yes, life was colourful when all around it was sleek girls with their shiny new eye-brows.

In the beginning it was all sights and sounds. It was breath-taking to see all those four-wheelers lining up in sudden stops. And how loud they were in their impatience. The multistoried textile store itself was a beauty in glass and polysters. The science bums were wrong. They saw only seven colours.

The third evening after he came, the whole town seemed to stand still with the thunder of slogans-like the roar of a thousand motorbykes with their silencers removed. Socialism's progress-Minority interests - Women are dictatorial - 30 years of glory...He was deeply moved. They must be right. Or how come all the jewelled women who revolved around glass-doors? And the people rushing past him to musical evenings and films? But later, when a young man with a thoutful face looked with disgust at the Volvo that zoomed before him, he was puzzled.

Later, there was to be more of them. Red flags and banners sprang up everywhere. And they came in torrents. Salutes to Bengal. Songs about Vietman and China. They talked of slums and unemployment. Again the young man watched with a ghost of a sarcastic smile on his lips. But later, when the shutters were down and the traffic was low, a small woman passed with a kid huddled close to her. The black patches around her eyes could'nt veil that haunting look which he could never forget.

Then he began to look for them- people who stood before glass windows and gazed and sighed. The man and woman who seemed lost and helpless near the kiosk, but who looked at each other and were happy. Some were angry like the young man. But most of them were tired...They wearily stood, waiting to cross the road. They knew it could happen only after 2 hours when the rally was over. At first he noticed only a few. But, when the last of the stars had left his eyes, he saw them in multitudes. The whole place seemed to be swamped with them. Now he had more time because he was now oblivious to slogans and banners. Only one thing struck him now-that wistful, longing look.

Now the days became dull and colourless. The dust and the heat kept him at a low key. Recently, his nose had become sensitive to the corporation garbage truck. Then the cold came. Roads cracked as the sky showered pellets of rain. Filthy water rose all around him. Still they came... Student aspirations which sounded so familiar-Yes, he had heard them in the bigger party rallies. Then the marches in military style. Drunken processions for prohibition.

Always the young man sneered. Why can't he belong to some one? Funny guy!

One day the highway was tarred. All week it was hurried activity. Later, when a Mr. Somebody passed in an open car, he knew why.

He sighed- It was two in the morning- 2 beat police-men were plodding along with torches. Tonight there won't be many sleep-less women around because of the rain.

He stood wearily. The head light of a vehicle was fast approaching. Once he had loved that light so well- Rays piercing the dark. But now the glare was as bit too much. Yes, it was damn close and coming on. He had no regrets when he felt the cold nose of the seven-ton truck. No one will miss him. No, there was one man. The police-man, who sought his protective shade, when he controlled the traffic.

I belonged to Ernakulam....

വിശപമേഖല വസന്തകാലസ്മരണകൾ എൻ. എസ്സ്. എസ്സ് ക്യാമ്പ് വേദനയുടെ നീക്ഷയങ്ങൾ അടുത്ത വർഷത്തെ ചെയർമാന് തുറന്ന കത്ത് അമൂർത്തതയുടെ വിഷാദം ഒരു പൗർണ്ണമിയും കുറേ ഓർമ്മകളും ചിരിയെപ്പററി വംഗ സാഹിത്യ വേദിയിൽ ഓമ്മകൾ മരിക്കുമോ തപസ്സ് ദശാപരിണാമം ഹേമാവിജയം കലാ–സാംസ്കാരിക രംഗം.

പഴയ ഓർമ്മകൾക്ക് എന്തെന്തു കഥകളായിരിക്കും പറയാനുണ്ടാവുക. കലാലയ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചാവുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും. ഈ കലാലയത്തെ പശ്ചാത്തലമാക്കി സുജ സെബാസ്ററിൻ എഴുതുന്നു— ''വസന്തകാലസ്മരണകൾ''

പ്രപഞ്ചം നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന സൗന്ദര്യദേവത കവിഭാവനയെ തൊട്ടുണർത്തിയപ്പോൾ... വിശ്വാസഗോപുരങ്ങൾ തകർന്നു വീണപ്പോൾ ശേഷിച്ചതു് ഒരു പിടിഓർമ്മകൾ മാത്രം.....

എം. എസ്സ്. ഉണ്ണികൃഷ്ണന്റെ 'വിശ്വമേഖല'

N. S. S ക്യാമ്പുകൾ പലപ്പോഴും ആവേശത്തിമർപ്പിന്റെ ദിനങ്ങളാണ്, ആത്മസംതൃപ്തിയുടെ മുഹൂർത്തങ്ങളാണ്. N. S. S ക്യാമ്പിനെക്കുറിച്ച് കോളേജ് യൂണിയൻ വൈ. ചെയർമാൻ കൂടിയായ വിജയ എ. എഴുതുന്നു.

മഞ്ഞുകട്ടയുടെ കുളിർമ്മ മോഹിച്ച് എടുത്തണിഞ്ഞതു് കനൽക്കട്ടയായിരുന്നു. ആശകൾ കരിഞ്ഞു് ചാമ്പൽ കൂമ്പാരങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു. ആ ചാമ്പലിൽ സ്വയം അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ച സാധ്വിയുടെ കഥയാണ് മേരിആന്റണിയുടെ "വേദനയുടെ നീർക്കയങ്ങൾ"

അടുത്തവർഷത്തെ കോളേജ് യൂണിയൻ ചെയർമാന് ഒരു തുറന്ന കത്തു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു. എഴുതുന്നതു് തോമസ എബ്രാഹം.

കാലത്തിന്റെ അപ്രതിരോധ്യമായ ഒഴുക്കിൽ ഞെരിഞ്ഞമർന്ന സ്വപ്നങ്ങളെപ്പററി.... ആ സ്വപ്നങ്ങളെ താലോലിച്ചുണർത്താൻ വെമ്പുന്ന നിസ്സഹായതയെപ്പററി.... ജെയിംസ്. കെ. ഫിലിപ്പ് എഴുതുന്നു. 'അമൂർത്തതയുടെ വിഷാദം'

പെൺകുട്ടിയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു നിറം പകരാൻ അനേകം പൗർണ്ണമികൾ കടന്നു വന്നു. അന്നൊന്നും വരാനിരിക്കുന്ന ഒരു പൗർണ്ണമിദിനം മരണദേവന്റേതാണെന്നവൾ ഓർത്തില്ല.

"ഒരു പൗർണ്ണമിയും കുറെ ഓർമ്മകളും".

വർഗീസ് ഫിലിപ്പ്.

എല്ലാവരും ചിരിക്കുന്നു. ചിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ചിരി—അതിൽ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിസ്ഫുരണങ്ങൾ ഉണ്ടോ? നെട്ടൂർ സെയ്തുമുഹമ്മദിന്റെ ഒരു ശാസ്ത്രീയ വിശകലനം.

ബംഗാളി ഭാഷ ഭാരതത്തിലെ ഏററവും സമ്പന്നമായ ഒന്നാണ്. ഈ സാഹിത്യശാഖയുടെ വളർച്ച വിവിധഘട്ടങ്ങളിൽ "വംഗസാഹിത്യവേദിയിൽ"

വിശ്വനാഥൻ

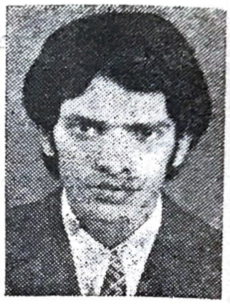

ഒരിക്കലും പിരിയരുതെന്നാശിക്കുന്നവർ വരും പ്രഭാതങ്ങളിൽ യാത്ര ചോദിക്കുന്നു. തീരെ അടുക്കേണ്ടെന്നു കരുതിയവരോ . . ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു.

'ഓർമ്മകൾ മരിക്കുമോ'?

ജോസഫ് തോമസ്സ് എഴുതുന്ന ചെറുകഥ.

സാന്ധ്യരാഗത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം അനശ്വരമാക്കാൻ ഹൃദയം തകർന്നു മരിച്ചെങ്കിൽ! എങ്കിൽ ഈ നശ്വരത മുഴുവനും മരിച്ച ഓർമ്മകളിൽ അനശ്വരമായിക്കിടന്നേനെ.

എ. പി. ശ്രീധരന്റെ 'തപസ്സ്'

ശൈശവത്തിൽ താൻ കണ്ട ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദുഃഖം യൗവനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഏറെ പരുഷമായിത്തോന്നുന്നു എന്നു ആത്മവിലാപം നടത്തുന്ന കഥാകൃത്ത് – കെടാങ്കോട് പ്രഭാകരന്റെ – 'ദശാപരിണാമ'ത്തെക്കുറിച്ച് ഷീലാ ജോസഫ് എഴുതുന്നു.

കഥയെഴുതാൻ അനുഭവങ്ങൾ തേടിപ്പോയ യുവാവായ കഥാകൃത്ത് സംഭവങ്ങൾ നേരിൽക്കണ്ട് സ്തബ്ധനായി നിൽക്കുന്നു. രസകരമായ ശൈലിയിൽ ഹരിദാസ് ഒരു വിനോദകഥയ്ക്കു രൂപം കൊടുക്കുന്നു.

'ഹേമാവിജയം'

കഴിഞ്ഞവർഷം കലാസാംസ്കാരിക രംഗത്തു് കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഡിററർ തയ്യാറാക്കിയ അവലോകനം.

എം. എസ്. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

സൗന്ദര്യം

നീലപ്പട്ടു വിരിപ്പിന്മേൽ
സ്വർണ്ണപ്പുള്ളികളെന്നപോൽ
ചിന്നിമിന്നി ലസിക്കുന്നു
ചന്തം ചാർത്തിയ താരകം

അമ്പിളിക്കല വാനിന്റെ
തുംഗഗോപുര വാതിലിൽ
ചാരുമന്ദസ്മിതത്തോടേ
ചാരിനില്ക്കുന്നു, സുന്ദരി

കടലേഴും തുടിക്കുന്നാ-
കമനിക്കായി നിത്യവും
അദ്രികൂടമഹോരാത്ര-
മാശിപ്പൂ ചാരെയെത്തുവാൻ

പുളകം പാടിയെമ്പാടും
കുളിർതെന്നൽ ചരിക്കവേ
പൂമരങ്ങൾ ചുഴററുന്നൂ
തൂമയേറുന്ന ചാമരം

നിത്യസൗന്ദര്യ തീർത്ഥത്തിൽ
മത്തടിക്കും പ്രപഞ്ചമേ
മിഴികൾക്കുത്സവം നീയേ
കരളിന്നരു കൗതുകം

സൗന്ദര്യ ചക്രവാളങ്ങൾ
അന്തരാത്മാവിലെപ്പൊഴും
നീ വിടർത്തുകയാണല്ലോ
നിത്യവും; പ്രിയദർശിനീ!

എത്രയെത്ര വിഭാതങ്ങൾ
സിന്ദൂരാങ്കിത സന്ധ്യകൾ
എന്നെ വന്നു പുണർന്നീടു-
ന്നെത്ര മോഹന രാത്രികൾ !

കൗതുകം കതിരിട്ടീടും
കണ്ണിന്നഞ്ജന രേഖയായ്
വിശദർശനമേകീടും
ശശാൽ ചൈതന്യദായികേ....

നിന്നിൽക്കൂടിയുണർന്നീടു-
ന്നെന്നിലെക്കവിഭാവന
നിന്നോടൊപ്പം തുടിക്കുന്നി-
തെന്നിലെസ്സർഗ്ഗവാസന ! (യുഗ്മകം)

നിൻരൂപ ദർശനത്തിന്നായ്
നീളെപ്പാറുന്ന കണ്ണുകൾ
ദർപ്പണങ്ങളുയർത്തുന്നു
സപ്തസാഗര കന്യകൾ

ഏഴു വർണ്ണങ്ങൾ ചാലിക്കും
വാരിളം മഴവില്ലുകൾ
ഏഴു രാഗങ്ങൾ പാടീടും
ഓടക്കാടിന്റെ പുൽക്കുഴൽ

മുന്തിരിച്ചഷകം പേറി-
വന്നെത്തും കുളിർ സന്ധ്യകൾ
സൽപ്രകാശവുമായെന്നും
സൽക്കരിക്കുമുഷസ്സുകൾ

നിന്റെ കൈവിരലൊപ്പിച്ചു
നൃത്തമാടുന്നു നിത്യവും
തുള്ളുന്നൂ നിന്റെ താളത്തിൽ
നീണാൾ സർവ്വചരാചരം !

ജീവിതപ്പൂവിതൾതോറും
നിറം ചാർത്തുന്ന വശ്യതേ
താളമായ് സ്വരമായ് നീയെൻ
ഗാനമായ് മാറുകയെപ്പോഴും !

സച്ചിൽപ്രഭാവമേ നീയെൻ
ചില്ലുവാതിലിൽ മുട്ടവേ
മുഖം മെല്ലെ തുടിപ്പിക്കും
മനസ്സാം കൊച്ചുതാമര !

നവോന്മേഷ പ്രകാശത്തിൽ
നാമ്പിടും സർഗ്ഗചേതന
പാടിയാടുന്നിതെന്നെന്നും
പാരിൽ സ്വർഗ്ഗീയഗാഥകൾ

ഈയനന്തപ്രകൃതിയെ-
ന്നീണമേകും വിപണിയാം
കാലമാകും കലാകാരൻ
കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്ന ചിത്രണം !

നിരനിരയായിക്കിടക്കുന്ന വാഹനങ്ങളുടെ ശൃംഖല നോക്കി അവൾ നടന്നു. തേവരപ്പാലത്തിൽ വാഹനങ്ങൾ തടസ്സപ്പെട്ടുകിടക്കുക അസാധാരണമൊന്നുമല്ല. ഹൊ! എന്തൊരു ചൂടാണ് വെയിലിന്. കുടയെടുക്കാനും മറന്നു. കുഞ്ഞുമോളുടെ തലയിൽ സാരിത്തുമ്പ് വലിച്ചിട്ട് വേഗം നടന്നു. അകലെ പള്ളിമണികൾ ശബ്ദിക്കുന്നു. മണി പന്ത്രണ്ടായിക്കാണും. രാവിലെ ഇറങ്ങിയതാണ് ഡോക്ടറുടെ അടുത്തേയ്ക്ക്. എന്തൊരു തിരക്കാണവിടെ! ഇരുന്നിരുന്ന് കാല് കഴച്ചു. ഹൊ! നടന്നിട്ട് നീങ്ങാത്തതുപോലെ. മരുന്നിന് വിചാരിച്ചതിലധികം വിലയായി. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷാ പിടിച്ച് വീട്ടിൽപ്പോകാമായിരുന്നു. സൗജന്യമായി ആരാണ് തങ്ങളെ വീട്ടിത കൊണ്ടുചെന്നാക്കുക. കുറച്ചു നേരം ഇവിടെയെവിടെയെങ്കിലും തണലിൽ നിൽക്കാമായിരുന്നു. അവൾ മെല്ലെ ഒരു സിനിമാ പരസ്യത്തിന് പിന്നിലായി തണലിൽച്ചെന്ന് നിന്നു.

വണ്ടികൾ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അല്പനേരത്തിനകം റോഡ് വിജനമായിത്തീർന്നു. അങ്ങിങ്ങ് അലസരായി അലയുന്ന മനുഷ്യരും സൈക്കിൾയാത്രികരും മാത്രം ശേഷിച്ചു. തെരുവിന്റെ സന്തതികൾ തങ്ങളുടെ വയറ് പുലർത്താനുള്ള വഴിതേടി അങ്ങുമിങ്ങും പായുന്നു. അവിടെ കവലയിൽ നിൽക്കുന്ന ട്രാഫിക്പോലീസ് തന്റെ കുട സൂര്യനഭിമുഖമായി തിരിച്ചു അതിന്റെ തൂണിൽ ചാരി വിശ്രമിക്കുന്നു. അലസമായി അവിടെ പരതി നടന്ന അവളുടെ കണ്ണുകൾ പെട്ടന്നാണ് ഹോട്ടൽ യുവരാജ് എന്ന ബോർഡിൽച്ചെന്ന് നിന്നത്. അത് അവളുടെ ചിന്തകളെ തട്ടിയുണർത്തി. താൻ പഠിച്ചിരുന്ന സേക്രട്ട് ഹാർട്ട് കോളേജും അതിന്റെ പരിസരവും അവളുടെ മുന്നിൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. ചെടികളാൽ ചുററപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന ബാസ്ക്കററ്ബാൾ കോർട്ടും, ഇരുട്ടുതിങ്ങിയ ഇടനാഴിയും, കായലിനഭിമുഖമായി നിരന്നുകിടക്കുന്ന സിമന്റുബെഞ്ചുകളും, N. C. C. ക്കാർ ഷൂട്ടിംഗ് പ്രക്ടീസ് നടത്തുന്ന റേഞ്ചും എല്ലാം ഒരു തെളിഞ്ഞ ചിത്രംപോലെ അവളുടെ മനസ്സിന്റെ കാൻവാസിൽ പതിഞ്ഞുനിന്നു.

x x x x

കോളേജ് ഗേററിൽനിന്ന് മുഴങ്ങുന്ന മുദ്രാവാക്യങ്ങളും ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ട് മെല്ലെ നടക്കുകയാണ് താനും മഞ്ജുവും. നല്ല വെയില്. അദ്ധ്യാപകസമരം കാരണം റെഗുലർ ക്ലാസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഞങ്ങൾക്ക് സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസ്സുണ്ടായിരുന്നു. അന്നെന്തോ സാർ ഉച്ചവരെയെ ക്ലാസ്സെടുത്തുള്ളു. ഞങ്ങൾ ജംഗ്ഷനിലേക്കു നടക്കുകയാണ്.

വസന്തകാല സ്മരണകൾ

'എന്താ മഞ്ജു സ്വപ്നം കണ്ടു നടക്കുന്നതു്?

താനും മഞ്ജുവും ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഉഷയാണു്.

'പോടി നിന്റെ താടിക്കാരനെച്ചെന്നന്വേഷിച്ചാൽ മതി' താൻ തിരിച്ചടിച്ചു.

'ദാ ഉമേ, മററുള്ളവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീയെന്തിനാ തലയിടുന്നതു്? ഞാൻ മഞ്ജുവിനോടാണു് ചോദിച്ചതു്'.

'എന്താ അവൾക്കു് സ്വപ്നംകാണാൻ നിന്നോടു് ചോദിക്കണോ?' മിണ്ടാതെ തലതാഴ്ത്തി നടക്കുന്ന മഞ്ജുവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു് താൻ പറഞ്ഞു.

'ആയിക്കോട്ടെ. പക്ഷേ, അതു് ടോമിയെ മാത്രമെ ആകാവൂ.' മഞ്ജുവിന്റെ വിലക്കുന്ന കണ്ണുകൾ ഉഷയുടെ നേരെ പാഞ്ഞു.

മഞ്ജു; തുടുത്ത മുഖവും പരലിനെപ്പോലെ പിടയ്ക്കുന്ന ജീവസ്സുററ കണ്ണുകളുമുള്ള പെൺകുട്ടി അവൾ വാചാലയായിരുന്നില്ല. എല്ലാം തന്നിൽതന്നെ ഒതുക്കിവെച്ചു് അതിൽത്തന്നെ ഒതുങ്ങിക്കഴിയുന്നവൾ. ആരെയും വെറുപ്പിക്കാത്ത സ്വഭാവമായിരുന്നു അവളുടേതു്. അവൾക്കു് പ്രിയപ്പെട്ടവനായിരുന്നു ടോമി. ആരെയും അറിയിക്കാതെ, ടോമിയോടുപോലും പറയാതെ അവൾ തന്റെ വികാരം ഒതുക്കിവെച്ചു. പക്ഷേ തന്നോടും ഉഷയോടും ടോമിയെപ്പററി ഒരു നല്ല വാക്കു് പറയാൻ കിട്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങളൊന്നും അവൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ടോമിയോടു് മുഖത്തുനോക്കി രണ്ടു വാക്കു് സംസാരിക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത അവൾക്കു് അയാളെ ആരാധിക്കാൻ തോന്നിയതിലാണൽഭുതം.

ടോമി നല്ലവനായിരുന്നു. ആരെയും ആകർഷിക്കുന്ന സുന്ദരമായ പെരുമാററം. അവന്റെ ഉററ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു ബാബുവും, കുരിയനും.- നീണ്ട വിരലുകളുള്ള, ചായങ്ങൾകൊണ്ടു് രൂപങ്ങളും ഭാവങ്ങളും മെനഞ്ഞെടുക്കുന്ന കുരിയനെ എല്ലാവർക്കുംതന്നെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. പക്ഷേ ബാബു–അഹങ്കാരവും, ഗർവ്വും മാത്രമായിരുന്നു അവന്റെ കൈമുതൽ. പണംകൊണ്ടു് എന്തും നേടാമെന്നാണു് അവന്റെ വിചാരം. ലോകം മുഴുവൻ തന്റെ കാൽക്കീഴിലാണെന്നു് അഭിമാനിച്ചിരുന്ന പമ്പര വിഡ്ഢി.

ഉഷ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. "എന്താ മഞ്ജു, ആലോചിച്ചിരിക്കുന്നതു്?"

മഞ്ജു മിണ്ടിയില്ല. തന്നെ എത്രകണ്ടു് കളിയാക്കാനും ഉഷ മടിക്കില്ലെന്നവൾക്കറിയാം.

"ഞാൻ ടോമിയോടു് പറയട്ടെ നിനക്കവന്റെ മേലൊരു കണ്ണുണ്ടെന്നു്"

മഞ്ജുവിന്റെ കണ്ണുകൾ ഉഷയുടെ നേരെ വീണ്ടും തിരിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഇത്തവണ അവയ്ക്കൊരു തിളക്കം കണ്ടു. തങ്ങളുടെ ബന്ധം അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നാണൊ ഉഷ പറഞ്ഞുവന്നതു്? അവളൊരുപക്ഷേ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.

ഞങ്ങൾ നടന്നു് ബസ്സ്സ്റ്റോപ്പിലെത്തി. ഷിപ്പിയാർഡിന്റെ മതിൽ ചാരി തണൽപററി നിൽക്കുമ്പോൾ.

പെട്ടെന്നാണു് ആ കാഴ്ചകണ്ടതു്. യുവരാജു് ബാറിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു ബാബു പുറത്തേക്കു വരുന്നു. ഒപ്പം ടോമിയും കുരിയനും. കുറച്ചുനേരത്തേക്കു് ആരുമൊന്നും മിണ്ടിയില്ല. മഞ്ജു വിളറിപ്പോയിരുന്നു.

താൻ ഉഷയെ വിളിച്ചു, സംശയനിർവൃതിക്കുവേണ്ടി.

"അവരു് തന്നെയാണു്–ദാ ബാബുവിന്റെ മോട്ടോർ ബൈക്കവിടെ കിടക്കുന്നു."

വീണ്ടും നിശ്ശബ്ദത അവിടെ തളംകെട്ടി നിന്നു. പാവം ഉഷ; അവൾ പറഞ്ഞതു് അധികമായിപ്പോയെന്നവൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടാകും.

ബസ്സുകൾ നിരനിരയായി വന്നുനിന്നു. മഞ്ജു എവിടെ? അവളെക്കാണാനില്ല. ഞങ്ങൾ പകച്ചു ചുററും നോക്കി. അകന്നകന്നുപോകുന്ന ഒരു ബസ്സിൽനിന്നു് അവളുടെ സാരിത്തുമ്പു് പുറത്തേക്കു് പറന്നുകളിക്കുന്നു.

അവളൊന്നുകൂടി ആ ബോർഡിൽ നോക്കി. മനോഹരങ്ങളായ അക്ഷരങ്ങളിൽ എഴുതിവച്ചിരിക്കുന്നു. "ഹോട്ടൽ യുവരാജു് ബാർ അററാച്ച്ഡ്"

x x x x

കുഞ്ഞുമോൾ ഉറക്കമായിരിക്കുന്നു. ഇനി നടക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നു് വീടെത്തലുണ്ടാവില്ല. ഷിപ്പ്‌യാർഡ്‌ ഗേററിനടുത്തുള്ള തന്റെ വീടിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി അവൾ നടന്നു.

ചിരിയെ പറ്റി

ചിരി—അതിൽ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിസ്ഫുരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ ചിരിക്കുമായിരിക്കും. പക്ഷേ, ആധുനിക മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ മനുഷ്യന്റെ ഓരോ ചലനത്തെയും അതിസൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിക്കുവാനും അതർഹിക്കുന്ന നിലയിൽ കൂലംകഷമായി വിശകലനം ചെയ്യുവാനും ആരംഭിച്ചതോടെ അതൊരു കേവലസത്യമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്നല്ല, മനുഷ്യരുടെ ഓരോ ചലനവും ഓരോ ഗവേഷണമേഖലയായി ത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും, നിയന്ത്രിച്ചും നിയന്ത്രിക്കാതെയും എത്രയെത്ര ചലനങ്ങളാണ് നിത്യജീവിതത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്നതും ദർശിക്കുന്നതും. അവയൊക്കെ നിസ്സാരമായി തള്ളുകയാണ് നാം ചെയ്യുന്നത്. മനസ്സറിയാതെ മറവിപോലും സംഭവിക്കുന്നില്ല എന്ന് സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്ന മനഃശാസ്ത്രവിശാരദർ ഓരോ ചലനവും മനുഷ്യന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കുവേണ്ടിയാണെന്ന് വാദിക്കുന്നു.

പുറമട്ടൊന്ന്, അകമട്ട് മറ്റൊന്ന് എന്നതാണ് മനുഷ്യപ്രകൃതി. പ്രവൃത്തി, സംസാരം, കണ്ണീർ, ചിരി ആദിയായവ അവന്റെ ചേതനയ്ക്കു മറപിടിച്ച് പൊയ്മുഖങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ബദ്ധപ്പെടുന്നു. ഇവയൊക്കെ നിയതമായ യോഗ്യതകളുടെ ബഹിർസ്ഫുരണം മാത്രമാണ്. സൂക്ഷ്മദൃക്കുകൾക്ക് ഈ പരിവേഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്തെ യാഥാർത്ഥ്യം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വൈഷമ്യമുണ്ടാവില്ല.

സമ്പൂർണ്ണതയ്ക്കു ദാഹിക്കുന്ന മനുഷ്യമനസ്സ് സുദീർഘമായ പ്രയാണത്തിലാണ്. ഒടുങ്ങാത്ത അഭിലാഷങ്ങളും ചിറകൊടിഞ്ഞ ആശകളും, വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന ആശങ്കകളുമെല്ലാം മനസ്സിന്റെ സമതുലിതാവസ്ഥയെ വൈവിധ്യമാർന്ന നിലകളിൽ ബാധിക്കുന്നു. മാനസിക വൈകല്യങ്ങളായും മനോരോഗങ്ങളായും വിചിത്രചേഷ്ടകളായും മറ്റും മനസ്സ് ഇതിനെതിരെ സത്വരനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത വേഷപ്രച്ഛന്നമായ നടപടികളാണ് നമ്മുടെ ഒരോ ചലനവും. പൂർണ്ണതയ്ക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ചലനങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നു. ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് സ്വഭാവമാകുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഓരോ ചലനത്തിലും സ്വഭാവരേണുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു

കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കിളുന്നു മോണകാട്ടിച്ചിരി മുതൽ കിഴവിയുടെ മൂർച്ചയേറിയ മോണകാട്ടിച്ചിരി വരെ എത്രയെത്ര ചിരികളാണ് നാം കണ്ടിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഏതു ചിരിയിലും ശാരീരികമായി സംഭവിക്കുന്നത് ഇത്രമാത്രമാണ്—ദീർഘമായ ഒരു നിശ്വാസം. പിന്നെ പണിപ്പെട്ട് ചില അവ്യക്തശബ്ദങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ മുറിഞ്ഞുമുറിഞ്ഞുള്ള ഉച്ഛ്വാസം. വായ്ക്കോണുകൾ വികസിക്കുകയും ചുണ്ടുകൾ ഉൽഗമിക്കുകയും ചെയ്യും. കൺപോളകൾക്കിടയിലെ ചർമ്മം ചുരുണ്ടുകൂടി പോളകൾ അടയുന്നതോടെ രണ്ടിററു കണ്ണീർ പൊഴിയും. നാടിയിടിപ്പ് വർദ്ധിക്കുകയും രക്തം മുഖത്തേയ്ക്ക് ഇരമ്പിക്കയറുകയും ചെയ്യും. ചിരിയുടെ പ്രത്യേകതയനുസരിച്ച് ഇരുപാർശ്വങ്ങളും കുലുങ്ങും. ഇതുവഴി നൈർമല്യം, അഹന്ത, സ്നേഹം വെറുപ്പ്, വിദ്വേഷം, സന്തോഷം തുടങ്ങിയ എത്രയെത്ര മുഖങ്ങളാണ് ഭാവങ്ങളാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. അവസ്ഥാന്തരങ്ങളുടെ അഥവാ നിറഭേദങ്ങളുടെ ഒഴുക്ക് ഓരേ മുഖത്തും നമുക്കു ദർശിക്കാം.

ചിരിക്കുന്ന രീതി, കാരണം, സന്ദർഭം, ചിരിക്കുന്നവരുടെ പ്രായം, ചിരിയോടു ചേർന്നുണ്ടാവുന്ന വിവിധ ചലനങ്ങൾ എന്നിവ തീക്ഷ്ണമായ വീക്ഷണശക്തിയുള്ളവർക്കു വളരെ കാര്യങ്ങൾ പകർന്നുകൊടുക്കും. അവയൊക്കെ വിവരിക്കുക പ്രയാസവും സ്ഥലപരിമിതിക്ക് എതിരുമാണ്. മാത്രമല്ല, അവ ഗവേഷണമേഖല കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. ഏതായാലും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്താം.

ചിരി ആകർഷകവും മധുരവുമാണ്. പക്ഷേ ''അല്പം കടന്ന'' എന്ന വിശേഷണംകൂടെ ചേരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ പുറംനാട്യക്കാരായിരിക്കും. സ്ത്രീകൾ സ്വയം പ്രദർശനം നടത്തുന്നവരായിരിക്കും. അല്പസ്വല്പം വഞ്ചന ഇവർ കാട്ടാതിരിക്കില്ല. നൃശംസമായ പ്രവൃത്തികളിൽ ഒരുപക്ഷേ ഇവർ പങ്കാളികളുമാകാം.

പുഞ്ചിരി ഹൃദയഹാരിയാണ്. പക്ഷേ അതിന്റെ അകമ്പടിയായി മുക്കിമുക്കി ഒരുതരം ചിരി കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നവരുണ്ട്. ഇവർ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ വളരെ ഭംഗിയായി നോക്കുന്നവരായിരിക്കും. കുടുംബകാര്യങ്ങളും നാട്ടുകാര്യങ്ങളും സമ്മേളിപ്പിച്ചു നടത്തുന്നവരായിരിക്കും. സ്വപ്രയത്നത്തിലൂടെ ഉയരാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇക്കൂട്ടർക്ക് അല്പം ഭാവനയും ജന്മസിദ്ധമായുണ്ടാവും.

ഓർത്തോർത്തു ചിരിക്കുന്നവരും ചിരി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും ഉണ്ട്. ഇവർ സാധാരണ പുഞ്ചിരിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യൂ. ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞവരും സേവനതല്പരരും മൃദുലഹൃദയരുമായിരിക്കും ഇവർ. ഭാവനാശക്തിയുള്ള ഇക്കൂട്ടർ കലാസാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാൽ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുവാൻ സമയമുണ്ടാവില്ല.

യാതൊരു ബ്രേക്കുമില്ലാതെ നിഷ്കളങ്കമായി കുട കുടാ ചിരിക്കുന്നവർ "നേരേ വാ നേരേ പോ" എന്ന തരക്കാരായിരിക്കും. കളങ്കമില്ലാത്ത ശുദ്ധഗതിക്കാരായ ഇക്കൂട്ടരെ മുതലെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അവർ വഷളാവുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ചുമക്കുന്നവരുമാണ് ഇവർ.

ഹാ ഹാ ഹാ യെന്നാർത്തു ചിരിക്കുന്നവർ സത്യത്തിൽ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സമർത്ഥരായിരിക്കും. ഇവിടെ കവിത്വവും ശാസ്ത്രവും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യം കാണുന്നതായി ചില രേഖകൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഗോൾഡ് സ്മിത്തിൻെറ അഭിപ്രായം ഒഴിഞ്ഞ മനസ്സിൽ നിന്നാണ് അട്ടഹാസം ഉതിരുന്നതെന്നാണ്. പരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ അഭിപ്രായത്തെ തെററാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടർ ആത്മവിശ്വാസമുള്ളവരുമായിരിക്കും.

ശിലായുഗത്തിൻെറ അവശിഷ്ടമോ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധം ഒരുതരം ചിരി-പട്ടിയുടെ കുരയോട് സാദൃശ്യമുള്ള ഇത്തരം ചിരി - അക്രമാസക്തമായ വ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്നവരുടേതായിരിക്കും. അപകൃഷ്ടമതികളുടെ ഇത്തരം ചിരി ഒരുതരം മുറുമുറുപ്പിൽ അവസാനിക്കുന്നു. ഇവർ കാര്യകാരണബന്ധമില്ലാതെ കോപിക്കുന്നവരും സ്വയം അപകടത്തിൽ ചാടുന്നവരുമായിരിക്കും. ഇവരുടെ ദാമ്പത്യ ജീവിതം പ്രശ്നപൂരിതമായിരിക്കും.

ഹൃദയമറിയാതെ ചിലർ ചിരിക്കാറുണ്ട്. ചുണ്ടുകൾ പരസ്പരം അകററി പല്ലുകൾ വെളിയിൽ കാട്ടുകയാണ് ഇവരുടെ മാർഗ്ഗം. എപ്പോഴും ഒരുത്സാഹവും സന്തോഷവും ഇവരുടെ മുഖത്തു ദർശിക്കാം. ഇവർ പുറംപൂച്ചു കാട്ടുന്നവരും അഹന്തയുള്ളവരും ആയിരിക്കും. സ്വന്തം പ്രതാപം കാട്ടുവാൻ എന്തുചെയ്യുവാനും ഇവർ മടിക്കില്ല. ഇവരിൽനിന്നു ചിലർ മുതലെടുക്കാറുണ്ട്.

സുന്ദരമായി പല്ലെല്ലാം പുറത്തു കാണിച്ച് സ്ഥാനത്തും അസ്ഥാനത്തും ചിരിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഈ കൂട്ടരെ കണ്ടാൽ സുപരിചിതരാണെന്നേ തോന്നൂ. ഇവർ മോബ് സൈക്കോളജിയിലെ തത്വങ്ങൾ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കുന്നവരാണ്. ആത്മാർത്ഥത കുറഞ്ഞ സ്വാർത്ഥമതികളായ ഇക്കൂട്ടരുടെ മുദ്രാവാക്യം എല്ലാം ലോകജനതയ്ക്കു് എന്നാണ്.

ജുഗുപ്സാവഹമായ വിവരണങ്ങൾ കേട്ടു ചിരിക്കുന്നവർ വൈകാരിക അപക്വതയുടെ പ്രതിനിധികളാണ്. മൃഗീയവും ക്രൂരവുമായ മർദ്ദനകഥകൾ കേട്ട് ചിരിക്കുന്നവർ 'മാടന്മാരും യക്ഷികളും' ആയിരിക്കും. ജന്തുസ്വഭാവം ഇവരിൽ മയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവില്ല. അസൂയയും അപകർഷതാബോധവും ഇവർക്കേറും.

ലൈംഗിക കഥകൾ കേട്ടു രസിക്കുന്നവർ നേരിയതോതിൽ ഹിസ്റ്റീരിയ രോഗികളായിരിക്കും. സമൂഹത്തിൻെറ വിധിവിലക്കുകളെ അനുസരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാകാത്തവരായിരിക്കാം. മററുള്ളവരെ പരസ്യമായി അവർ നിന്ദിച്ചെന്നും വരാം.

കുട്ടികളുടെ തമാശ കേട്ടു ചിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ മാതൃത്വത്തിൻെറ അംശമാണ് പ്രകടമാക്കുന്നതെങ്കിൽ പുരുഷന്മാർ പിതൃവാത്സല്യവും സഹിഷ്ണുതയുംകൂടിയുള്ള ഒരാത്മബന്ധമാണ് പ്രകടമാക്കുന്നതു്.

ഇനി ചിരിയെക്കുറിച്ച് പരീക്ഷണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾകൂടെ കുറിക്കട്ടെ. ചിരി നമ്മിലുള്ള ഉൽക്കർഷതാബോധത്തിൻെറ വിനോദഛായ കലർന്ന പ്രകടനമാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഒട്ടൊക്കെ ശരിയാണുതാനും. അപ്രതീക്ഷിതമായുണ്ടാകുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണല്ലോ ചിരിക്കു ഹേതു. പെട്ടെന്ന് പരിവർത്തനം സംഭവിച്ച പരിതസ്ഥിതിയിൽ മാനസിക സമതുലിതാവസ്ഥ നിലനിർത്തുവാനാവാം ചിരി. ഈ തത്വം അല്പംകൂടി കട്ടിയായി ദാലെ കാർനഗിയെന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് രസാവഹമാണ്. ഇരുട്ടിനെ ഭയപ്പെടുന്ന ഒരു കുട്ടി ആ ഭയത്തിൽനിന്നു മോചനം നേടുവാൻ ഉറക്കെ ചിരിക്കുന്നുവെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചതു്. രാത്രി ഭയമുള്ളവൻ ഉറക്കെ പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു് ഈ ലേഖകൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിരിമുറുക്കത്തിൻെറ ഉൽപ്പതനമെന്നാണ് ദാലെ കാർനഗി ആ സംഭവത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു്.

ജർമ്മൻ തത്വചിന്തകനായ ഇമ്മാനുവൽ കാൻറ് ചിരിയെ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്നതു് പിരിമുറുക്കമുള്ള ഒരു പ്രതീക്ഷയുടെ ശൂന്യതയിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനമെന്നാണ്. ചിരി വ്യക്തിയുടെ ഉദ്ദേശതരമായ ഒരു പ്രവണതയാണെന്നു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. ആയതിനാൽ ചിരി അനുകരണീയമല്ല. എന്നല്ല, അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്തോറും അതു കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണങ്ങളായ ഫലങ്ങൾ ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യും.

ചിരി ആരോഗ്യദായകമാണ്. മാനസികചികിത്സയിൽ ചിരിക്കു് നല്ലൊരു ഭാവിയുണ്ട്. യഥാവസരം യഥാവിധി ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ചിരി പല മാനസിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഒരൊററമൂലിയാണ്. സുപ്രസിദ്ധ 'ജർമ്മൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഫ്രഡറിക് നിഷേ പറയുന്നതു് ശ്രദ്ധേയമത്രേ: 'ഏററവും സഹനശേഷിയുള്ള ജീവി മനുഷ്യനാണ്. അവനു് തൻെറ ആത്മീയാരോഗ്യം നിലനിർത്തുവാൻ ചിരികൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു."

ജെയിംസ് കെ. ഫിലിപ്പ്

ശബ്ദം പറന്നുപോകുകയായിരുന്നു. സംഗീതച്ചിറകുകളിൽ ശബ്ദം കാലത്തിനു മുകളിലൂടെ പറക്കുകയായിരുന്നു. വചനം ശാന്തിയായിരുന്നു, കാലം എങ്ങോ യിരുന്നു. വചനം ശാന്തിയായിരുന്നു, കാലം എങ്ങോട്ടോ താഴുകയായിരുന്നു. അഗാധതയിലേയ്ക്ക്, അതിശൈത്യത്തിലേയ്ക്ക്, മൃതിയിലേയ്ക്ക്. അങ്ങനെ മനോജ്ഞമായ ശബ്ദത്തെക്കണ്ട കാലം ക്രൂരമായ മാത്സര്യത്തോടെ ആഭിചാരകർമ്മത്തിൽ മുഴുകി.

ആക്രാമകമായ കിടിലത്തോടെ ആദിമാത്സര്യം കിനിഞ്ഞു. അത് ജലമായി. വെള്ളത്തിന്റെ ചഞ്ചലതയിൽ സൂക്ഷ്മകണികകളുടെ വേദനയിൽ വിശ്വം ഉദയംകൊണ്ടു.

നിസ്സംഗതയോടെ കാലം വിജയിയായി ഉന്നതശ്രേണിയിലൂടെ ഇഴുകി നീങ്ങി. അതിന്റെ ആക്രാമകമായ ദാർഢ്യത്തിൽ സർവ്വതും വിറകൊണ്ടു. ദീനമായ ഒരു അനുസരണ പോലെ അതിൽപ്പിന്നെ ജലം കീഴോട്ടൊഴുകി. സമസ്തദ്രവ്യങ്ങളും കീഴോട്ട്. കാലത്താൽ പാരതന്ത്ര്യത്തിലകപ്പെട്ടവയൊക്കെ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട്, ആ മഹാശക്തിയിൽ എന്തിത്? എന്തിത്? എന്നാരായാൻ മാത്രം അലയുകയായി.

വേദനിച്ച്, നശിച്ച്, ഇല്ലാതായി, തന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട സംഗീതവുമായി വചനം ഏതോ നനവൂറുന്ന വനാന്തരങ്ങളിൽ അപമാനിതമായ തന്റെ പഴയ പ്രൗഢിയെ സ്വപ്നം കണ്ട്, വല്ലപ്പോഴും തന്നെ സ്പർശിക്കുന്ന കാലത്തിന്റെ അഗ്നിയിൽ പാടമ്പ്, മുളപ്പിച്ച് പച്ചപ്പിൽ തന്റെ നഷ്ടസൗഭാഗ്യങ്ങളും ശാന്തിയും തോററിയുണർത്താൻ വിഫലമായി യത്നിച്ച്, നനവൂറുന്ന ഗുഹാദ്വാരത്തിലൂടെ വല്ലപ്പോഴും സ്വയം അറിഞ്ഞ്, കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

അമൂർത്തതയുടെ വിഷാദം

ഇന്നു വെളുത്തവാവാണ്. പെൺകുട്ടി ഓർമ്മിച്ചു. രണ്ടുവർഷത്തിനു മുമ്പാണ് താൻ മരിച്ചതു്. ഇതുപോലൊരു വെളുത്തവാവിൻറന്ന്. കാററിലിളകിയ നീലത്തുള്ളികൾ ഓലത്തുമ്പുകളിലൂടെ, മരച്ചില്ലകളിലൂടെ, പച്ച ചതുപ്പുകളുടെ ഇടയിലൂടെ തുള്ളിത്തുള്ളിയായി ഊർന്നുവീണ് ഭൂമി മുഴുവൻ പരന്നൊഴുകിയതുപോലൊരു വെളുത്തവാവിൻറന്ന്.

എവിടെനിന്നോ ഓടിവന്ന കാററിന് കൈതപ്പൂവിൻെറ മണമുണ്ടായിരുന്നു. തനിക്കേററവും പ്രിയങ്കരമായ കൈതപ്പൂ. എത്ര തവണ പറഞ്ഞാലാണ് ലീയേട്ടൻ ഒരെണ്ണം പൊട്ടിച്ചു തരിക. വലിയ കുറുമ്പാണ്. എന്നാലും താൻ പറഞ്ഞാൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ എന്തും ചെയ്യുമായിരുന്നു. കൈതപ്പൂ പൊട്ടിച്ച് ആരും കാണില്ലെങ്കിൽ ഒരെണ്ണം കീറിയെടുത്ത് തൻെറ മുടിയിൽ തിരുകിവച്ചുതരും. വിറയ്ക്കുന്ന വിരലുകൾകൊണ്ട് താടി പിടിച്ചുയർത്തും. തനിക്കപ്പോൾ വല്ലാത്തൊരിതാണ്. താൻ കൈതപ്പൂവായി, ഇളകിയടിക്കുന്ന കാററായി, പരിമളമായി ഉയരുന്ന അവസ്ഥ. ആ ലീയേട്ടനും കരുതിയതല്ല താൻ ഇത്ര പെട്ടെന്ന് മരിക്കുമെന്ന്. പെട്ടെന്നായിരുന്നല്ലോ തീരുമാനിച്ചതും. അമ്മയ്ക്കായിരുന്നു ഏററവും തിടുക്കം. ഇവളെ ഇനി ഇങ്ങനെ നിർത്തിയാൽ മതിയോ? ഒന്നിനോളം പോന്ന ഒരു പെണ്ണാണ്. വല്ല ഏനക്കേട് പററിട്ടു പിന്നെ.... അമ്മ ദിവസവും അച്ഛനോട് ഇതു പറയും. അച്ഛൻ മൂളിക്കേൾക്കും. തനിക്കിതിലൊന്നും താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. ലീയേട്ടനോടു ചോദിക്കണം. താൻ എന്തേനക്കേടാണ് വരുത്തിവെക്കുക എന്ന്. ലീയേട്ടനറിയില്ലാത്തതൊന്നുമില്ല. കഴിഞ്ഞതവണ പൂ ചൂടിച്ചുതന്നപ്പോൾ താടി പിടിച്ചുയർത്തി ലീയേട്ടൻ തന്നെ ഉമ്മവെച്ചു. വിറയ്ക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ ജൂണി, ജൂണി-യെന്നു മന്ത്രിക്കുന്നതും കേട്ടു. അന്നു ലീയേട്ടന് പനിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് തോന്നുന്നു. എന്തു ചൂടായിരുന്നു. പൊള്ളുന്നപോലെ. തനിക്കാണെങ്കിൽ പനിവന്ന നാളേ മറന്നു. നിത്യവും ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചാൽ ഒരു രോഗവും വരില്ല. ലീയേട്ടനു ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം ഇല്ലത്രേ. താനാത്രെ ലീയേട്ടൻെറ ദൈവം! ഞാൻ പറയും എന്തിനാണ് ദൈവത്തെ കളിയാക്കുന്നതെന്ന്.

ഇന്നു വെളുത്ത വാവാണ്, ഇതുപോലൊരു വെളുത്ത വാവിൻറന്നായിരുന്നു തൻെറ മരണം. ബന്ധുക്കളും നാട്ടുകാരും തലേന്നേ വീട്ടിൽ വന്നുകൂടി. സർവ്വത്ര ബഹളം തന്നെ. പിറേറന്നു രാവിലെ, തന്നെ മഞ്ഞ സാരിയുടുപ്പിച്ചു. പുതിയ മഞ്ഞ ബ്ലൗസിടീച്ച് മുടി കെട്ടി മുല്ലമാല ചൂടിച്ചു. കണ്ണെഴുതി സുന്ദരിയാക്കി. പുറത്ത് നാദസ്വരത്തിൻെറ മംഗളനാദം. കുട്ടികളുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും ആഹ്ളാദത്തിമിർപ്പുകൾ. ആർപ്പുവിളിയും കുരവയുമായി തന്നെ പള്ളിക്കകത്തേക്ക ആനയിച്ചു. പിന്നെ നടന്നതൊന്നും തനിക്കോർമ്മയില്ല. പെൺകുട്ടിയോർത്തു. കാലനെ കണ്ടതായിട്ടറിയാം. അയാൾ തൻെറ കഴുത്തിൽ കയറിട്ടതായും അറിഞ്ഞു. ബോധംവീണപ്പോൾ താൻ മരിച്ചിരുന്നു. ശബ്ദമില്ലാത്ത, ജീവനില്ലാത്ത ഒരു പെണ്ണ്-ശവം!

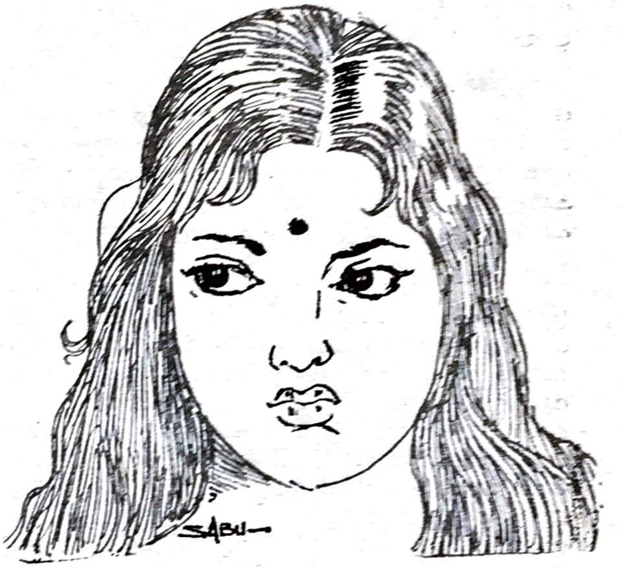

ഒരു പൗർണ്ണമിയും കുറേ ഓർമ്മകളും

വിജയ. എ.

ശാലീനയായ പ്രകൃതി. കുളിർമ്മയോടെ വീശിയടിക്കുന്ന കാററ്. ഞങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ, ദൂരെ ചക്രവാളത്തെ മുട്ടിനിൽക്കുന്ന പച്ചപിടിച്ച കാട്. താഴ്‌വരകളിൽ മൊട്ടക്കുന്നുകൾ. ഉരുളൻ പാറക്കല്ലുകൾ കൂടിക്കിടന്ന ഊടുപാതകൾ മുന്നിൽ നീണ്ടുനീണ്ടു കിടക്കുന്നു. അമ്പതോളം വരുന്ന ഞങ്ങളുടെ സംഘം, പിന്നിൽ ബാഗുകളും തൂക്കി വെടിപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ വഴിയിലൂടെ നീങ്ങി. എന്തൊരാവേശമാണ് എല്ലാവർക്കും. വാഗ്ദത്ത ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചതുപോലൊരനുഭൂതി. സീനിയർ വിദ്യാർത്ഥിയായ എന്നെപ്പോലുള്ളവർക്ക് എൻ. എസ്. എസ്. ക്യാമ്പുകളുടെ പ്രവർത്തനശൈലി നിശ്ചയമുള്ളതാണ്. തുടക്കക്കാരായ ഒന്നാംവർഷ പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മുഖങ്ങളിലാണ് ആകാംഷ. ഈ വർഷത്തെ ക്യാമ്പിനു യോജിച്ച സ്ഥലം നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും വളരെ ഇഷ്ടമായി. മലയാറ്റൂരിനടുത്ത് കാടപ്പാറയെന്ന സുന്ദരമായ ഗ്രാമം. കേവലപരിഷ്കാരങ്ങൾ പോലും വേലികെട്ടി പുറത്തു നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു ഗ്രാമീണകന്യക. ഞങ്ങൾക്കവളെ എന്തുകൊണ്ടും വളരെ ഇഷ്ടമായി. അവളോടൊന്നിച്ചു കഴിയുന്ന ദിനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ കിനാവു കണ്ടു.

പരിഷ്കാരികളല്ലെങ്കിലും സ്നേഹം തുടിക്കുന്ന ഹൃദയമായിരുന്നു കാടപ്പാറയിലെ ജനങ്ങളുടേത്. ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞുനിന്ന അവരുടെ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വല്ലാതെ വീർപ്പുമുട്ടിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞകൾക്ക് കൂടുതൽ കരുത്തു പകരാൻ പോന്നവയായിരുന്നു അവരുടെ എതിരേല്പ്.

തികച്ചും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിലായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നത്. മനസ്സും ശരീരവും ഇവിടെ ഒന്നിച്ചു പണിയെടുത്തു. വൃക്ഷത്തണലുകളിൽ ചമ്രം പടഞ്ഞിരുന്ന് ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ചർച്ചാ ക്ലാസ്സുകളും അവിടന്നു ലഭിച്ച അറിവുകളുടേയും പരിശീലനത്തിൻേറയും വെളിച്ചത്തിൽ രംഗത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ലഭിച്ച അനുഭൂതിയും ഞങ്ങൾക്ക് പുതിയൊരനുഭവമായിരുന്നു. കാടപ്പാറയിൽ ഞങ്ങൾ ഏറെറടുത്ത പ്രധാന പ്രോജക്ട് ഒരു റോഡു നിർമ്മാണമായിരുന്നു. ഗതാഗത സൗകര്യത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ വളരെ പിന്നിൽ നിൽക്കുന്ന ആ ഗ്രാമത്തിനു് ഏററവും ആവശ്യവും റോഡുതന്നെയായിരുന്നു. ഏകദേശം രണ്ടു കിലോമീററരോളം വരുന്ന ദൂരം ഞങ്ങൾ സഞ്ചാരയോഗ്യമാക്കി. സ്നേഹസമ്പന്നരും കർമ്മനിരതരുമായ നാട്ടുകാർ ഞങ്ങളോട് നിർലോഭമായി സഹകരിച്ചു. ഞങ്ങൾ ആ ഗ്രാമീണശൈലി മുഴുവനായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമിച്ചു. പട്ടണത്തിൽനിന്നു വന്നവർക്ക് അവിടത്തെ ഭക്ഷണക്രമവും, ജീവിതരീതിയും അൽപം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാൻ രണ്ടുദിവസംകൊണ്ട് എല്ലാം നേരെയായി. നഗരത്തിലെ മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന യാന്ത്രികപ്പാച്ചിലിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും ഒരുപോലെ സുഖംതോന്നി. ''വിമോചനത്തിലൂടെ വികസനം'' എന്ന മുദ്രാവാക്യം അങ്ങിനെ അന്വർത്ഥമാക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. തൂലിക പിടിച്ചുമാത്രം ശീലിച്ച കരങ്ങൾക്കു തൂമ്പ പിടിക്കാൻ കരുത്തുണ്ടെന്നു് ഞങ്ങൾ തെളിയിക്കുകയായിരുന്നു.

ക്യാമ്പിലെ മുദ്രാവാക്യവും ചിന്താവിഷയവുമായിരുന്ന ''വിമോചനത്തിലൂടെ വികസന''ത്തെപ്പററി ഒരു വാക്ക്. ക്യാമ്പിലെ ചിന്തകളും ചർച്ചകളും, പ്രസംഗങ്ങളുമെല്ലാം ഇത്തരമൊരു ബിന്ദുവിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയെന്നതു് ഒരു നൂതനാശയമാണ്. നിരവധി യാതനകൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളെ അവരുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽനിന്നും, അജ്ഞതയിൽനിന്നും, അടിമത്തത്തിൽനിന്നും, സർവ്വോപരി അവരുടെ ധാരണപ്പിശകുകളിൽനിന്നും വിമോചിപ്പിക്കുക, ആ വിമോചനത്തിലൂടെ നാടിൻെറ മൊത്തം നന്മ കൈവരിക്കുക—ഇതാണ് ഞങ്ങളുടെ മുദ്രാവാക്യത്തിൻെറ അർത്ഥം. ഇതോടൊപ്പംതന്നെ ക്യാമ്പംഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരമപ്രധാനമായ മറെറാരർത്ഥംകൂടിയുണ്ട് ഈ വിഷയത്തിനു്. പട്ടണം വിട്ടു് ഗ്രാമത്തിലെത്തിയ ഞങ്ങൾ, ആഡംഭരങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും വെടിഞ്ഞു് ലളിത ജീവിതത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുംവേണ്ടി കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയ ഞങ്ങൾ, അത്തരം വിമോചനങ്ങളിലൂടെ വ്യക്തിവികാസം നേടുകയായിരുന്നു. ക്യാമ്പു് കഴിഞ്ഞു് കോളേജിലെത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങളൊക്കെ ആശയപരമായും, ആദർശപരമായും ഗണ്യമായ വളർച്ച നേടിയിരുന്നു.

ദിവസം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കായികാദ്ധ്വാനത്തിനു ശേഷം നടത്തപ്പെടുന്ന കലാപരിപാടികൾ, ഒരു പുതുജീവൻ സമ്മാനിക്കുക മാത്രമല്ല, കഴിവുള്ള എത്രയോ കലാകാരന്മാരെയും, കലാകാരികളേയുമാണ് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നതു്. കലാലയത്തിനകത്ത് ചുണ്ടുകളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്ന ഞങ്ങളുടെ സൗഹൃദം മനസ്സിൻെറ ആഴങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. പരസ്പരം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാനും ഇണങ്ങിച്ചേരാനും ഞങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞു.

ക്യാമ്പിൻെറ മറെറാരു വലിയ സവിശേഷത ഇതിൽ ആദ്യവസാനം അദ്ധ്യാപകർ പങ്കെടുത്തുവെന്നതാണ്. അമ്പതു വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകാൻ കഴിവും താൽപര്യവുമുള്ളവരായിരുന്നു അവർ.

പത്തു ദിവസത്തെ ക്യാമ്പിനു ശേഷം മടങ്ങേണ്ട ഘട്ടം അടുത്തുവരുന്തോറും ഓരോരുത്തരുടേയും മുഖഭാവങ്ങൾ മാറിത്തുടങ്ങി. കണ്ണുകൾ സജ്ജലങ്ങളായി. പ്രകടിപ്പിക്കാനാവാത്ത വികാരം എല്ലാവരേയും കീഴടക്കി. എങ്കിലും ക്യാമ്പവസാനിച്ചതുകൊണ്ട് പിരിയാതെ പററില്ലല്ലോ. വീണ്ടും ഒത്തുചേരാമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുനടന്നു.

ഞാൻ പങ്കെടുത്ത എൻ.എസ്സ്.എസ്സ്. ക്യാമ്പ്

ഷീലാ ജോസഫ്

അസ്വസ്ഥതയും ലക്ഷ്യമില്ലായ്മയും ഉളവാക്കുന്ന അരക്ഷിതബോധം ആധുനികജീവിതത്തിൽ സാർവ്വത്രികമായി സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന കഥകൾ പ്രായേണ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ മുഖമുദ്രകളാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ശ്രീ.കെടാങ്കോട്ട് പ്രഭാകരന്റെ ‘ദശാപരിണാമം’ എന്ന കഥയെടുക്കാം.

ശൈശവത്തിൽ താൻ കണ്ട ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദുഃഖം യുവത്വത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ഏറെ പരുഷമായിത്തോന്നുന്നു എന്ന് ആത്മാലാപം നടത്തിക്കൊണ്ട് കഥാകൃത്ത് ഈ നിലയിലേയ്ക്കുള്ള തന്റെ പ്രയാണത്തിലേയ്ക്കു കണ്ണോടിക്കുന്നു. ഉണ്ണാനും ഉറങ്ങാനും കളിയ്ക്കാനും ശൈശവത്തിൽ തികഞ്ഞ ഉത്സാഹം തോന്നിയിരുന്നു. ഇന്നോ? ഒന്നിനും ഒരു ഉന്മേഷം തോന്നുന്നില്ല. നിഷ്കളങ്കതയുടേയും പൊട്ടിച്ചിരിയുടേയും ആ കാലഘട്ടം എന്നോ തനിയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിന് നാലുപടവുകൾ- ദശാപരിണാമം- ഉണ്ടെന്നുപറഞ്ഞതു് ആരെന്ന പോലും ഓർമ്മയില്ല. യൗവനത്തിലെത്തുന്നതുവരെ താൻ പ്യൂപ്പാദശയിലായിരുന്നു എന്ന് ഇപ്പോഴാണു ബോദ്ധ്യം വന്നതു്. യുവത്വത്തിന്റെ അലക്ഷ്യത കൂടി വന്നു ചേർന്നതോടേ അനുസരണാശീലം പാടേ മാറി. സകലതിനോടും നിഷേധമായി. പരീക്ഷാഹാളിൽ സൂപ്പർവിഷനുവന്ന അദ്ധ്യാപകനെ കത്തികാട്ടി! കെമിസ്ട്രി പ്രൊഫസ്സറുടെ കഷണ്ടിത്തലയിൽ തീക്കനൽ കോരിയിടുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി! വിഗ്രഹങ്ങൾ പലതും തല്ലിതകർത്തു. വിഗ്രഹാരാധകരെ ഭർത്സിച്ചു. ഒടുവിൽ വനാന്തർ ഭാഗത്തെത്തിയപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായതു് താൻ വളരെ ദൂരം പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന്.

താൻ തനിച്ചാണെന്നും അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായതു്. ചുറ്റും ഭീകരവനമാണ്. അപ്പോൾ താൻ തന്നിലേയ്ക്കു തലതിരിച്ചു ചോദിച്ചു; എന്തു നേടി? എന്തിന് ഇതെല്ലാം ചെയ്തു? എന്തിന് വളർന്നു? വളരേണ്ടായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കൂടി അമ്മയുടെ പിന്നാലേ അടുക്കളയിൽ ചെന്ന് ശാഠ്യം പിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ!

ചുരുക്കത്തിൽ, ആത്മരേഖയുടെ ചെറിയൊരാവിഷ്കാരം എന്ന് ഈ ദശാപരിണാമത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. മനുഷ്യന് സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തോടു ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രതികാരം മരണമല്ല, ജീവിതത്തിന്റെ നേർക്കുള്ള നിഷേധ ഭാവമാണ് എന്ന് കഥാകൃത്ത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആശകൾ സ്വതന്ത്രമാണെന്നു കരുതിയാലും മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനല്ല. അവൻ എപ്പോഴും എന്തിനേയോ അന്വേഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാലംകടന്നുപോകുംതോറും അവൻ സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പരിണാമ വിധേയമായ ഈ ജീവിതത്തിൽ ഈ നഷ്ടബോധം അവനെ സദാ പിൻതുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഭാവിയുടെ രൂപവും അത്യന്തം സങ്കീർണ്ണമാണ്. ചായങ്ങൾ അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ലാതെ കലക്കിയൊഴിച്ചിരിക്കുന്നു. വരകൾ കാണാനില്ല നിറങ്ങൾ തെളിയുന്നില്ല. ഇതു കൊണ്ടായിരിക്കണം മനുഷ്യന്റെ ജന്മസിദ്ധമായ സുരക്ഷിതത്വദാഹം ശൈശവത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവിനെ കൊതിക്കുന്നതു്.

‘ദശാപരിണാമം’

തയ്യാറാക്കിയത്‌—എഡിറ്റർ.

കലാ–സാംസ്കാരിക രംഗത്ത്‌ കോളേജിനെ സംബന്ധിച്ച്‌ നേട്ടങ്ങളുടെ ഒരു വർഷമാണ്‌ പിന്നിട്ടത്‌. മററു പല മേഖലകളിലും വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച കലാലയം ഈ രംഗത്ത്‌ കുതിച്ചു കയററം നടത്തിയത്‌ ആദ്യമായിട്ടാണ്‌. അനുകൂലമായ പശ്ചാത്തലങ്ങളുടെ പിൻബലത്തോടെ തുടക്കത്തിലേ അതിൻെറ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടമാക്കിയിരുന്നു, നമ്മുടെ കലാകാരന്മാർ.

ആർട്ട്‌ എക്‌സിബിഷൻ

മുൻവർഷത്തേതു പോലെ കഴിഞ്ഞവർഷവും ഒരു 'ആർട്ട്‌ എക്‌സിബിഷ'നായിരുന്നു തുടക്കത്തിലേ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്‌. കോളേജ്‌ ഓഡിറേറാറിയത്തിൽ സജ്ജമാക്കിയ താത്‌കാലികഗാലറികളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ച സൗന്ദര്യപ്രപഞ്ചം സന്ദർശക മനസ്സുകളിൽ ജീവൻ തുടിക്കുന്ന വർണ്ണചിത്രങ്ങളായും രേഖകൾ കൊണ്ട്‌ വൈവിദ്യമാർന്ന സങ്കല്പങ്ങളായും തുടിച്ചു നിന്നു. ഫോട്ടോഗ്രാഫുകളും കരകൗശലവസ്തുക്കളും ഒരു ഒന്നാംകിട പ്രദർശനത്തിൻെറ പകിട്ടിനു ചേർന്നവതന്നെയായിരുന്നു. ഓഡിറേറാറിയം വിട്ടുപോന്നവരെല്ലാം യുവതലമുറയ്ക്ക്‌ മുക്തകണ്ഠംപ്രശംസചൊരിയാൻ മറന്നിട്ടുണ്ടാവില്ല. അതുതീർച്ച.

യൂണിവേഴ്‌സിററി യുവജനോൽസവം

യൂണിവേഴ്‌സിററി യുവജനോൽസവത്തിനു് ഈ വർഷം ആതിഥ്യം വഹിച്ചതു് എറണാകുളം പട്ടണമായിരുന്നല്ലോ. മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടു നിന്ന മത്സരപരിപാടികൾക്ക്‌ നഗരത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഓഡിറേറാറിയങ്ങളിൽ തിരശ്ശീല വീണപ്പോൾ, യുവജനോൽസവത്തിൽ പങ്കെടുത്ത നൂററിഅഞ്ചോളം കോളേജുകളിൽ മൂന്നാംസ്ഥാനം നമ്മുടെ പിടിയിലൊതുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. പലരും ആയിരങ്ങൾ ചിലവിട്ടുകൊണ്ട്‌ മത്സര തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടത്തിയപ്പോൾ തുച്ഛമായൊരു ഫണ്ടു കൊണ്ട്‌ മഹത്തായ നേട്ടം കൈവരിച്ച നമ്മുടെ കലാകാരികളേയും ഹൃദയം തുറന്ന്‌ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഇവരെ വിദഗ്ദ്ധമായ രീതിയിൽ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ സഹായിച്ച ആർട്ട്‌സ്‌ ക്ലബ്ബ്‌ സെക്രട്ടറി കുര്യൻ മാത്യുവിനു് ഈ വിജയത്തിൽ അഭിമാനിക്കുവാനുള്ള വകയുണ്ട്‌.

ഇൻററർ കോളേജിയേററ്‌ ആർട്ട്‌ ഫെസ്‌ററിവൽ

പിന്നിട്ട വർഷം കോളേജ്‌ യൂണിയൻ കലാ–സാംസ്കാരിക രംഗത്ത്‌ പ്രകടിപ്പിച്ച താല്പര്യത്തിൻെറ സൃഷ്ടികളിൽ പ്രധാനമായിരുന്നു ഇൻററർ കോളേജിയേററ്‌ തലത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ച കലോത്സവം. ഈ കോളേജിൻെറ തന്നെ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യത്തേതെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രസ്തുത കലോത്സവം മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടു നിന്നു. കേരളത്തിലെ മൂന്നു യൂണിവേഴ്‌സിററികളേയും പ്രതിനിധീകരിച്ച്‌ ഇരുപതോളം കോളേജുകളിൽ നിന്നുള്ളവർ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഇരുപത്തിമൂന്ന്‌ ഇനങ്ങളിൽ മത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

മൊത്തം കിട്ടിയ പോയൻറുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എറണാകുളം മഹാരാജാസ്‌ കോളേജ്‌ ഒന്നാംസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി 'സേക്രഡ്‌ ഹാർട്ട്‌ കോളേജ്‌', റോളിംഗ്‌ ട്രോഫിക്ക്‌ അർഹതനേടി. ഈവർഷത്തെ യൂണിവേഴ്‌സിററി യുവജനോത്സവത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനമായ അമ്പിളി അരവിന്ദ്‌ ട്രോഫിജേതാക്കളായ സെൻറ്‌.തെരേസാസ്‌ കോളേജ്‌, രണ്ടാംസ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി 'മേനോൻ ആൻറ്‌ കൃഷ്ണൻ' റോളിംഗ്‌ ട്രോഫികരസ്ഥമാക്കി. ആതിഥേയരായ സേക്രഡ്‌ ഹാർട്ട്‌ കോളേജ്‌ ടീം മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല.

മത്സരത്തിൽ വിതരണം ചെയ്ത ട്രോഫികളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, കോളേജിൻെറ പേരിൽത്തന്നെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന 'സേക്രഡ്‌ഹാർട്ട്‌ കോളേജ്‌' റോളിംഗ്‌ ട്രോഫി കേരളത്തിലെ മനോഹരമായ ട്രോഫികളിൽ ഒന്നാണ്‌. മേനോൻ ആൻറ്‌ കൃഷ്ണൻ സംഭാവനചെയ്ത റണ്ണർ അപ്പ്‌ ട്രോഫിയും കലാമേന്മയുള്ളതാണ്‌.

മുരളി ട്രോഫി ഡിബേററ്‌

കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു വർഷമായി മുടങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന 'മുരളിട്രോഫി'ക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഇൻററർ കോളേജിയേററ്‌ ഡിബേററ്‌ മത്സരം ഈ വർഷം കോളേജ്‌ യൂണിയൻ പുനരാരംഭിക്കുകയുണ്ടായി. "സോഷ്യലിസം തോക്കിൻ കുഴലിലൂടെ മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകൂ" എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു നടത്തിയ മത്സരത്തിൻ മൂന്നു യൂണിവേഴ്‌സിററികളേയും പ്രതിനിധീകരിച്ചു പതിമൂന്നു സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നായി ഇരുപത്തിയാറു് പ്രസംഗകർ പങ്കെടുത്തു. ഏററവും നല്ല ടീമായി കറവിലങ്ങാട്‌ ദേവമാതാകോളേജും നല്ല മലയാള പ്രസംഗകനായി ദേവമാതയിലെ ജോസഫ്‌ ജോണും, ഇംഗ്ലീഷ്‌ പ്രസംഗകനായി മാനേജ്‌മെൻറു ഇൻസ്റ്റിസ്റ്റുട്ടിലെ അജോയ്‌ രാമചന്ദ്രനും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

ദേവപാലൻ ട്രോഫി

നമ്മുടെ കലാ–സാംസ്കാരിക ടീമിൻെറ മറെറാരു പ്രധാനനേട്ടമായിരുന്നു, മഹാരാജാസ്‌ കോളേജ്‌യൂണിയൻ സംഘടിപ്പിച്ച ഇൻറർകോളേജിയേററ്‌ കലോത്സവത്തിലെ ഒന്നാം സ്ഥാനം. വിവിധഇനങ്ങളിൽ നടന്ന വാശിയേറിയ മത്സരങ്ങളിൽ മഹാരാജാസിനെ രണ്ടാം സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു പിന്തള്ളിക്കൊണ്ടാണ്‌ നമ്മുടെ ടീം ദേവപാലൻ ട്രോഫികരസ്ഥമാക്കിയത്‌.

മഹാരാജാസ്‌ കോളജിലെ തന്നെ 'ഇടിക്കുള്ള മെമ്മോറിയൽ' ഇംഗ്ലീഷ്‌ ഡിബേററിനുള്ള ട്രോഫി എ. എം. റോഷനും, ജോർജ്ജ്‌ വർഗ്ഗീസും അടങ്ങുന്ന ടീം കരസ്ഥമാക്കുകയുണ്ടായി.

വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട മത്സരങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാത്രമേ ഈ ചുരുങ്ങിയ പേജിൽ പകർത്തുന്നൊള്ളൂ, വ്യക്തിപരമായി പല മത്സരങ്ങളിലും ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ആധിപത്യം ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്‌. ആകെ കൂടി കലാ–സാംസ്കാരിക രംഗത്ത്‌ നേട്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷമായി പിന്നിട്ട വർഷത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

നമ്മുടെ കലാ - സാംസ്ക്കാരിക രംഗം കഴിഞ്ഞവർഷം

ഇൻറർ കൊളീജിയേററ്

കലോത്സവം

സേക്രട്ട് ഹാർട്ട് കോളേജ്
റോളിങ്ങ് ട്രോഫി

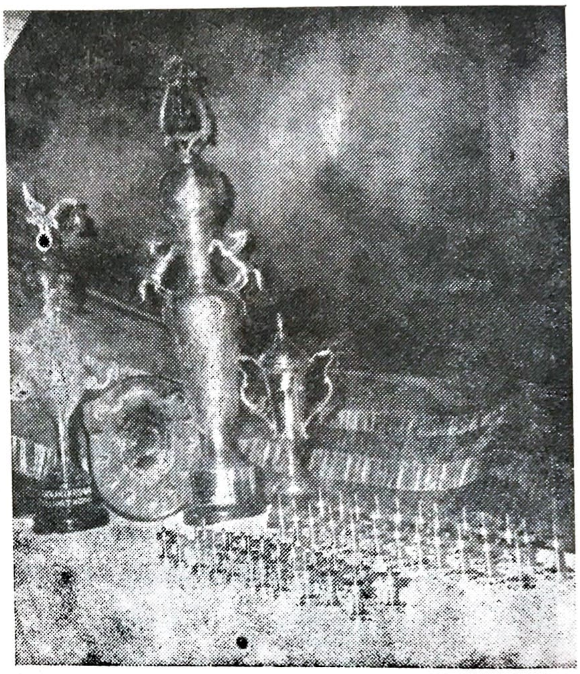

കലോത്സവത്തിൽ വിതരണം ചെയ്ത
ട്രോഫികളുടെ ദൃശ്യം

ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കിയ എറണാകുളം
മഹാരാജാസ് കോളേജ് ട്രോഫി സ്വീകരിക്കുന്നു.

സെൻറ് തെരേസാസ് കോളേജ് റണ്ണർ അപ്പ് ട്രോഫി
കരസ്ഥമാക്കി

കോളേജ് യൂണിയൻ

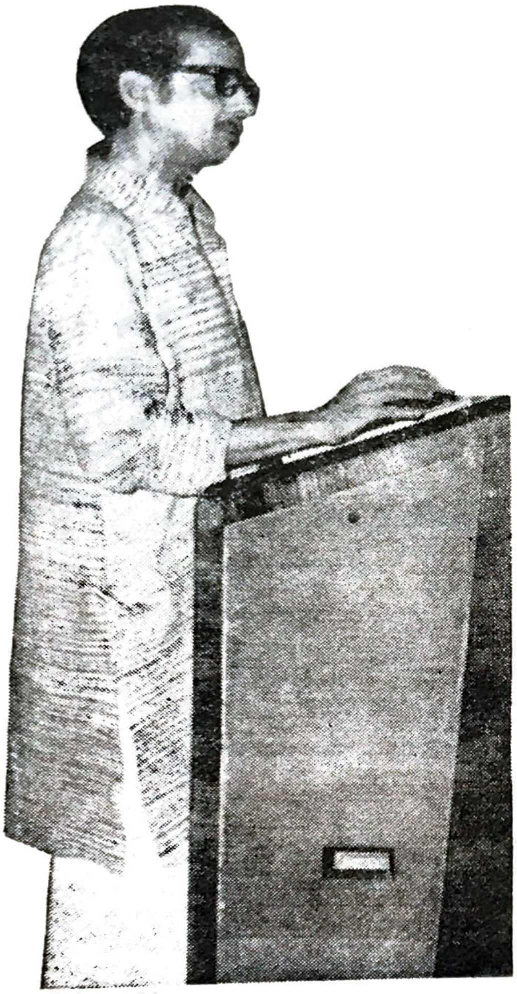

കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കർ

ഡോ: അയ്യപ്പപ്പണിക്കർ ആഘോഷപരിപാടികൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

സദസ്സ് — ഒരു വീക്ഷണം

ദിനാഘോഷം

സംഗീതം സാർവ്വലൗകീകമാണ്. അതിന് അതിർ വരമ്പുകളില്ല. ഇവിടെ പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യ സംഗീതത്തിന്റെ അപൂർവ്വ സമന്വയം. "റിഥം നിസരി"

'' ശവംതീനികൾ '' ഏകാങ്കനാടകത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർ

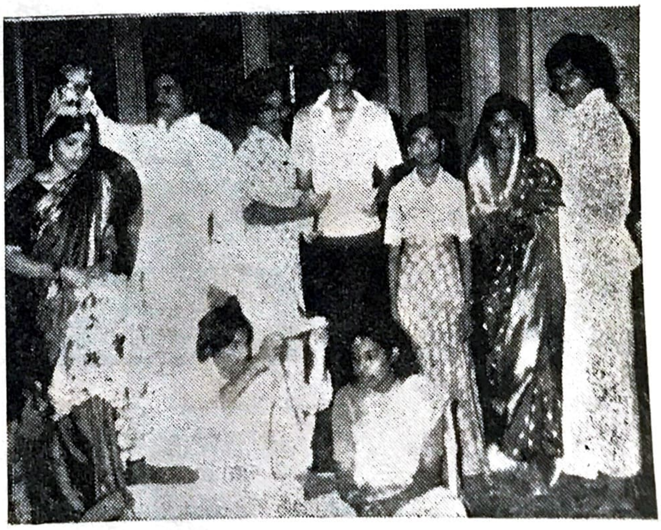

|| പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥികൾ അവതരിപ്പിച്ച ടാങ്ഗോ

ഐക്കഫ് പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉദ്ഘാടനം
റൈ: റെ: ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ മങ്കുഴിക്കരി
നിർവഹിക്കുന്നു.

ഫാ: വിക്ടോറിയൻ ട്രോഫി ബാസ്ക്കറ്റ്ബോൾ മത്സരം
ചങ്ങനാശ്ശേരി അസംപ്ഷൻ കോളേജ് എറണാകുളം
സെൻറ് തെരേസാസ് കോളേജിനെ നേരിടുന്നു.

അഗാധമായ മയക്കത്തിനു ശേഷം അവരം കണ്ണു തുറന്നു. മരുന്നുകളുടെ ഗന്ധം മുററിനിൽക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം. മനം മടപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം മൂക്കിനുള്ളിലേക്കു് തുളച്ചുകയറുന്നു. ഇന്നലെ ആരോ പറഞ്ഞതു ശരിയാണെന്നു തോന്നി, ''ലാബിനടുത്തു് ഇത്തരം രോഗികളെ കിടത്തരുതു്'' അതു കൂടുതൽ അപകടമുണ്ടാക്കുമായിരിക്കും. പക്ഷേ.... മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുവാൻ....മൃത്യുവിൻെറ കരാള ഹസ്തങ്ങരം പുണരാതിരിക്കുവാൻ....നശ്വരമായ ജീവിതയാത്ര തുടരുവാൻ വെമ്പുന്നവരുടെ ലോകത്തിൽ തനിക്കു ലഭിച്ച സ്ഥലം ഇതുമാത്രമാണു്. മുറിയിൽ ശ്മശാന മൂകത തളം കെട്ടിനിന്നു. ശ്മശാനത്തിലെ ശവം നാറിപ്പൂക്കളുടെ ഗന്ധമായിരിക്കും നാളത്തെ തൻെറ അന്തരീക്ഷത്തിൽ. കുഞ്ഞിനെപ്പററിയോർത്തപ്പോരം കണ്ണിൽ വെള്ളം പൊടിഞ്ഞു. ഓമ്മകരം അമ്പലപ്രാവുകരം കണക്കെ അനന്തതയിലേക്കു പറന്നുയന്നു

അന്നു് കുഞ്ഞിനെ നേഴ്സറിയിൽ ആക്കിയിട്ടു തിരിച്ചു വരുമ്പോരം അദ്ദേഹത്തിനു് പോകേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അക്ഷമനായി വരാന്തയിൽ ഉലാത്തുന്ന ഭത്താവിനെ കണ്ടപ്പോരം മുമ്പൊരിക്കലും തോന്നിയിട്ടില്ലാത്ത അപരാധത്താൽ ശിരസ്സു കുനിഞ്ഞു. വേഗം ടിഫിൻ തയ്യാറാക്കി ബാഗിൽ വച്ചുകൊണ്ടു് തിരിയെ പോരാൻ ഭാവിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശബ്ദം കേട്ടതു്:

നാളെ മുതൽ എനിക്കു് ചില പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങരം കുവേണ്ടി തിരുവനന്തപുരത്തു പോകണം. എന്നാണു് വരുന്ന തെന്നു തീർച്ചപറയാൻ വയ്യ. നീ അമ്മയെ കൂട്ടിനു കൊണ്ടുവന്നോളൂ. ഞാനിറങ്ങട്ടെ.

മുഖത്തുനോക്കാതെ നടക്കല്ലുകളിറങ്ങി നടന്നുകഴിഞ്ഞു. പ്രത്യേക പ്രശ്നങ്ങരം .ആവാക്യം മനസ്സിൽ തികട്ടിത്തികട്ടി വന്നു. എന്തായിരിക്കുമോ ആവോ?

വീണ്ടും ആവത്തിക്കപ്പെടുകയാണോ? സ്വന്തം ഭാര്യയോടു വിശ്വസ്തത പുലത്താത്ത മനുഷ്യൻ! നിഷ്ഠുരഹൃദയൻ! അവളുടെ ഹൃദയം അയാളെ വീണ്ടും വീണ്ടും ശപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദൈവമെ, ഒരു കുഞ്ഞിൻെറ അമ്മയായല്ലോ? കുഞ്ഞിനെ തൻെറ അച്ഛനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിമാത്രം ഭാര്യയായി അഭിനയിക്കുന്നു. ജീവിതമെന്ന സ്റ്റേജിൽ നി

വേദനയുടെ നീർകണങ്ങൾ

മിഷം തോറും വസ്ത്രംമാറി മുഖത്തു ചായം തേച്ച് മിനിറ്റുകൾക്കുശേഷം പുതിയ കഥാപാത്രമായി രംഗത്തു വരുന്നു. ജീവിതം; അതിത്ര ദു:ഖസത്യമാണോ? അതിനുത്തരം മരണം വരെ മനുഷ്യൻ തേടിനടക്കും. വീണ്ടും അനന്തര തലമുറകൾ ഇതിനുത്തരമന്വേഷിക്കുന്നു. അതു് അഭംഗുരം തുടരും.

വേഗം തയ്യാറായി ബസ്സ്സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് നടന്നു അമ്മയെ വേഗം കൊണ്ടുവരണം. അതിനുശേഷം മോനെ സ്കൂളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരണം. കാലുകൾ വലിച്ചു നീട്ടിനടന്നു. അധികസമയം നിൽക്കേണ്ടി വന്നില്ല. ബസ്സ് ഓടിക്കിതച്ചുവന്നു നിന്നു. ഭയങ്കര തിരക്ക്. വളരെ പരിശ്രമിച്ച് തിങ്ങിഞെരുങ്ങി അതിൽകയറിയപ്പോൾ ആശ്വാസമായി. അമ്മയുടെ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളേറ്റ് കുറച്ചു ദിവസം കഴിയാം. സ്വന്തംമകൾ ഭാഗ്യവതിയാണെന്നു കരുതുന്ന നിഷ്കളങ്കയായഅമ്മ! പെട്ടന്ന് ചെവിപൊട്ടുമാറ് ഒരുഗർജ്ജനം. കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടുകയറി. ഞെട്ടിപ്പോയി. മൂട്ടലേ, ഇതുകഴിക്കൂ, നേഴ്സിന്റെ മധുരമായ സ്വരം ചിന്തകളിൽ നിന്നുതിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. വായ തുറന്നപ്പോൾ ശരീരമാസകലം വേദനകൊണ്ടു ഞെളിപിരി കൊണ്ടു. പതറിയസ്വരത്തിൽ അവൾ വാക്കുകൾക്കു വേണ്ടി പരതി. പറയുന്നതു് തൊണ്ടയിൽ തന്നെ തട്ടിയുരുമ്മി തൊണ്ടയിലേക്കു തന്നെ മടങ്ങുന്നു. അവസാനം ശക്തിയോടെ വിളിച്ചു'സിസ്റ്റർ, അദ്ദേഹം വന്നോ? കുഞ്ഞിനെ കൊണ്ടുവന്നോ?' അവർ കേൾക്കാത്ത മട്ടിൽ നടന്നുപോയി. രോഗികളോട് ഭൂമിയിലെ മാലാഖമാരെപ്പോലെ പെരുമാറേണ്ടവർ. വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച് നിയമത്തെ മാത്രം അനുസരിക്കുന്നവർ. രോഗികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിനുപകരം അവരെ വേദനിപ്പിക്കുന്നവർ-അവൾ സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. തന്റെ സമീപത്തുകൂടെ കടന്നുപോയ നേഴ്സിനെ വീണ്ടും വിളിച്ചു.

കണ്ണുനീർച്ചാലുകൾ ഒഴുകുന്നതുകണ്ട് അവർ വന്നു. ''സിസ്റ്റർ കുഞ്ഞിനെ കൊണ്ടുവന്നോ?'

''നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് നിങ്ങൾ ആക്സിഡന്റിൽ പെട്ടതിന്റെ പിറ്റേദിവസം വന്നിരുന്നു. ഡോക്ടറോട് എന്തോ പറഞ്ഞശേഷം പോയി.

'പിന്നെ വന്നില്ലേ?, അവൾ കിതച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു. അവർ മിണ്ടിയില്ല.

അവരുടെ മൗനം അവളിൽ സംശയത്തിന്റെ വിത്തുകൾ പാകി. മരണദേവതയെ ആശ്ലേഷിച്ചുകിടക്കുന്ന തനിക്ക് എന്തുകേട്ടാലും ഒന്നുമില്ല. തന്റെ ആത്മാവ് വിടപറയാൻ വെമ്പിനില്ക്കുന്ന സത്യം അവൾ മനസ്സിലാക്കി. ജീവന്റെ അംശങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി റോസാപൂവിതൾ കൊഴിയുന്നപോലെ കൊഴിഞ്ഞു വീണുകൊണ്ടിരുന്നു.

'സിസ്റ്റർ' എന്തായാലും പറയൂ, അവൾ കേണപേക്ഷിച്ചു. അവർ ഗദ്ഗദം കൊണ്ട് പതറിയശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു.

'നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് ഓഫീസിലെ ലേഡിക്ലാർക്കിനെ വിവാഹം ചെയ്യുവാനുള്ള തീരുമാനമെടുത്തിട്ടാണ് പോയതു്. പക്ഷേ അതിനുമുമ്പ് നിങ്ങളുടെ കുഞ്ഞ്,” അവർ മിണ്ടിയില്ല.

അവളുടെ മുഖം വിവർണ്ണമായി. വിയർപ്പുകണങ്ങൾ പൊടിഞ്ഞുവന്നു.' പറയൂ; ബാക്കി കൂടിപറയൂ.'

'ഒരു കിണററിൽ കാൽവഴുതി വീണു.'

'മതി....മതി; എനിക്കിനി ഒന്നും കേൾക്കണ്ട.

എന്റെ ദൈവമേ;, ഗ്ലൂക്കോസുകയററിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുപ്പികൾതകർന്നുടയുന്ന ശബ്ദം കേട്ടോടിവന്ന ഡോക്ടർ കണ്ടതു് ചേതനയററഅവളുടെ ശരീരമാണ്.

ശ്രീധരൻ എ. പി.

വസന്തം മദിച്ചു തുള്ളുന്ന
തിരമാല കളിലെ പൂക്കൾ കൊഴിയാറില്ല.
കടൽ ത്തീരത്തെ പാറകളിൽ
നിന്നെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ
പായൽ പിടിച്ചു കിടക്കുന്നു.
എൻെറ പ്രേമം
മുഴുവനും ഈ കടലിനോടാണ്.
നിൻെറ വിശാലത, നിൻെറ അപാരതയാണ്
എന്നെ നിന്നിലേക്കണയ്ക്കുന്നത്.
നിൻെറ അഗാധ നീലി മയിലലിയാൻ
എൻെറ ഓരോ അംശവും തുടികൊട്ടുന്നു.
നിന്നെ ക്കാണാൻ,
നിൻെറ അസ്തമയം കാണാൻ
ഞാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നു.
എന്നാൽ;
അങ്ങകലെ രാവുദിക്കുമ്പോൾ
അസ്തമയം എന്നൊന്നില്ല എന്ന്
നീ പറഞ്ഞത് ഞാനോർക്കുന്നു.
നിൻെറ മുഖം എന്നും വികൃതമായിരുന്നു.
എന്നിട്ടും നിന്നെ ഞാനിഷ്ടപ്പെട്ടു.
ഒരിക്കൽ നീ സുന്ദരിയാകുമെന്ന വിശ്വാസം
എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നു.
മാറാല കെട്ടിയ ചീനവലക്കരികെ
മണലിൽ വേരുറഞ്ഞു പോയ തോണികൾ
ആരെയോ കാത്തുകിടന്നു.
ഞണ്ടുകൾ മാളത്തിലൊളിക്കുന്നതും
മണലിൽ കുഴികൾ കുത്തി
ആളുകൾസൊള്ളുന്നതും കാണാനെനിക്കാവില്ല.
വലയിടുന്നതും വഞ്ചി തുഴയുന്നവൻെറ
വിയർപ്പുതുള്ളികൾ
മുത്തുമണികളായി വെള്ളത്തിൽ താഴുന്നതും
കാണാനെനിക്കു കണ്ണുകളില്ല.
ഈ അപാരതയിലലയുന്ന
സാന്ധ്യരാഗത്തിൻെറ സൗന്ദര്യം അനശ്വരമാക്കാൻ
ഹൃദയം തകർന്നു മരിച്ചെങ്കിൽ!
എങ്കിൽ ഈ നശ്വരത മുഴുവനും
മരിച്ച ഓർമ്മകളിൽ അനശ്വരമായിക്കിടന്നേനെ.
കൺ കുളിർക്കെ ഒരസ്തമയം
കാണാനല്ലെങ്കിൽ പിന്നെയെന്തിനാണ്
നൂററാണ്ടുകളായി, ഒരു പാറയായി
ഞാനിവിടെ തപസ്സിരിക്കുന്നത്.?

തപസ്സ്

കിടക്കമുറിയിലെ കണ്ണാടിക്കു മുമ്പിലിരുന്ന അവൾ സ്വയം പരിശോധിച്ചു. ഉറക്കച്ചടവാർന്ന കണ്ണുകൾക്കു ചുററും ദു:ഖത്തിന്റെ നിഴൽ പരന്നിട്ടില്ലേ? കരിഞ്ഞ ചുണ്ടുകളിൽ വാടിപ്പോയ ചിരിയുടെ മുല്ലമൊട്ടുകൾ കാണുന്നില്ലേ? ദു:സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയ ഒരു രാത്രിയുടെ തളർച്ച മുഖത്തില്ലേ?

ഉണ്ട്. അവൾ സ്വയം പറഞ്ഞു. ഞാൻ ദുഃഖത്തിന്റെ തടവിലാണ്.

അലമാരിയുടെ തട്ടിൽ അടുക്കിവച്ച സാരികളിൽ നിന്നും കറുത്ത ബോർഡറുള്ള ഒന്നു തിരിഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ഉയർന്ന മൂളിപ്പാട്ട് അവൾ അടക്കി. ഇതുപാടാനുള്ള സമയമല്ല. അല്ലെങ്കിലും ഒരു പാട്ടും പാടി മുഴമിപ്പിക്കാൻ തനിക്കാവില്ല.

പുറത്തു പന്തലൊരുക്കുന്ന പണിക്കാരുടെ ശബ്ദം കേട്ട് അവൾക്കു മടുപ്പ് തോന്നി. ഇവർ ഇത്ര ഉച്ചത്തിൽ ചിരിക്കുന്നതെന്തിന്?

അച്ഛൻ അവർക്കൊപ്പമുണ്ട്. നാളെ ഒരു ഭാരം ഒഴിഞ്ഞു. പകരം താൻ ചുമക്കേണ്ട ദുഃഖത്തിന്റെ ഭാരത്തെക്കുറിച്ച് ആരും അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. ആദ്യപ്രേമത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ സ്വയം എല്ലാം മറന്ന് താൻ ജീവിതസഖാവാക്കിയ തന്റെ പ്രാണപ്രിയനോടൊത്ത് ഹൃദയം തുറന്നു ചെലവഴിച്ച ഓരോ സുവർണ്ണനിമിഷവും തികട്ടിത്തികട്ടിവരുന്നു.

എത്രയെത്ര വിവാഹാലോചനകളോടവൾ മല്ലിട്ടെന്ന് അവൾക്കു തന്നെ നിശ്ചയമില്ല.

അല്ലെങ്കിലും വീട്ടിലുള്ളവർക്ക് തന്റെ ദുഃഖം ഒരു കഥയല്ല. ഇത്തവണ തെററുപററിയതു തനിക്കാണ്. ആവശ്യത്തിലേറെ ഉയർന്ന മൂക്കും ചീർത്ത മുഖവുമുള്ള ആ മനുഷ്യന്റെ മുഖത്തുനോക്കി തനിക്കു പറയാമായിരുന്നു: നിങ്ങളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ എനിക്കിഷ്ടമില്ല. ഞാൻ മററൊരു പുരുഷനുമായി സ്നേഹത്തിലാണെന്ന്.

പക്ഷെ, പറഞ്ഞില്ല. കാപ്പികൊണ്ടു പോയിക്കൊടുത്തു മടങ്ങുമ്പോൾ ലജ്ജയോടെ ഒരു നിമിഷം ആ മുഖത്തേക്കു നോക്കിയില്ലേ.

ഇല്ല, എനിക്കീ വിവാഹം ഇഷ്ടമല്ല

ഓർമ്മകൾ മരിക്കുമോ?

സാരിച്ചുററിക്കഴിഞ്ഞു് ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചു നിന്നു. മുഖത്തു പൗഡറിടണോ? വേണ്ട. ജീവിതത്തിൽ ഇനി ഒരിക്കലെങ്കിലും ചിരിക്കാനാവാത്ത തൻെറ മുഖത്തെ ദീനഭാവം അവൻ കാണട്ടെ. പ്രഭാതമില്ലാത്ത ദീനഭാവം അവൻ കാണട്ടെ. പ്രഭാതമില്ലാത്ത ഒരു രാത്രി പോലെ ഇരുളടഞ്ഞതാണു് ഇനിയുള്ള തൻെറ നാളുകൾ എന്നവനറിയട്ടെ.

വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ കണ്ടു, പന്തൽ പൂർത്തിയാകാറായിരിക്കുന്നു. ഇനി മണിയറ ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ മതി. നാളെ കഴിഞ്ഞാൽ........

പണിക്കാർക്കിടയിൽ നിന്നു് അച്ഛൻെറ ശബ്ദം കേട്ടു.

'മണവാട്ടി എങ്ങോട്ടാണു്?'

എന്നിട്ടും അവൾ അനുസരണയോടെ പറഞ്ഞു.

'ഒരു കൂട്ടുകാരിയുടെ വീടുവരെ. വൈകുന്നേരം കാണണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു.'

'ശരി, സന്ധ്യക്കു മുമ്പു മടങ്ങി എത്തണം.

ചിലപ്പോൾ ഇനി ഒരിക്കലും തിരിച്ചു വരികയില്ലെന്നു പറയണമെന്നു തോന്നി. നിങ്ങൾ എനിക്കു വേണ്ടി ഒരു തടവറയൊരുക്കുകയാണല്ലോ, കല്യാണമാല്യം കൈവിലങ്ങായ്. എന്നെ ബന്ധിച്ചിടാൻ....

വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ പലതരം ചിന്തകൾ മനസ്സിനെ വല്ലാതെ അലട്ടി. പോകുന്ന വഴി അവൾ ചിന്താവിവശയായ് നടന്നു. എങ്ങനെയാണു് അദ്ദേഹത്തെ നേരിടുക? ഇന്നു കാണണമെന്നു് താനാണു് എഴുതിയിരുന്നതു്. വഞ്ചന എന്ന പദത്തിൻെറ അർത്ഥത്തിനു ഈ കുടിക്കാഴ്ച ഒരു ലഘുത്വം നൽകുകയില്ലേ? അയാളുടെ അവസാനത്തെ കത്തിനെപ്പററി അവൾ ഓർത്തു....

'പ്രതീക്ഷിക്കാനൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഈ ജീവിതം കൊണ്ടു് എന്തു കിട്ടാനിരിക്കുന്നു? എന്നു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ചെറു കാററടിച്ചാൽ ആകെ ഇളകുന്ന ഒരു സമുദ്രം പോലെയാണു് അയാളുടെ മനസ്സ് എന്നവൾക്കറിയാം....

ദൈവമേ, അയാൾ എന്തെങ്കിലും സാഹസം കാണിച്ചാൽ....

ഇന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ കാലിൽ വീണു മാപ്പിരക്കാം. തെററു് എൻേറതല്ല. സ്നേഹത്തിൻെറ വിലയറിയാത്ത ഈ ലോകത്തിൻെറതാണു്. എന്നോടു് ക്ഷമിക്കണേ....

ബസ്സ്റ്റോപ്പിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ അവളുടെ ചിന്ത ഇളകിമറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു.

കടപ്പുറത്തേയ്ക്കുള്ള ആളൊഴിഞ്ഞ ബസ്സിലിരുന്നു് അവൾ ചിന്തിച്ചു. ഒരു പുരുഷൻെറ ധീരതയോടെ അയാൾ തന്നെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചാൽ........

അതുണ്ടാവില്ല. ജീവിതം എന്നും അയാളെ ഭീരുവാക്കിയിട്ടേയുള്ളു. ഒരു ജോലി.... ഇന്നും അയാൾ സ്വപ്നം കാണുകയാണു്. സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിച്ചു് സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ....

അവിരാമമായ അലച്ചിലുകളെക്കുറിച്ചുമുള്ള ദൈന്യം നിറഞ്ഞ വിവരണങ്ങൾ അവൾ ഓർത്തു.

'അയാൾ എന്നും ആവർത്തിക്കാറുള്ള ഒരു വാചകം. ഞാൻ പുറംപോക്കിലാണല്ലോ. എതുകാലത്താണു് എനിക്കു വിലയുണ്ടാവുക. എന്നാണു് നിന്നെ സ്വന്തമാക്കാൻ കഴിയുക'....പാവം....

അവൾ ബസ്സിറങ്ങി. കാററാടിമരങ്ങൾ അതിരിട്ട വിജനമായ കടപ്പുറം. വേലിയേററത്തിൽ നനഞ്ഞ മണൽപ്പുറത്തു ജ്വലിക്കുന്ന വെയിലിൻെറ മുഖം.

ചൂളമരം തണൽ വിരിച്ച പ്രേമത്തിൻെറ സങ്കേതത്തിൽ ഒററക്കു നിൽക്കുമ്പോൾ അവൾ സ്വയം ശാസിച്ചു. ഇത്രനേരത്തെ എത്തിയതു ശരിയായില്ല. വിടപറയാൻ നിനക്കിത്ര വ്യഗ്രതയോ എന്നവൻ ചോദിച്ചാൽ....

അവനോടൊപ്പം ഈ കടപ്പുറത്തു ചെലവിട്ട നിമിഷങ്ങൾ, കസവു തുന്നിയ സായാഹ്നങ്ങൾ അവളുടെ മനസ്സിനെ പിടിച്ചു നിർത്തി. എല്ലാം പകലുറക്കത്തിൽ കണ്ട സ്വപ്നങ്ങൾ പോലെ മാഞ്ഞു പോകുന്നു. ഒന്നും ഓർമ്മയുടെ അടുക്കിൽ സൂക്ഷിക്കാനാവാതെ....

കടപ്പുറത്തെ ഓരോ മണൽത്തരിക്കും, അവർ പങ്കിട്ട നിമിഷങ്ങളുടെയും, നർമ്മസല്ലാപങ്ങളുടെയും കഥകൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കാൻ തിടുക്കമായി.

ഇനിയും ഞാനീകടപ്പുറത്തുവരും. അന്ന് ഒറ്റയ്ക്കായിരിക്കുകയില്ല. കുസൃതിയും ചിരിയുമുള്ള ഒരു രൂപം.... തന്റെ നിഴലിനോടൊപ്പം ഉണ്ടാവും. വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ....കാറ്റിൽ പറന്നുപോയ ബലൂണിനു പിന്നാലെ ഓടുന്ന കുട്ടികളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ പാടുപ്പെട്ടുകൊണ്ട്....

അറിയാതെ ചുണ്ടിൽ വിടർന്ന ചിരി അവൾ ഒതുക്കി.

കടൽ, തിരകളിലൂടെ ഏതോ വിഷാദഗാനത്തിന്റെ ഈരടി പാടുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ നീലപ്പരപ്പിലൂടെ ഒരു പററം കടൽക്കാക്കകൾ പാറിപറന്നുപ്പോകുന്നു.

ഒരു നിമിഷത്തിൽ അവൾ തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ചാപ്പലിന്റെ വളവുതിരിഞ്ഞു, അദ്ദേഹം....മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിലെ വിഷമങ്ങൾ കടിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ട് ഉള്ള മുഖം, ഒരു മാലാഖയുടെ പ്രസരിപ്പോടെ സന്തോഷം കാണിച്ചു നടന്നടുക്കുന്നു.

മുമ്പൊരിക്കലും ധരിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കടുത്ത നിറമുള്ള ഷർട്ടിൽ അയാളൊരപരിചിതനാണെന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. കൂസലില്ലാത്ത നടപ്പ്, അയാൾക്കു ചേരുന്നതല്ല.

അയാൾ അടുത്തു വരുമ്പോൾ അവൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. 'ദൈവമെ, ഈ നിമിഷത്തെ നേരിടുവാനുള്ള ശക്തിയും മനോധൈര്യവും എനിക്കു നീ തരേണമേ....

നിശ്ശബ്ദതയുടെ താഴ്‌വരയിൽ ഇരുവരും ആ കടപ്പുറത്ത് മൂകരായി അല്പസമയം പരസ്പരം നോക്കി ഇരുന്നു. ഇരുവരുടേയും മനസ്സിൽ ബഹുവിധ സ്വപ്നങ്ങൾ അലയടിച്ചുയരുകയായിരുന്നു. വഞ്ചിയാകുന്ന അവരുടെ മനസ്സ് ദുഃഖത്തിന്റെ അലയടികൾക്കിടയിൽ അമരുമോ എന്ന് രണ്ടുപേരും സംശയിച്ചു. വിങ്ങിപ്പൊട്ടുന്ന ഹൃദയവും, തലയ്ക്കു ചുമക്കാനാവാത്ത ഒരു ഭാരവും പേറിയിരുന്നു.

എന്തോ ഒക്കെ പരസ്പരം സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, വാക്കുകൾ പുറത്തേയ്ക്ക് വരുന്നില്ല.

നിസ്സംഗമായ ചിരിയോടുകൂടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലേയ്ക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ നെഞ്ചിൽ തടഞ്ഞു വീഴുന്ന വാക്കുകളുടെ ഭാരം അവളറിഞ്ഞു.

'വരില്ലെന്നു കരുതി.' അയാൾ പറഞ്ഞു. 'വാക്കു പാലിച്ചതിനു നന്ദി.' അകലെ മൈതാനത്തിൽ മേയുന്ന പശുക്കളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൾ ആലോചിച്ചു. ഞാൻ എന്താണ് പറയേണ്ടത്.?

മാപ്പ്.?........

'യാത്രപറയാൻ വന്നതാണെന്ന് അറിയാം.' അയാൾ വിഷമം കടിച്ചമർത്തി പറഞ്ഞു.

മററുള്ളവർക്കില്ലാത്ത ഒന്നു നിനക്കുണ്ട്; ഈ അവസരത്തെ നേരിടാനുള്ള ധൈര്യം........

എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം. രാജേട്ടാ........ ഞാൻ........ എന്തിനാണ് ഓമനേ........ ഇത്........ ഛേ........ അവസാനം മുഴമിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ അവൾ ചോദിച്ചു.

രാജേട്ടാ,........ഞാൻ....എന്തുചെയ്യണം?....അയാൾ ആകെപ്പാടെ പരിഭ്രാന്തനായി. മാതാപിതാക്കളുടെ തണലിൽ കഴിയുന്ന താൻ ജീവിതത്തിന്റെ കൈപ്പേറിയ ഭാഗം അനുഭവിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ആകെ തളർന്നു പോയിരുന്നു. അവസാനം വേദനയോടെ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു....

'ഓമനയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യു. ....

ഇരുവരുടേയും ജീവിതസങ്കൽപങ്ങൾ, ജീവിതസ്വപ്നങ്ങൾ, ഇരുവരും പടുത്തുയർത്തിയ ശാശ്വതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ അടിത്തറയിട്ടു പണിത ആ മനോഹരമായ സങ്കല്പങ്ങൾ— എല്ലാം പൊട്ടിത്തരിപ്പണമായി. വിധിയുടെ ക്രൂരവിനോദം അവനും അനുഭവിക്കുകയാണ്. ഒരു കുമിളപൊട്ടുംപോലെ അവരുടെ സങ്കല്പങ്ങൾ ചിന്നിച്ചിതറി....

ഓമനേ ഈ ....രംഗം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതാണ്. സ്വപ്നങ്ങൾ ദുഃഖത്തിന്റെ മുന്നോടികളാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ്വപ്നം കാണാൻ പോലും ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു.

ഞാൻ നിസ്സഹായയാണ്. ചേട്ടനെ ഓർത്ത് ഇന്നലെ രാത്രിയും ഞാൻ കരഞ്ഞു. രാജേട്ടന്റെ ദുഃഖം!....അ

യാളുടെ മുഖത്തെ ചിരിമായുന്നത് അവരം കണ്ടു. ഒരദൃശ്യബിന്ദുവിൽ മിഴിനട്ടുകൊണ്ട് അയാരം പറഞ്ഞു. 'ഞാൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമെന്നാണോ നീ കരുതുന്നത്? അതിനെന്നെ കിട്ടുകയില്ല. ഞാൻ അതിനു മുതിരുകയുമില്ല.' നെററിയിലേക്കു പാറിവീണ മുടി ഒതുക്കിക്കൊണ്ട് അയാരം പറഞ്ഞു.

നെഞ്ചിൽ എന്തോ പുകയുന്നതായി അവരംക്കുതോന്നി....

ഈ വേർപാട് ആരെയാണ് ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നത്? തന്നെ? തനിക്കു പരിചിതനായ ഈ മനുഷ്യനെ?

എന്നെ ഓർത്തു നീ ദുഃഖിക്കണമെന്നില്ല. ഒരു കാര്യം ഓർമ്മവച്ചോളൂ. നഷ്ടപ്പെടുന്നതൊന്നും എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നില്ല.

കണ്ണുകളിലേക്കു നോട്ടമൂന്നിക്കൊണ്ട് അവൻ ആവർത്തിച്ചു. ഒന്നും!....!....

യാത്ര ചോദിച്ചു വീട്ടിലേയ്ക്കുള്ള വണ്ടിയിൽ കയറുമ്പോഴും മനസ്സ് തേങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പുറത്ത് എരിഞ്ഞടങ്ങാറായ പകലിൻെറ വേദനയോടെയുള്ള വിടചൊല്ലൽ തൻെറ സങ്കല്പങ്ങളോടെന്നപോലെ അവളോർത്തു.

ബസ്സിറങ്ങി, ചെമ്മണ്ണു നിറഞ്ഞ പാത പിന്നിട്ട് തോട്ടിനു ഓരം ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന കൈതകരംക്കിടയിലൂടെ അവരം വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. വീട്ടിൽ പന്തലിൻെറ പണി മിക്കവാറും തീർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ആ കല്പടകരം ചവിട്ടി അകത്തേക്കു കടക്കുമ്പോരം പണിക്കാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും അച്ഛൻ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു, 'മോളു കൂട്ടുകാരിയെ കണ്ടോ?' 'ഉം' ഒന്നു മൂളുകമാത്രം ചെയ്തു. അകത്തു കടന്ന് കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിച്ഛായ നോക്കി അവരം പിറുപിറുത്തു.

പിന്നെ, കുളിക്കാനായി കറുത്ത ബോർഡറുള്ള സാരി അഴിക്കുമ്പോരം പുറത്ത് അച്ഛൻെറ ശബ്ദം മുഴങ്ങി. തുടന്ന് കുടമണി കിലുങ്ങും പോലെ പണിക്കാരുടെ ചിരിയുയർന്നപ്പോരം ഒരു വിഡ്ഢിയേ പോലെ അവളും അതിൽ പങ്കുചേർന്നു.

വംഗസാഹിത്യവേദിയിൽ

കൈരളിയുടെ ഇന്നത്തെ വളർച്ചയിൽ ഏററവുമധി
കം സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ഭാരതീയ ഭാഷ ബംഗാളി
യാണെന്നു പറയാം. വംഗഭാഷയിലെ നോവലുകളും, നാ
ടകങ്ങളും, കവിതകളും, തർജ്ജമ ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കു
ക എന്നതു് ഞങ്ങളുടെ കാവ്യപടുതയുടെ ചിഹ്നമായി മ
ലയാള ഭാഷാസാരഥികൾ കണക്കാക്കിയിരുന്നു. രവീന്ദ്ര
നാഥടാഗോറും, ബങ്കിംചന്ദ്രചാറററ്ജിയും, ദ്വിജേന്ദ്ര
ലാൽ റോയിയും, ശരച്ചന്ദ്രചാറററ്ജിയും നമുക്കു പരിചി
തരാണല്ലോ. ആംഗലസാഹിത്യവുമായി മററു ഭാരതീയ
ഭാഷകളേക്കാൾ മുമ്പേ തന്നെ ബംഗാളിസാഹിത്യം ബ
ന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. വംഗസാഹിത്യത്തിൻെറ മ
റെറാരു പ്രത്യേകത ആംഗലസാഹിത്യത്തിൻെറ നൂതന
പ്രവണതകളെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിച്ചു എന്നതാണു്.
മലയാളഭാഷയിലെ ആഖ്യായികകൾക്കും, ചരിത്രനാട
കങ്ങൾക്കും, കാവ്യങ്ങൾക്കും, ബംഗാളിസാഹിത്യവുമായി
അഭേദ്യമായബന്ധമുണ്ടെന്നതിൽ തർക്കമില്ല.

ആയിരത്തോളം സംവത്സരങ്ങളുടെ പഴക്കമുണ്ടു് ബം
ഗാളി സാഹിത്യത്തിനു 1907-ൽ നേപാളത്തു നിന്നു് മ
ഹാ, മഹോപാധ്യായ ഹരിപ്രസാദ് ശാസ്ത്രി കണ്ടെടുത്ത
ചര്യാശ്ചര്യമ്പിനിശ്ചയം എന്ന പദ്യസമാഹാരം ഈ വ
സ്തുതയ്ക്കു് അനിഷേദ്ധ്യമായ തെളിവേകുന്നു. ഓരോ ഗീത
ത്തിനും, ഈരണ്ടു വിഭിന്നാർത്ഥങ്ങളോടുകൂടി ഉന്നതമായ
കലാ വൈദഗ്ദ്ധ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് വിവിധ ബൗ
ദ്ധാചാര്യന്മാർ രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാണു് ഈ പദ്യങ്ങൾ.
സംസ്കൃത സാഹിത്യവുമായി അന്നുമുതലേ ബംഗാളി
സാഹിത്യത്തിനു അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ടു്.

1350 മുതൽ 1500 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ വംഗ
സാഹിത്യത്തിനു് ഒരുണർവ്വുണ്ടായി. ബംഗാളി സാഹി
ത്യം ഈ അവസരത്തിൽ മൂന്നു കൈവഴികളായിത്തിരി
ഞ്ഞു. വൈഷ്ണവസാഹിത്യം, രാമായണ ഭാരതാദികളുടെ
പരിഭാഷകൾ, മംഗളകാവ്യങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നു ഈ
മേഖലകൾ. ബഡുചണ്ഡീദാസ്, ചൈതന്യൻ, കങ്കൺമു
കുന്ദറാം, എന്നിവരായിരുന്നു യഥാക്രമം ഈ മേഖലകളി
ലെ പ്രധാനികൾ.

18-ാം നൂററാണ്ടിൻെറ ആദ്യപാദത്തിൽ ബംഗാളി
സാഹിത്യത്തിനു് ഒരു പുതിയ പന്ഥാവു് കൂടിത്തെളി
ഞ്ഞുവന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രമുഖനായ കവി ചന്ദ്ര
റേ ഗുണാകർ ആയിരുന്നു. അന്നദാമംഗലി' ആയിരിക്ക
ണം ആ കവി ശ്രേഷ്ഠൻെറ ഏററവും പ്രസിദ്ധമായ കൃതി.

ഈ കാലയളവിൽ ചില ഗദ്യസാഹിത്യകൃതികൾ വംഗ
ഭാഷയ്ക്കു് ലഭ്യമായി. സീതാർവനവാസ്, ശാകുന്തളം,
എന്നീ ഈശ്വർചന്ദ്രവിദ്യാസാഗറിൻെറ കൃതികളാണു
അവ.

മഹാകാവ്യങ്ങൾ

ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ തുടക്കത്തിലെ കാവ്യങ്ങളു
ടെ പ്രമേയങ്ങൾ ചരിത്രേതിഹാസങ്ങളായിരുന്നു. മഹാ
കാവ്യപ്രസ്ഥാനത്തിൻെറ പ്രാചീനദശയിൽ ചരിത്ര കാ
വ്യങ്ങളാൽ വൈചിത്ര്യവും, ദേശാഭിമാനവും ആവിഷ്
ക്കരിച്ച ആദ്യത്തെ കാവ്യോപാസകനായിരുന്നു രംഗ
ലാൽ ബാനർജി. രജപുത്രചരിത്രാഖ്യായികകളെ ആസ്പ
ദമാക്കി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 'പത്മിനി ഉപാഖ്യാൻ' ആ
ണു് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ആദ്യത്തെ തിരുമുൽക്കാഴ്ച.
മൈക്കൽമധുസൂദൻദത്തു' എന്ന ആധുനിക സാഹിത്യസേ
വകനെപ്പററി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മലയാളികളായ നമ്മുടെ
മനസ്സിൽ മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ഉള്ളൂരിനെയായി
രിക്കും ഓർമ്മവരിക. ഉള്ളൂർ കർണ്ണനെ പൂജ്യനാക്കിയ
പ്പോൾ മധുസൂദൻദത്തു് രാവണനെയും, മേഘനാദനേയും
വീരപുരുഷരാക്കിത്തീർത്തു. റോമൻ കവിയായ ഒവി
ഡിൻെറ-'ഹെറോയിഡേ' യുടെ അനുകരണമായിരുന്നു
വീരാംഗന എന്ന കാവ്യം. പ്രത്യേക മുഖഛായയുള്ള ഈ
കൃതി ബംഗാളിസാഹിത്യത്തിൽ ഇദം പ്രഥമമായിരുന്നു.
രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിനുമുമ്പുള്ള സാഹിത്യസേവകന്മാരു
ടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും അപ്രധാനനല്ലാത്തഒരാളാണു്
ബങ്കിംചന്ദ്രചാറററ്ജി. ഏകദേശം അരനൂററാണ്ടിൻെറആ
യുസ്സിനിടയ്ക്കു അദ്ദേഹം സാഹിത്യലോകത്തിനു നൽകിയ
സംഭാവനകൾ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണു്. ''ദുർഗ്ഗേശനന്ദിനി,"
'കപാലകുണ്ഡല," 'വിഷവൃക്ഷം' തുടങ്ങിയ കൃതികൾ
ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രഥമഗണനീയങ്ങളത്രേ. തുടർന്നു ഗിരീഷ്
ചന്ദ്രബോസിനോടൊപ്പവും, അല്ലാതെയും പല സാഹി
ത്യതപസ്വികൾ അവരുടെ മാതൃദേശത്തെ പൂജിച്ചു.

ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു രവീന്ദ്രൻെറ രംഗപ്ര
വേശം. ജെ രോസങ്കോ കൊട്ടാരത്തിൻെറ നാലുചുവരു
കൾക്കിടയിൽ 1861-മെയ്-6ന് രവീന്ദ്രൻ ഭൂജാതനായി.
തൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ ആദ്യവ്യാഴവട്ടം കഴിച്ചു കൂട്ടിയ
തും അവിടെത്തന്നെ. സ്വതേ, മനോരാജ്യങ്ങളിൽ മുഴുകാ
നിഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ ദേഹത്തെ തൻെറ കുടുംബാംഗങ്ങൾ
തന്നെ സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. തൻെറ 12
മത്തെ വയസ്സിൽ പിതാവുമൊന്നിച്ചു നടത്തിയ ഹിമാ

ലയ യാത്രയായിരുന്നിരിക്കണം ടാഗോറിന്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ച പററിയ ആദ്യത്തെ വഴികാട്ടി.

ടാഗോർ, ഭാരതസംസ്കാരത്തിന നൽകിയ സേവനങ്ങൾ അതുല്യങ്ങളാണ്. അദ്ദേഹം തന്റെ തൂലികയെ പടവാളാക്കി. അടിമത്തത്തിന്റെ പടക്കളത്തിലിറങ്ങി. ആ ഭാരതതനയൻ തൊടുത്തുവിട്ട ഓരോ അസ്ത്രവും ലക്ഷ്യത്തിൽ തന്നെ തറച്ചു. അതിനാൽ ആഭാരതയോദ്ധാവ് കൃതകൃത്യനായി. ഭാരതമാതാവ് പുളകിതഗാത്രയായി.

കാവ്യങ്ങളുടെ വളർച്ചയോടൊപ്പം ടാഗോറിന്റെ പ്രസിദ്ധിയും വർദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. തന്റെ ആരംഭകാലത്തിലെ കൃതികളിൽ, വിശിഷ്യ, "പ്രഭാത ഗീത"ത്തിൽ സ്വതവേ വിഷാദമൂകമായിരുന്ന ആ കവിമുഖത്ത് സന്തോഷഭാവം സ്ഫുരിക്കുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. 'പ്രഭാത ഗീത' ങ്ങളുടെ ആത്മാവും, അവയിലനാവൃതമായിരിക്കുന്നലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ ദർശനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരകൃതികളിലാകെ തുളുമ്പിനിൽക്കുന്നു. തത്വചിന്തയിലും, മതവിശ്വാസത്തിലും, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അവഗാഹം 'പ്രകൃതിർനിരോധ്" എന്ന നാടകവിവർത്തനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതം, അനിത്യത്തിൽ നിത്യവും, അപൂർണ്ണതയിൽ പൂർണ്ണതയും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ടാഗോറിന്റെ കൃതികളിൽ രചനയുടെ മാധുര്യം, ഭാവനയുടെ സൗന്ദര്യം, അന്തർജ്ഞാനത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യം എന്നീ അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങൾ പ്രകടമാകുന്നു. വിശ്വസാഹിത്യത്തിന്റെ മണിപീഠത്തിലേയ്ക്കുയരാൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചത് ഒരു പക്ഷെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തർവീക്ഷണപാടവമായിരുന്നിരിക്കണം.

ശരച്ചന്ദ്രചാററർജിയും, രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറും സമകാലിക ജീവിതത്തെ സ്പർശിച്ചു കൊണ്ടും, സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തേയും, ദേശാഭിമാനത്തെയും ഉത്തേജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുമാണ് പൊതുവേ തൂലിക ചലിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

ടാഗോറിനു ശേഷം:

ഈ പരമ്പരയിലെ ആദ്യത്തെയാൾ പ്രഭാത്കുമാർ ചാററർജിയാണ്. ബംഗാളിസാഹിത്യത്തിലെ ചെറുകഥാകൃത്തുകളിൽ ഉന്നതസ്ഥാനീയനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധങ്ങളായ കൃതികൾ 'ദേശിഓബിലാതി', 'നവീന സന്ന്യാസി,' 'ഗല്പവീഥി' എന്നിവയാണ്. ഒരു ചിത്രകാരൻ കൂടിയായ അബനീന്ദ്രനാഥടാഗോർ ആയിരുന്നു, രവീന്ദ്രനശേഷം ബംഗാളിസാഹിത്യനായകന്മാരിൽ ഒരാൾ. ബിഭൂതിഭൂഷൺ സമുന്നതനായ ഒരു അധ്യായികാകാരനും, ചെറുകഥാകൃത്തും ആയിരുന്നു. ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനും, സാഹിത്യസേവകനുമായിരുന്ന രാജ്ശേഖർ ബാസു ഹാസ സാഹിത്യവിഭാഗത്തിൽ ഒരു പുതിയ രീതി ആവിഷ്ക്കരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ് 'ഗഡ്ഡാലിക', "കജ്ഞലി", 'ഹനുമാതേർ സ്വപ്ന' എന്നിവ.

കവിത:

'ആലേഖ്യ' എന്ന തന്റെ ഗഹനങ്ങളായ കവിതകളിൽ ഏകസ്വര വ്യഞ്ജനഗണത്തോടുകൂടിയ ഒരു വൃത്തം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പുതിയ രീതി ദേവേന്ദ്രനാഥ് ആവിഷ്ക്കരിച്ചു. കരുണാനിധാൻ, ജതീന്ദ്രമോഹൻ, കമുജ്രഞ്ജൻ കാളിദാസ് എന്നിവർ മാനുഷികവും, മതപരവും, സരളവും സുഗ്രഹവുമായ കവിതകളുടെ രചയിതാക്കളാണ്. ആവിഷ്ക്കരണ വിഷയത്തിൽ ക്ലാസിക് പ്രസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട മോഹിത് ലാൽ-പ്രേമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിപ്ലവകവിയായിരുന്നു. ജതീന്ദ്രനാഥനും നസ്റുളും മർദ്ദിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി ചിത്രീകരിച്ചു. പ്രേമേന്ദ്രൻ തന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിലെങ്കിലും ദുഃഖിതമനുഷ്യരെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യാനാശിച്ചു. കാല്പനികപ്രസ്ഥാനക്കാരനായിരുന്ന ബുദ്ധദേവ്-രവീന്ദ്രന്റെ മാന്ത്രികസ്വാധീനത്തിൽ നിന്നു മുക്തനായി കാല്പനികമായ ഒരു പുതിയ ലോകം സൃഷ്ടിക്കാൻ ഒരുമ്പെട്ടു. ജീബനാനന്ദനെന്ന അത്യന്തം അനുഗൃഹീതനായ കവി, റൊമാൻസിന്റേതായ ഒരു പുതിയ ലോകം പരിചിതങ്ങളായ വാങ്മയചിത്രങ്ങളേക്കാൾ കൂടിയും എന്നാൽ രവീന്ദ്രനാഥടാഗോറിന്റേതിനേക്കാൾ നവ്യമായ വിധത്തിലും തുറന്നുതന്നു. വാസനാസമ്പന്നനായ കവിയും, അക്കാഡമി സമ്മാനം കരസ്ഥമാക്കിയ സാഹിത്യകാരനുമായ സുഭാഷ് മർദ്ദിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്ഥിതി അവതരിപ്പിച്ചു.

നാടകം:

ടാഗോറിന്റെ സമകാലീനനായിരുന്ന ദ്വിജേന്ദ്രലാലാണ് തന്റെ ദേശാഭിമാനസ്ഫുരിതങ്ങളായ നാടകങ്ങൾകൊണ്ട് വംഗസാഹിത്യത്തെ പുളകമണിയിച്ചത്. ഇക്കൂട്ടത്തിലൊരു പ്രത്യേകത എടുത്തുകാട്ടട്ടെ. പ്രസ്തുതകാലഘട്ടത്തിലെ കവികളിൽ മിക്കവരും ഉന്നതസ്ഥാനീയരായ നാടകകൃത്തുക്കളും, നോവലിസ്റ്റുകളും ആയിരുന്നു.

ടാഗോർ, ശരത്ചന്ദ്രൻ, താരാശങ്കർ, പ്രമഥനാഥ് എന്നീ കാവ്യോപാസകർ ഈ പരമ്പരയിൽപ്പെടുന്നു. ജോഗേഷ്–ചൗധരി, ജലധർ ചാറ്റർജി, ശചീന്ദ്രനാഥ്സെൻഗുപ്ത എന്നിവർ രവീന്ദ്രന്റെ പിൻഗാമികളെന്ന പേരിൽ സാഹിത്യദേവതയെ പൂജിച്ചു. തുളസീദാസ് ലാഹിരി, ബിജൻഭട്ടാചാര്യ, എന്നീ എഴുത്തുകാർ മാർക്സിസ്റ്റനുഭാവികളായിരുന്നു എന്ന് വസ്തുതയും സ്മരണീയമാണ്.

മറ്റെല്ലാ സാഹിത്യങ്ങളെയും പോലെ വംഗസാഹിത്യവും പല കൈവഴികളായിത്തിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, ഈ പ്രതിഭാസം കാലഘട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാവാം. റിയലിസ്റ്റുകളും, പുരോഗമനവാദികളായ ഗോകൽ ചന്ദ്രനാഗ്, അചിന്ത്യകുമാർ സെൻഗുപ്ത, പ്രേമേന്ദ്രമിത്ര എന്നിവർ ഉദ്ദേശപൂർണ്ണമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയെ ഭാവനയിൽ കണ്ടിരുന്നു. "ബനഫൂൽ" എന്ന തൂലികാനാമത്തിൽ ധാരാളം കഥകളും കവിതകളും, എഴുതിയിട്ടുള്ള ആ കവിയാണ്–ബാലൈചന്ദ്രമുഖർജി. ഡോക്ടറായിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ കഥകളിൽ നിത്യാനുഭവങ്ങളെ തൂലികാപ്രയോഗത്തിലൂടെ സഹൃദയമനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. കലാഭംഗിയേയും. രൂപഭദ്രതയേയും ആസ്പദമാക്കിയുള്ള സംഘട്ടനങ്ങളിലൂടെയും 'ഇസ'ങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നവരുമായ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെ സൃഷ്ടികളിലൂടെയും ബംഗാളിസാഹിത്യം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അടുത്തവർഷത്തെ കോളേജ് യൂണിയൻ ചെയർമാന് ഒരു തുറന്ന കത്ത്

തോമസ് എബ്രഹാം

പ്രിയ സുഹൃത്തേ

ആദ്യമായി എൻെറ അഭിനന്ദനങ്ങൾ. വലിയ അലമ്പൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു രാഷ്ട്രീയ പോരാട്ടത്തിനുശേഷം ചെയർമാൻ സ്ഥാനത്തെത്തിയ താങ്കളെപ്പററി എന്നെപ്പോലുള്ളവർക്ക് വലിയ പ്രതീക്ഷകളുണ്ട്. കേരളത്തിലെ മിക്ക കോളേജുകളിലെയും യൂണിയനുകളെപ്പററി ഇന്നാട്ടിലെ ബഹുജനങ്ങൾക്ക് വലിയ ആശകളൊന്നുമില്ലെന്ന് താങ്കൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. എന്നുതന്നെയല്ല, ധാരാളം ആശങ്കകളുമുണ്ട്. കോളേജിലെ ഒരു വർഷത്തെ കലാപങ്ങളും സമരങ്ങളും സംഘടിപ്പിക്കുക, അതോടൊപ്പം അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ ഒരു കലോത്സവവും മാസികയും തല്ലിക്കൂട്ടുക എന്നീ ചുമതലകൾ ഒരു ഷാപ്പുലേലത്തിലെന്ന പോലെ ഏറെറടുക്കുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണ് യൂണിയനുകൾ മിക്കപ്പോഴും അധ:പതിക്കാറുള്ളത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ കോളേജ്തലത്തിലുള്ള ശാഖയെന്നതല്ലാതെ അറിവിൻെറ ഉന്നതമണ്ഡലങ്ങൾ തേടുന്ന ഒരു കൂട്ടം കലാശാലാവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രബുദ്ധമായ ഒരു പ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു കോളേജ്യൂണിയൻ ഉയർന്നിട്ടില്ലല്ലൊ. ആ നിലയിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും ഒരു നല്ല വിഭാഗം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും യൂണിയനോട് വെറുപ്പുപോലും തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല.

സാധാരണ കോളേജ് യൂണിയനുകൾക്ക് പൊതുവായ ചില വശങ്ങളുണ്ട്. 1, അനുയോജ്യനായ ഒരു പ്രസംഗകനെ (സ്വന്തം പാർട്ടിയിലെ സമുന്നതനായ ഒരു രാഷ്ട്രീയക്കാരനെ) കൊണ്ട് യൂണിയൻെറ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉൽഘാടനം താളമേളങ്ങളോടെ നവംബർ ആദ്യവാരമെങ്കിലും നടത്തുക. 2. യൂണിയൻെറ പോഷകഘടകങ്ങളായ അസോസിയേഷനുകളുടെ ഉൽഘാടനം ഫെബ്രുവരിയിൽ നടത്തുക. 3. ഈ അസോസിയേഷനുകൾക്ക് നടത്തിയെന്ന് അഭിമാനിക്കുവാൻ യാതൊന്നും ഇല്ലായ്കയാൽ അവസാനം മാസികയ്ക്ക് റിപ്പോർട്ട് കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരിക. 4. പ്രിൻസിപ്പൽ അപമര്യാദയായി പെരുമാറിയതിനാൽ ഏതെങ്കിലും ചില പ്രധാന ചടങ്ങുകളിൽ ചെയർമാൻ സംബന്ധിയ്ക്കാതിരിക്കുക. 5. പരീക്ഷകൾ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക, യൂണിവേഴ്സിററി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഹാജർ സമ്പ്രദായം റദ്ദാക്കുക തുടങ്ങിയ വിദ്യാത്ഥികളുടെ 'ന്യായമായ' അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തുക. ഇത്തരം യൂണിയനുകൾക്കെല്ലാം ഇലക്ഷൻ കാലത്ത് വളരെ ഉണർവ്വുണ്ടാവുകയും ക്രമേണ തണുത്ത് മരവിച്ച് മൃതപ്രായമാവുകയുമാണ് പതിവ്. ഒരു യൂണിയൻ എന്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളണം; പ്രവത്തിക്കണം, പോരാടണം എന്നുള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പററി ഇക്കൂട്ടർക്കുള്ള വീക്ഷണം വളരെ ഹ്രസ്വമാണെന്നുള്ളത് വ്യക്തം.

താങ്കൾക്ക് തേവരകോളേജ് യൂണിയന് ഉദാത്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് കൊടുക്കുവാനും പാകതവന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ആ കാഴ്ചപ്പാട് നേടിയെടുക്കുവാനും സാധിക്കുമെന്നാണ് എൻെറ വിശ്വാസം. വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമല്ല കോളേജിൽ വരേണ്ടത് എന്ന ആശയം പ്രബലപ്പെട്ടുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് പഠനത്തിനു പുറമേ വിദ്യാത്ഥികൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന പ്രോദ്യമുദിക്കുന്നു. വ്യക്തി വികാസനത്തിന് ഉതകുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇടപെടണമെന്ന് വേണമെങ്കിൽ മറുപടി പറയാം. അപ്പോൾ വ്യക്തിത്വവികസനത്തിൻെറ രൂപഭാവങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്ന ചോദ്യമുദിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്ത് പ്രസംഗപരിശീലനവും സംഗീതപരിശീലനവും കവിസ്മത്സരവും മററും മാത്രമായിരുന്നു വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന് കല്പിച്ചിരുന്ന അതിരുകൾ. ഇന്ന് ഇതിനു മാററം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. യഥാത്ഥസാമൂഹ്യബോധം ഉൾക്കൊള്ളാതെ, കടുത്ത സാമൂഹ്യ അനീതികളുടെ വിളനിലമായ ഈ രാജ്യത്തെ സംവിധാനങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി, അവൻ എത്ര വലിയ പ്രസംഗകനായിരുന്നാലും, ഒരു സാമൂഹ്യവീക്ഷണമില്ലാത്തവനാകയാൽ വളർച്ച പ്രാപിയ്ക്കാത്തവനാണെന്നുള്ള ആശയം ഇന്ന് പരക്കെ അംഗീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടുവരികയാണ്. ഒരു സാമൂഹ്യാവബോധമുൾക്കൊണ്ട് അനീതിപരമായ സാമൂഹ്യസംവിധാനങ്ങളെ ഉടച്ചു വാർക്കുവാനുള്ള പ്രവർത്തന പഥത്തിലൂടെ നീങ്ങിക്കൊണ്ട് വളരുന്ന വ്യക്തികളെയാണ് നമുക്ക് ഇന്ന് ആവശ്യമെന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വിധത്തിലുള്ള വ്യക്തിത്വവികസനത്തിനു വേണ്ട കളമൊരുക്കുവാനാണ് താങ്കളുടെ യൂണിയൻ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അതിന് പൊട്ടക്കുളത്തിലെ ഫണീന്ദ്രന്മാരായി കഴിയാതെ വിദ്യാത്ഥികൾ സമൂഹത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങണം.

വിദ്യാർത്ഥികൾ സമൂഹത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുകയെന്നത് സൂക്ഷിച്ച് ചെയ്യേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. കോളേജിനകത്താണെങ്കിൽ പററിയേക്കാവുന്ന പാളിച്ചകൾക്ക് 'apology' എന്ന പ്രഹസനമോ caution deposit ൽ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കലോ രക്ഷിതാവിനെ കൊണ്ടുവരികയോ, അല്ലെങ്കിൽ conduct certificate ൽ ഒരു വിലയിടിവോ ഒക്കെയേയുള്ളു. സമൂഹവുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ തല്ലുകൊണ്ടെന്നിരിക്കും.

സമൂഹത്തിലേയ്ക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ഇറങ്ങണം? കോളേജിന് സമൂഹത്തോട്, നികുതിദായകരോട് കടപ്പാടുള്ളതുകൊണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കുവേണ്ടിക്കൂടി പഠിക്കുന്ന നമ്മൾ അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുകൂടി പ്രതിവിധി കാണാൻ കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരാകയാലാണ് എന്നതാണ് എന്റെ മറുപടി. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഒരുവർഷം ഒരു കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങളുടെ മൊത്തം വില നൽകുവാൻ ഒരു ഭാരതീയ കർഷകൻ മുപ്പതുവർഷം വയലിൽ പണിയെടുക്കുന്നുവെന്നാണ് കണക്ക്. ഇനി എന്തിനുവേണ്ടി ഇറങ്ങണമെന്ന ചോദ്യമെടുക്കാം. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി നേതാവായ താങ്കൾക്ക് നമ്മുടെ നാടിന്റെ വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററി ഒരു ഏകദേശ രൂപമുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഇല്ലെങ്കിൽ Gurnam Myrdal ന്റെ Asian Drama യും Prof, C. T. Kurian ന്റെ Problems of Indian Econamics ഉം World Bank ന്റെ ഇന്ത്യയെപ്പററിയുള്ള പഠനങ്ങളും പിന്നെ Illustrated Weekly, മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് തുടങ്ങിയവയിൽ ഇടയ്ക്കിടെ വരാറുള്ള ഇന്ത്യൻ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ലേഖനങ്ങളും വായിക്കുക. ഒന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ മാത്രം ഞാൻ ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്താം. മുപ്പതുവർഷത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യാനുഭവത്തിനു ശേഷം ഇന്നും 1947ലേതുപോലെ ഇന്ത്യയിൽ 70% ആളുകൾ നിരക്ഷരകുക്ഷികളാണ്.

ഇക്കഴിഞ്ഞയാഴ്ച അന്താരാഷ്ട്രീയമായി ഇന്ത്യയുടെ സ്ഥാനം മോശമാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ ഇന്ത്യയെ ഇന്ന് ഭരിക്കുന്ന പാർട്ടിയുടെ ഇമേജ് വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ വിയററ്നാമിനു മൂന്നുലക്ഷം ടൺ ഗോതമ്പ് കടംകൊടുത്ത ഇന്ത്യയിലെ $\frac{1}{3}$ ഭാഗം ജനങ്ങൾ മുഴപ്പട്ടിണിക്കാരോ അർദ്ധപ്പട്ടിണിക്കാരോ ആണ്. കേരളത്തിലെ ബ്യൂറോ ഓഫ് ഇക്കണോമിക്സ് ആൻഡ് സ്റ്റാററിസ്റ്റിക്സിന്റെ കണക്ക് അനുസരിച്ച് 8.19 ലക്ഷം ആളുകൾ ഇന്ന് കേരളത്തിൽ തൊഴിൽ രഹിതരാണ്.

നമുക്ക് നമ്മുടെ തേവരയിലേക്ക് വരാം. തേവരയിലെ പൊതുജനങ്ങളിലെ കീഴേക്കിടയിലേക്കു താങ്കൾ ഒരിക്കലെങ്കിലും എത്തിനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? അവരുടെ ഇടയിലെ ക്ഷയരോഗികളുടെ ശതമാനം എത്രയെന്നു കേൾക്കയാണെങ്കിൽ താങ്കൾ ഞെട്ടിപ്പോകും. അവരുടെ മക്കൾക്ക് കിട്ടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യങ്ങളെപ്പററി കഴിഞ്ഞ നാലുവർഷം ഈ കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന നിങ്ങൾ ഒരിക്കലെങ്കിലും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവരിൽ എത്രപേർക്ക് എറണാകുളത്തെ മഹത്തായ Children's Park ലെ ട്രാഫിക് നിയമങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുള്ള സാമൂഹ്യനിലവാരമുണ്ട്? ഈ പാർക്കിൽ വരുന്നവരിൽ ടൂറിസ്ററു വിദ്യാർത്ഥികളൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവർ സമൂഹത്തിന്റെ ഉയർന്ന കീടകളിലെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ ശതമാനം മാത്രമാണെന്നു താങ്കൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? തേവരയിലെ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി കായലോരമുള്ള തേവരയിൽ ഒരു Children's Park നേടിയെടുക്കുവാൻ കോർപ്പറേഷനിൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുവാൻ താങ്കളുടെ യൂണിയനു സാധിക്കയില്ലേ? തേവരക്കാരും കോർപ്പറേഷനു നികുതി കൊടുക്കുന്നവരല്ലേ? തേവരമാർക്കററിലെ ഇറച്ചിക്കടകളുടെ മുമ്പിൽ കിടക്കാറുള്ള എല്ലുകളുടെ കൂനകൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അവയിൽ നിന്നും വമിക്കുന്ന ദുർഗന്ധം തേവരപ്പാലം കയറുമ്പോൾ താങ്കൾക്കു അരോചകമായി തോന്നിയിട്ടില്ലേ? ആയിരക്കണക്കിനു വിദ്യാർത്ഥികളും പൊതുജനങ്ങളും നടന്നുപോകാറുള്ള ഈ വഴിയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ നിങ്ങളെങ്കിലും ഏറെറടുക്കുമോ? തേവരമാർക്കററ് ബിൽഡിങ്ങിൽതന്നെ ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടരുടെ ഓഫീസും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. തേവരമാർക്കററിലെ ദുർഗന്ധവും ഹെൽത്ത് ഓഫീസും പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ കോർപ്പറേഷനു ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്ന വശങ്ങൾ വേറെയില്ലെന്നു വരുമോ? എറണാകുളത്തെ വിലനിലവാരത്തെപ്പററിയും മായം ചേർക്കലുകളെപ്പററിയും നമുക്കു എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൂടെ? കലാമൂല്യമില്ലാത്ത സിനിമകളിലൂടെ പൊതുജനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഫിലിം നിർമ്മാതാക്കൾക്കെതിരെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഘടിതശക്തി എങ്ങിനെ നീക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിനെപ്പററി ചിന്തിക്കുന്നതു് നല്ലതായിരിക്കില്ലേ? ശുദ്ധപോക്കിരിത്തരം കാണിക്കുന്ന സിനിമാ തിയേററുകൾ കല്ലെറിയപ്പെടുമെന്നു വന്നെങ്കിലേ ഈ നാട്ടിലെ സിനിമാ വ്യവസായം നന്നാവുകയുള്ളുവെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇനി നമ്മുടെ കോളേജിനകത്തു തന്നെ താങ്കളുടെ കർമ്മശക്തിയും ബുദ്ധിശക്തിയും പ്രയോഗിക്കാവുന്ന എത്രയെത്ര മേഖലകൾ കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നോ! കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന്റെ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക വശങ്ങളെപ്പററി ഒരു പഠനം നടത്തി വിവരങ്ങൾ ബാഹ്യലോകത്തേക്കു് കൊടുത്തുകൂടെ? ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായത്തിന്റെയും പരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തിന്റെയും പ്രസക്തിയില്ലായ്മയും അശാസ്ത്രീയതയും ചർച്ചകൾക്ക് വിധേയമാക്കാം-വ്യക്തിത്വവികസനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായ Self-descipline വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ പററിയ ഉപാധികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാൻ താങ്കളുടെ യൂണിയനു് പരിശ്രമിക്കാവുന്നതാണ്. അച്ചടക്കം

എന്ന പഴഞ്ചൻ ആശയം എത്ര പഴയതായാലും തള്ളിക്കളയാവുന്ന ഒന്നല്ല എന്ന ബോധം വിദ്യാൎത്ഥികൾക്ക് ഉണ്ടാകണം. ഒരു പററം വിദ്യാർത്ഥികൾ പണം ചിലവഴിക്കുവാൻ പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു് വിഷമിക്കുമ്പോൾ ഉച്ചഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കിടയിലുണ്ടെന്ന താങ്കൾ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇവയൊക്കെ താങ്കൾക്കു പ്രവർത്തിക്കാവുന്ന സംരംഗങ്ങളിൽ ചിലതുമാത്രമാണ്.

അവസാനമായി ഒന്നു്, ഇതൊക്കെ അസാദ്ധ്യമാണ് എന്നു് വിചാരിയ്ക്കാതിരിക്കുക. രണ്ടു് ഇതൊക്കെ ഞാനാണോ ചെയ്യേണ്ടതു്, വേറെ ആളുകൾ ഇല്ലേ എന്നു് ചിന്തിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുക. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം ഇന്നലെ ഉച്ചയ്ക്കു് ഒരു മണിയ്ക്കു് ഞാൻ എറണാകുളം സൗത്തു് സ്റ്റേഷനിൽ എന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിനെ ജയന്തി ജനതാ ട്രെയിനിൽ യാത്ര അയയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടിപോയിരുന്നു. നല്ല ചൂടുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒന്നാം നമ്പർ പ്ലാററ് ഫോമിലെ പന്ത്രണ്ടു ഫാനുകളിൽ ഒന്നും തന്നെ കറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അല്പസമയം വിയർപ്പും തുടച്ചിരുന്നതിനു ശേഷം ഞാൻ ഓർത്തു, 'ഇതിന്റെ ബന്ധപ്പെട്ട ആളിനെപോയി കണ്ടുപറഞ്ഞാലോ.' പിന്നെ ഓർത്തു 'ഏതാണ്ടു് ആയിരത്തോളം വരുന്ന ആൾക്കൂട്ടം ഇവിടെയുണ്ടല്ലോ. ഈ ഫാനുകൾ കറങ്ങുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവരിലാരെങ്കിലും ഓൺ ചെയ്യിക്കുമായിരുന്നില്ലേ.' ഏതായാലും അന്വേഷിക്കാമെന്നു് കരുതി ഇൻഫർമേഷൻ സെൻററിൽ ചെന്നു. ഫാനുകൾ ഓൺ ചെയ്യുന്ന കാര്യം ബന്ധപ്പെട്ടയാൾ മറന്നുപോയതായിരുന്നു. ഉടനെ ഓൺ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ ഓഫീസുകളുടെയൊക്കെ ദൈനംദിന ഭരണത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾ അല്പം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയാണെങ്കിൽ എത്രയേറെ കാര്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാം.

എല്ലാവരുടെയും കാര്യങ്ങൾ ആരുടേയും കാര്യമല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണു് നമ്മുടെ നാടു് ഇങ്ങനെ പോകുന്നതു്. താങ്കളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നമ്മുടെ യൂണിയൻ ഒരു സമ്മർദ്ദസമൂഹം (Pressure group) ആവണം. വേണ്ടിടത്തു് വേണ്ടസമയത്തു വേണ്ടതു പോലെ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുവാൻ കണ്ണും കാതും കൂർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ധാർമ്മികബോധവും നീതിബോധവുമുള്ള ഒരുകൂട്ടം വിവരമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ.

സമരം ചെയ്യുവാൻ ഒരു അഭിവാഞ്ഛയും കഴിവും ഒക്കെ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അന്തർലീനമായിട്ടുണ്ടു്. യഥാർത്ഥ അനീതികൾക്കെതിരെ അവരെതിരിച്ചു വിട്ടു. അതിനിടയിൽ താങ്കൾ ഒററപ്പെട്ടുമെന്നു് പേടിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ. അതിനാവശ്യമില്ല, കാരണം ഇന്നു് ഒരു നല്ല ശതമാനം വിദ്യാർത്ഥികൾ വിവരമുള്ളവരാണു്. അവർ ഇനി അധികനാൾ കോമാളിത്തരത്തിനു് കൂട്ടുനിൽക്കുകയില്ലായെന്നു് വന്നിരിയ്ക്കുന്നു. അവരുടെയൊക്കെ പിന്തുണയുണ്ടാകും.

പിന്നെ, സുഹൃത്തെ, ഒററപ്പെടുവാനുള്ള കഴിവും ഒരാദർശനത്തിനുവേണ്ടി എരിഞ്ഞടങ്ങാനുള്ള കഴിവുമൊക്കെയല്ലേ ഒരു വ്യക്തിയെ നേതാവാക്കുന്നതു്?

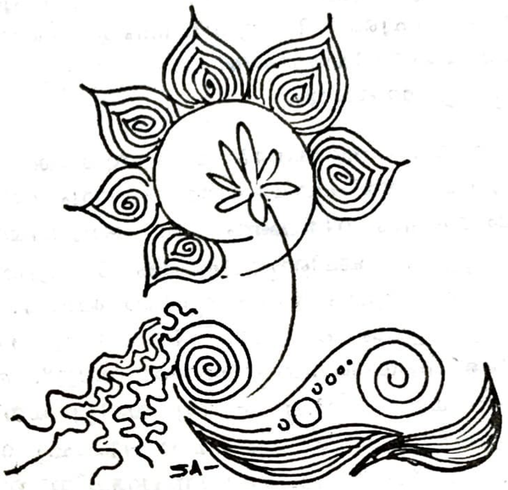

ഹരിദാസ് വി. കെ.

ഒരു കഥയെഴുതണം ഓർമ്മ വെച്ച കാലം മുതലെയുള്ള എന്റെ ആഗ്രഹമാണിത്. ഞാൻ വളർന്നതോടൊപ്പം ആ ആഗ്രഹവും വളർന്നു വലുതായി. ആഗ്രഹങ്ങൾ അങ്ങിനെയാണല്ലോ. ഒരു ബലൂൺ പോലെ വളർന്നു വികസിക്കും, ഒടുവിൽ പൊട്ടിത്തകർന്നു പല കഷണങ്ങളായി ചിന്നിച്ചിതറും. എന്തായാലും ഒരു കഥയെഴുതിക്കളയാം. നല്ല മൂഡുള്ള സമയമാണ്. കടലാസ്സും പേനയും റെഡി. ഇനി എഴുതേണ്ട താമസം മാത്രം. പക്ഷേ എന്തെഴുതണം? അതാണ് പ്രശ്നം. ശരി, ഒരു പ്രേമകഥ കാച്ചിക്കളയാം. അതിന്നാണല്ലോ ഇപ്പോൾ ഡിമാന്റ്. എവിടെ നോക്കിയാലും പ്രേമമയം. ക്ലാസ്റൂം പ്രേമം, കോളേജ്പ്രേമം, ട്യൂഷൻ പ്രേമം, ഓഫീസ് പ്രേമം സിനിമാപ്രേമം, പാർക്കപ്രേമം, മൂകപ്രേമം, ചുമ്മാ പ്രേമം. പ്രേമങ്ങളുടെ പട്ടിക അങ്ങിനെ നീണ്ടു പോകുന്നു. പ്രേമകഥയാവുമ്പോൾ നായകനും നായികയും അത്യാവശ്യമാണല്ലോ. അവർ തമ്മിൽ പ്രേമിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ സാഫല്യമോ നൈരാശ്യമോ സംഭവിക്കുന്നു. ആടിപ്പാടുകയോ തൂങ്ങിച്ചാവുകയോ ചെയ്യുന്നു, അതായതു ട്രാജഡി, ഓർ കോമഡി.

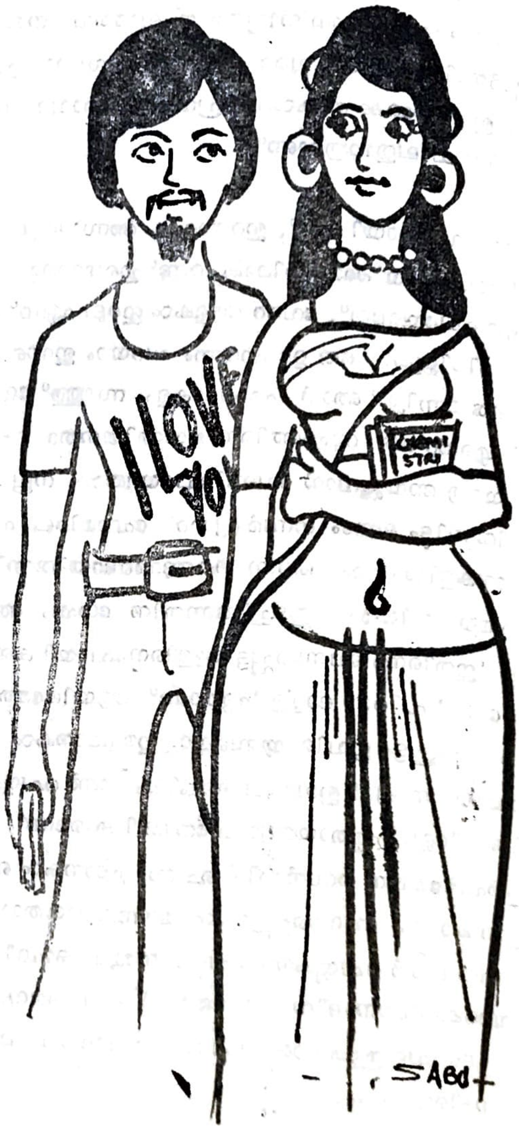

നായകനും നായികയും കോളേജ് കാന്റീനിൽ വെച്ചു കണ്ടു മുട്ടുന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ തമ്മിൽ ഏററു മുട്ടുന്നു. നായികയുടെ മുഖം കുനിയുന്നു. നായകന്റെ ചുണ്ടിൽ ഊറി വരുന്ന പുഞ്ചിരി. ആ നിമിഷം മുതൽ അവർ പരസ്പരം അനുരാഗവിവശരാകുന്നു. അവരുടെ പ്രേമം വളരുന്നു. ഒപ്പം എന്റെ കഥയും.

നായികാനായകന്മാർ വ്യത്യസ്ത മതക്കാരായിരിക്കണം. സാമ്പത്തികമായി ഒരാൾ ഏററവും ഉയർന്നും മററയാൾ താഴ്ന്നും നിൽക്കണം. കഥ ട്രാജഡിയാകുന്നതാണ് നല്ലതു്. അങ്ങിനെ വേണമെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും മരിക്കുകയോ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുകയോ വേണം. നായികയെ തട്ടിക്കളയാം. ഓ, അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട, അവൾ സുന്ദരിയാണ്. നായകനെ തട്ടുന്നതാണ് നല്ലതു്. അവരുടെ പ്രേമബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് അറിവു ലഭിച്ച ധനികനായ കാമുകീപിതാവ് അവൾക്ക് വേറെ വിവാഹം നിശ്ചയിക്കുന്നു. വിവാഹദിവസം കല്യാണപ്പന്തലിൽ ഊഞ്ഞാൽ പോലെ കിടന്നാടുന്ന കാമുകന്റെ ജഡം. കാമുകിയുടെ വിലാപഗാനം. സംഗതി ശുഭം. ജനഗണമന....

അപ്പോൾ കഥയുടെ തീം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി എഴുതിത്തുടങ്ങേണ്ട താമസം മാത്രം. ആരംഭം ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിലാകട്ടെ. അന്ത്യരംഗങ്ങൾ ആദ്യം വിവരിച്ചതിനു ശേഷം ഫ്ളാഷ്ബാക്ക്.

ഹേമ വിജയം

പർവ്വതങ്ങൾ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു

കടലുകൾ ഇളകിമറിഞ്ഞു

ആന്ധ്രയിൽ കൊടുങ്കാററ്

മന്ത്രിമാർ രാജിവെച്ചു

അവൻ കെട്ടിത്തൂങ്ങി മരിച്ചു

അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു

അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട ,ഇതിനൊരു രസവുമില്ല. അല്പം വർണ്ണനയോടെ തുടങ്ങിക്കളയാം.

'അസ്തമയസൂര്യൻെറ ചെങ്കതിരുകളേററ് ആ കോളേജ് കെട്ടിടവും പരിസരവും സ്വർണ്ണം പോലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങി–

ഛേ! എന്തൊരു പഴഞ്ചൻ രീതി. അതുവേണ്ട, സംഗതി ആധുനികമാക്കിക്കളയാം–

'ആർത്തവരക്തത്തിൻെറ നിറമുള്ള സന്ധ്യ. കഞ്ചാവിൻെറ മണമുള്ള കാററ്. L. S. D യുടെ ലഹരിയിൽ തളർന്ന് കാമുകിയുടെ മടിയിൽ തലവെച്ചു കിടക്കുന്ന കാമുകൻ. അടുത്തു തന്നെ ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ചാരായക്കുപ്പി–'

ഓ നാശം! ഒന്നും ശരിയാകുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ രചന നാളത്തേക്കു മാററിവെച്ചാലോ. ഇപ്പോഴാണ് എൻെറ സ്നേഹിതൻെറ വാക്കുകൾ ഓർമ്മവരുന്നത്. കഥയെഴുതണമെങ്കിൽ ധാരാളം അനുഭവങ്ങൾ വേണം. എനിക്ക് അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടോ? അല്പസ്വല്പം ഇല്ലാതില്ല. പരീക്ഷയിൽ തോററിട്ടുണ്ട്, തന്തപ്പാർട്ടിയുടേയും തള്ളപ്പാർട്ടിയുടേയുംചീത്ത കേട്ടിട്ടുണ്ട്, പനി, ചൊറി, മഞ്ഞപ്പിത്തം, മുഖക്കുരു, അസൂയ മുതലായ രോഗങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു യഥാക്രമം വിക്സ് ആക്ഷൻ 500, ലൈഫ്ബോയ് സോപ്പ്, ഉപ്പ്ലെസ്സ് കഞ്ഞി, ക്ലിയറസ്സിൽ തുടങ്ങിയ മരുന്നുകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. (അവസാനം പറഞ്ഞതിനു മരുന്നില്ലാത്തതു കൊണ്ട് അസുഖം ഇതു വരെ ഭേദമായില്ല) ഇവയെക്കുറിച്ചൊക്കെ കഥയെഴുതുവാൻ പററുമെങ്കിൽ ഞാൻ നോബൽ സമ്മാനം വാങ്ങിക്കും. 'എൻെറ മൂക്കിലെ മുഖക്കുരു' എഴുതാൻ പററിയ ഒരു വിഷയമാണ്. പക്ഷേ നിരൂപകന്മാർ എന്ന ക്ഷുദ്രജീവികൾ വെറുതേ വിടുമോ?

ഇവിടെ വേണ്ടതു പ്രേമാനുഭവമാണ്. തൽക്കാലം എനിക്കതില്ല. എനിക്കില്ലെങ്കിൽ വല്ല സ്നേഹിതർക്കുണ്ടായാലും മതി. അവരുടെ അനുഭവങ്ങളെപ്പററി ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി എഴുതാം. പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാം! പ്രേമബന്ധത്തിൽ കുടുങ്ങിയ ഒരു സ്നേഹിതൻപോലും എനിക്കില്ലല്ലോ. ഓ, ഒരു പണി ചെയ്യാം. നാളെ കോളേജിൽ ചെന്നിട്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു സുഹൃത്തിനോട് പറയാം – ആരെയെങ്കിലും ഒന്നു പ്രേമിക്കാൻ. പക്ഷെ ആരെ പ്രേമിക്കും? കൂടെ പഠിക്കുന്ന പല പെൺകുട്ടികളുടേയും മുഖങ്ങൾ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. ലത, ലളിത, ലതിക, ലാലി, അച്ചാരം അമ്മിണി, രേഖ, രേവതി, രേണുക, പ്രിയ, സംഗീത, ഏലമ്മ, ഏലിയാമ്മ, പട്ടാളംജാനകി, സുധ, സുനന്ദ, സുവർണ്ണ, ജയഭാരതി, ക്ലിയോപാട്ര, കുഞ്ഞമ്മ,ജാക്വലിൻ സൂസൻ, പാറുക്കുട്ടിയമ്മ, സിമി,സുമ,സുമി, ഹേമ.....

ഹേമ! സുന്ദരിയായഹേമ, ചുരുണ്ടുനീണ്ടതലമുടി. വെളുത്തനിറം, വിടർന്നനയനങ്ങൾ, കടഞ്ഞെടുത്ത ശരീരം. സുന്ദരി, മനോഹരി, സുമുഖി, കോമളാംഗി. മതി. ഹേമ തന്നെ മതി.

ഇനി ആരാണ് പ്രേമിക്കുന്നത്. ഞാൻ തന്നെയായാലോ? എന്ത്? ഞാനോ? പേങ്ങൻ, പോങ്ങൻ, പോഴൻ, പോണ്ടൻ!

വേണ്ട വേറെയാരെങ്കിലും മതി. ആരുവേണം? കൂട്ടുകാർ ധാരാളമുണ്ട്.

പോൾ, രാജൻ, ഘോഷൻ, റോഷൻ, ബാബു, സാബു ജോബു, ബോബു, രാമൻ, പുലിക്കോടൻ, ആൻറണി, നാണപ്പൻ, ദാസ്, ജോസ്, പ്രേംനസീർ, നാരായണൻകുട്ടി, കുതിരവട്ടം പപ്പു, ജോണി, ടോണി, മാണി, ചേരമാൻ പെരുമാൾ, മാത്യു, അന്തപ്പൻ, വിജയൻ....വിജയൻ!........കൊള്ളാം. സുന്ദരൻ, സുമുഖൻ, കോമളാംഗൻ, വനിതവദനൻ. ശരി, വിജയൻ തന്നെയാകട്ടെ. അങ്ങിനെ ഹേമയും വിജയനും തമ്മിൽ പ്രേമമാകുന്നു. വിജയൻെറ അനുഭവ വർണ്ണന കേട്ട് ഞാൻ കഥയെഴുതുന്നു. 'ഹേമാവിജയം' ഹായ് എന്തൊരുഗ്രൻ ടൈററിൽ! എന്തിനു് ചെറുകഥയാക്കുന്നു. ഒരു നോവൽ തന്നെയെഴുതിക്കളയാം! അല്ലെങ്കിൽ ഒരിതിഹാസം തന്നെയായിക്കൊള്ളട്ടെ. വിശ്വപ്രശസ്തനായ കൊച്ചിൻ ഹരിദാസിൻെറ അനുരാഗ ഇതിഹാസം "ഹേമാവിജയം"

'നവംബർ മാസത്തിലെ മനോഹരമായ ഒരു സന്ധ്യ. കളകളാരവത്തോടെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചൊഴുകുന്ന കാട്ടരുവി. അരുവിക്കരയിലെ പുഷ്പിണിയായ വാകമര

ത്തിന്റെ ചുവട്ടിലിരിക്കുന്ന സുന്ദരിയായ ഹേമ; അവളുടെ മടിയിൽ തലവെച്ചു കിടക്കുന്ന വിജയൻ'

'എന്റെ ഹേമേ! നീയൊരു മഞ്ഞുതുള്ളിയെപ്പോലെ മനോഹരിയാണ്'

'അതെ വിജയേട്ടാ മഞ്ഞുതുള്ളിയുടെ ആഗ്രഹം എന്നെന്നും വിജയേട്ടനാകുന്ന ഈ പുൽക്കൊടിയിൽ തങ്ങി നിൽക്കണമെന്നാണ്.'

ഹായ് എന്തുഗ്രൻ ഡയലോഗ്! എന്തായാലും നാളെ അതന്നെ വിജയനെക്കൊണ്ട് പ്രേമിപ്പിക്കണം. അകലെയെവിടെയോ ഒരു ചാവാലിപ്പട്ടി നീട്ടി ഓലിയിടുന്നു. ശവത്തിനു കൂവാൻ കണ്ട നേരം. ഓ. ഉറക്കം വരുന്നു, കിടക്കയിൽ തലകുത്തി വീണു.

x x x x x

'താൻ പ്രേമിക്കണം' അപ്രതീക്ഷിതമായ എന്റെ ആവശ്യം കേട്ട് വിജയൻ ഞെട്ടി.

'എടോ ദിവ്യമായ പ്രേമത്തെപ്പറ്റി തനിക്കെന്തറിയാം? ഹോ! എന്തൊരു മധുരമായ അനുഭൂതിയാണ് അതു പകരുന്നതു്! പ്രേമം പാലുപോലെയാണ്. പഞ്ചസാരപോലെയാണ്. തേയിലപോലെയാണ്. ഇവ മൂന്നും കൂട്ടിചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ചായപോലെയാണ്. എന്റെ വാചകമടികേട്ട് വിജയൻ മയങ്ങി.

'ശരി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു' പക്ഷേ, ആരെ

'ഹേമയെ അറിയുമോ' 'അറിയും'

'എപ്പടി?' അപ്പടി തന്നെ. 'എന്നാലും വേണോ?'

വേണം. എങ്കിൽ തുടങ്ങിക്കോ– ആദ്യത്തെ ഐറ്റം ലൗലെറ്റർ

ഉത്തരവ്. പക്ഷേ എനിക്കെഴുതാൻ അറിയില്ല

അതിന്നാണോ പ്രയാസം! ഇതാ കേട്ടോളൂ–

എന്റെ ഹേമേ! ഹേമമാലിനീ....ഹേമന്ത സന്ധ്യേ, മോഹിനീ....ഞാൻ നിന്നെ പ്രേമിക്കുന്ന മാൻകിടാവേ.... കരളിന്റെ കുളിരേ....കുളിരിന്റെ കരളേ....കാനനച്ഛായയിൽ ആടുമേയ്ക്കാൻ ഞാനും വരട്ടയോ നിന്റെ കൂടെ?....

ശരി സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നു തന്നെ കാച്ചിയേക്കാം. അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു.

വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ വിജയനെ കണ്ടു. ഇഞ്ചികടിച്ച മുഖം. 'എന്തായടാ?' ഞാനാകാംക്ഷയോടെ ചോദിച്ചു.

'ഉം ആയി. ലെക്ക. അവളുതല്ലിയില്ലെന്നേ ഉള്ളൂ. എന്നാലും അവളുടെ ആ ഡയലോഗ്....മി. വിജയൻ മേലിലിതാവർത്തിച്ചാൽ ഞാൻ പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെയടുക്കൽ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യും. ജാഗ്രതൈ.... ഹോ, കഷ്ടിച്ച രക്ഷപ്പെട്ടന്നേയൊള്ളൂ. താനും തന്റെയൊരു മടിഞ്ഞ പ്രേമവും.

വിജയൻദേഷ്യത്തോടെ നടന്നകന്നു. എനിക്കു വല്ലാത്ത ദേഷ്യം വന്നു. അവളുടെ ഒരു പ്രിൻസിപ്പാള്! ആരാണയാൾ?

എല്ലാവരെയും ശപിച്ചു കൊണ്ടു ഞാൻ വീട്ടിലേക്കു നടക്കുകയായിരുന്നു.

'ഹരീ'

പിറകിൽ നിന്നൊരുകുയിൽനാദം. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഹേമ! ഗുരുവായൂരപ്പാ!.... ആ വിജയൻ വല്ലതും പറഞ്ഞു കാണുമോ? ശവത്തിനെ വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളുകയില്ല. അവൾ നടന്നടുത്തെത്തി. ഞാൻ വെപ്രാളത്തോടെ അവളെ നോക്കി.

'ഹരീ! എനിക്കൊരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്'

'ഉം എന്താണ്?'

'ആ വിജയൻ എന്റെ പിറകേ നടന്ന് ശല്യം ചെയ്യുന്നു. ഹരിക്കൊന്നു വിലക്കാമോ, അയാളെ?'

ഉം! എന്തിന് അയാൾ സുന്ദരനല്ലേ, സുശീലനല്ലേ അയാൾക്കെന്താണ് കുഴപ്പം?

'കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല. സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ ഞാൻ മറ്റൊരാളെ സ്നേഹിച്ചു പോയി. ഇപ്പോഴും സ്നേഹിക്കുന്നു.

ഞാനന്തുതപ്പെട്ടു പോയി

'ങേ! അതാരെ? ഞാനറിയുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ?'

'ഇല്ല. ഒട്ടുമില്ല....'

'ഉം പറയൂ–'

ഞാനാകാംക്ഷയോടെ തിരക്കി

അവളുടെ മുഖം ലജ്ജകൊണ്ട് ചുവന്നു.

"ഞാൻ........ഞാൻ........ഹരിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

I love you......"

സണ്ണി വർഗ്ഗീസ്
ഒന്നാം വർഷം ബി. എ. (1976-77) സോഷ്യോളജി
വിദ്യാർത്ഥി

പ്രൊ. സി. ജെ. ഡാനിയൽ
റിട്ട: ഫിസിക്സ് പ്രൊഫസ്സർ

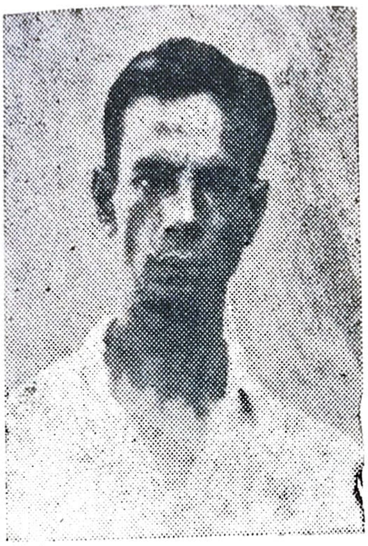

ശ്രീ. മാനുവൽ എം. എ.
നോൺ ടീച്ചിംഗ് സ്റ്റാഫ് അംഗം

ഇവരുടെ വേർപാടിൽ വേദനിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളോടൊത്തു് ഞങ്ങളും പങ്കു ചേരുന്നു

കോളേജ് ദിനാഘോഷം

കോളേജ് റിപ്പോർട്ട് ബഹു: പ്രിൻസിപ്പൽ
അവതരിപ്പിക്കുന്നു

ബഹു: കേരള അഭ്യന്തരമന്ത്രി ശ്രീ. പി. ജെ ജോസഫ്
പരിപാടികൾ ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

ചായംതേച്ച മുഖങ്ങൾ

രാധികാവർമ്മയുടെ മോഹിനിയാട്ടം

ഗാനമേള

സ്റ്റാഫാംഗങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച ''തിരുമ്പിവന്നാൻ തമ്പി''.......എന്ന നാടകത്തിലെ ഒരു രംഗം

Behind the magazine.........

Fr. DOMITION C. M. I., THOMAS ABRAHAM, A. M. ROSHAN, VIJU THOMAS

RAPHAEL

THOMAS T G.

JALAJAKUMARI

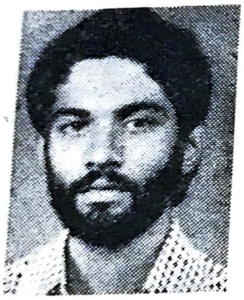

SUNNY BALACHANDRAN
Cover Design.

BABU JOSEPH
Editor

हिन्दी विभाग

हमें किसी भी भाषा से द्वेष नहीं करना चाहिये, ... किसी राष्ट्र के निर्माण के पूर्व एक राष्ट्र भाषा की आवश्यकता रहती है .... साहित्य के बिना कोई राष्ट्र उन्नति प्राप्त नहीं करता।

नीलम सक्सेना

.... क्या जीवन अनुकूल प्रति-कूल परिस्थितियों के मध्य एक समझौता है ? ....
.... पथिक बन कर जीवन की धूप-छाँह से घबराना है क्या .... ? ? ?

मुस्ताक हाती

सावधान !

उच्च नीच का भेदभाव मिटाने, संगठन शक्ति उत्पन्न करने, अनुशासन को पालने की भावना जागृत करने और अकर्मण्यता को दूर करने के लिए एन सी. सी. अत्यावश्यक है।

के. पी. सजीव

FORMER STUDENTS' ASSOCIATION EXECUTIVE

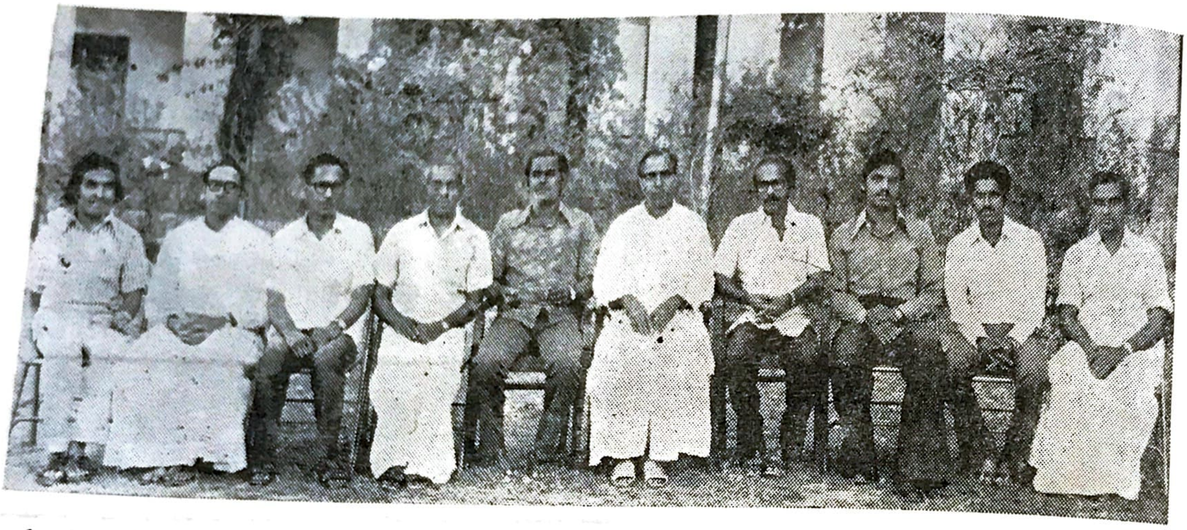

1. Sri. V K. Gopinathan B. Sc., 2 Fr. Domitian C. M. I, 3. Sri. P. Appukutta Panikar M.Sc. (Joint Secretary) 4. Prof. P. M Joseph M. A., M. Com. 5. Prof. G. Ramanathan M. Sc. (Secretary), 6. Fr. Mathai Archangel C. M. I. (President & Principal) 7. Sri. K. A. Sadanandan M. Sc. (Vice - President) 8. Sri. P. Sarathkumar B. A. 9. Sri. Paul Ambookkan B. Sc., 10. Sri. K.P. Thomas B.A., D.D.S. Treasurer.

नीलम सक्सेना

साहित्य निर्माण में साहित्य का स्थान ठीक शरीर में प्राण के समान है। शरीर की स्थिति प्राण केसाथ है और राष्ट्र के प्राण उसका साहित्य हैं। जिस राष्ट्र के पास अपना निज का साहित्य नहीं है वह राष्ट्र वास्तव में राष्ट्र ही नहीं कहा जा सकता है। राष्ट्र के निर्माण के लिए साहित्य की उतनी ही आवश्यकता होती है जितनी शरीर को प्राणों की आवश्यकता होती है, प्राण के बिना शरीर का होना बेकार है। ठीक उसी प्रकार जिस प्रकार राष्ट्र निर्माण साहित्य के बिना असम्भव है। राष्ट्र निर्माण का साहित्य के साथ बहुत घनिष्ठ सम्बन्ध है।

पूर्वकाल में भारत की राष्ट्र भाषा संस्कृत थी। संस्कृत साहित्य का भण्डार पूर्ण था और राष्ट्र भी संसार भर में विद्या, बुद्धि, बल, सभ्यता आदि प्रत्येक विषय में सर्वश्रेष्ठ था। किन्तु अब संस्कृत जाननेवालों की संख्या न के बराबर है और उनमें भी इस भाषा को प्रतिदिन व्यवहार में लाने वाले शायद एक भी नही रहा। फिर भी भारत के राष्ट्रीय साहित्य के सिंहासन पर आज एक उसी का अधिकार पाया जाता है। आज भारत के प्रत्येक प्रान्त की भाषा भिन्न भिन्न है। परन्तु एक प्रान्त की भाषा की उन्नति से वह प्रान्त बहुत आगे बढ़ जाता है लेकिन वह साहित्य राष्ट्र भर के लिए न उपयुक्त है न हो सकता है। इसलिए प्रचलित भाषाओं में से किसी योग्य देशव्यापी भाषा को राष्ट्र भाषा बनाना पड़ेगा। भारत की अवनति का एक यह भी मुख्य कारण कहा जा सकता है कि उसके राष्ट्रीय साहित्य और नित्य व्यवहार की भाषा में भिन्नता पड गई है।

अंग्रेजो की उन्नति उनके साहित्य के साथ साथ होती है। जिस तेज गति से उसका साहित्य बढ़ता गया है ठीक उसी गति से राष्ट्र भी उन्नति करता गया है। संसार की शायद ही कोई उत्तम पुस्तक होगी जिसका अनुवाद अंग्रेजी में नहीं हुआ हो।

किसी राष्ट्र को पूर्णतया पददलित कर देने के लिए क्रमश: उसके साहित्य का नाश करने के अतिरिक्त अन्य और सहज उपाय नहीं है। विदेशियों के हाथ से संस्कृत साहित्य भण्डार के भस्म कर देने से मानो हिन्दु जाति के नेत्र फाड़ दिये गये, मानो राष्ट्र अन्धा हो गया। साहित्य भण्डार नष्ट कर दिया गया था, तो भी साहित्य के बचे बचाये अङ्गोंने प्राकृत भाषा द्वारा जो कार्य कर दिखाया वह एक महत्वपूर्ण कार्य कहा जा सकता है।

अब संस्कृत भाषा का लोप हो गया है, किन्तु प्रान्तीय भाषाओं में जो कुछ भाव था वह उसी साहित्य का छायांश था। और केवल उसी भाव ने प्रान्तीय भाषा द्वारा कार्य किया था और उसी के द्वारा, सूर तुलसी, नानक, कबीर, बल्लभ आदि धर्म-प्रवर्तक महात्माओं ने राष्ट्र के पुनरुद्धार करने का प्रयत्न किया और सफलता उनके पैर चूमने लगी।

राष्ट्र निर्माण में साहित्य का बड़ा हाथ है। साहित्य के सर्वाङ्ग उत्कृष्ट होने से राष्ट्र भी उन्नत होता है। साहित्य की प्रबलता ही राष्ट्र को सुदृढ़ और प्रबल बनाती है। साहित्य में भी कविता का स्थान और सब अंगों में श्रेष्ठ है, साहित्य का मुख्य अंग काव्य ही है।

काव्य के द्वारा साहित्य के हर एक अंग का वर्णन अच्छी तरह से हो सकता है। काव्य में वर्णन कोई भी मनुष्य के हृदय को प्रभावित करने की अलौकिक शक्ति रखता है। इसमें माधुर्य और लावण्य अधिक रहते हैं। काव्य का ही आश्रय लेकर कविवर भूषण ने महाराज शिवराज की रग रग में अपार शक्ति का संचार कर दिया था।

राष्ट्र का संगठन पूर्णतया उसके साहित्य पर निर्भर है। पहले भारत में राजनीति, समाजनीति अर्थनीति वाणिज्यनीति, युद्धनिति, भूगोल-खगोल विद्या, विज्ञान, शास्त्र आदि विविध विषयों से साहित्य हीन था। अस्तु जनसमूह में भी उन विषयों के ज्ञान का विकास न हुआ और राष्ट्र का उत्थान भी अधिक काल तक स्थिर न रह सका। इस स्थल पर मुख्य तीन बातों पर विचार करना है। प्रथम प्रत्येक प्रान्त अपनी भिन्न भाषा के साहित्य को पुष्ट कर रहा था और साहित्य ने उन्नति प्राप्त कर ली थी। द्वितीय देश भर में सब जगह प्राय: अशान्ति का राज्य रहने के कारण विचारशील विद्वन्मडली को साहित्य के अन्यान्य अंगों की पूर्ति करने या उनपर विचार करने का थोड़ा भी अवसर न मिला और राष्ट्र में भी शेष सब विषयों का अभाव बना रहा। तृतीय साहित्य को संस्कृत भाषा अनेकों वर्षों से नष्ट होती चली आ रही है, उसका स्थान प्राकृत तथा प्रान्त प्रान्त की अन्यान्य भाषाएँ अधिकृत कर रही हैं।

राष्ट्र निर्माण में साहित्य का स्थान

साहित्य और राष्ट्र के सम्बन्ध के कारण और कार्यबाहुल्य हैं। देश के जनसमूह के चरित्र का गठन पूर्णतया तद्देशीय साहित्य पर निर्भर है और उसका विकास उसी सीमा तक पहुंच सकेगा, जहाँ तक उस साहित्य की भाषा का विकास हो चुका होगा, साहित्य जिस भाषा में होगा उस भाषा की भूमि पर स्वभावतः उस साहित्य के सेवियों का प्रेम ढुलक पड़ेगा। भारतीय मुसलमानों की जन्म भूमि यही देश है। इसी भूमि से ये उत्पन्न हुए। इसी के द्वारा इनका पालन पोषण या देख भाल होती है, पर इनका साहित्य अरबी फारसी भाषा में होने के कारण इनका प्रेम भी अरब और फारस की ओर अधिक रहता है। इस समय वर्तमान भारत में यही अवस्था उपस्थित है। यहाँ शिक्षा अंग्रेजी भाषा में दी जाती है। अंग्रेजी साहित्य की दिन-प्रति-दिन प्रगती होती हो जा रही है और उसके भाव भी लोगों के हृदय में टक्कर खा रहे हैं। शिक्षित समाज में राष्ट्रीयता स्वदेश -भक्ति और स्वदेशोन्नति की चर्चा हने लगी है, किन्तु उनमें वास्तविक स्वदेश भक्ति और स्वदेशोन्नति के चिह्न नहीं पाये जाते हैं। उनको इस बात का पता ही नहीं लगा कि उसका कथन तो देशोन्नति के अनुकूल होता है। साथ ही साथ अंग्रेज साहित्य अपना प्रभाव समाज पर डाल रहा है। अंग्रेजों के ही आचार-विचार और आहार व्यवहार की ओर लोगों का अनुराग भी बढ़ रहा है और भारत के लिए राष्ट्र निर्माण का कार्य कोसों भागा जा रहा है। साहित्य अधिकांश में राष्ट्र के सामाजिक और राजनीतिक संघटनों का प्रयोग साधन बन गया है। जिस राष्ट्रका साहित्य प्रगति की सोमा पर पहुंच जाता है वह देश की बहुत तेजी से उन्नति करता है। इस प्रकार राष्ट्र का साहित्य के साथ बहुत घनिष्ठ संबन्ध हैं। ये दोनों एक दूसरे से दूर रह कर उन्नति नहीं कर सकते हैं। जिस देश का साहित्य, अपूर्ण है वह देश भी अपूर्ण है।

साहित्य ने राजकीय और समाजिक स्थितियों में परिवर्तन कर डाला है। इसने समाज की दशा बदल दी है। शासन प्रबंध में बड़े बड़े उथल-पुथल कर डाले हैं। यहां तक कि अनुदार और धार्मिक भावों को उखाड़ फेंका है। साहित्य में जो शक्ति छिपी रही है वह तोप, तलवार, किसी में भी नहीं पाई जाती है। पतित देशों का पुनरुत्थान साहित्य ने ही किया।

हमें किसी भी भाषा से द्वेष नहीं करना चाहिये। ज्ञान कहीं भी मिले ग्रहण कर लेना चाहिए। परन्तु अपनी भाषा और उसके साहित्य को ही प्रधानता देनी चाहिये। क्योंकि अपना, अपने देश का, अपनी जाति का उपकार और कल्याण अपनी ही भाषा के साहित्य की उन्नति से हो सकता है। इसलिये हमें अपने देश की प्रगति के लिए अपनी भाषा के साहित्य की सेवा और अभिवृद्धि करना हमारा परम धर्म है।

किसी राष्ट्र निर्माण के पूर्व एक राष्ट्र भाषा की आवश्यकता रहती है। पश्चात उसी भाषा के साहित्य को सर्वाङ्ग पुष्ट करना पडता है। साहित्य के बिना न कोई राष्ट्र जीवित रह सकता है और न उसकी अपूर्णावस्था में कभी कोई राष्ट्र उन्नति प्राप्त कर सकता है। साहित्य का राष्ट्र की उन्नति में बहुत बडा स्थान है।

प्रतीक्षा का एक एक क्षण एक-एक युग के समान प्रतीत होता है। मेरी आकुलता अपरिमित थी। ज्यों ज्यों क्षण बीत रहे थे त्यों त्यों मेरी व्यग्रता क्रोध में परिणत होती जा रही थी। यद्यपि समाचार पत्र मेरे हाथ में था तो भी दृष्टि रह-रहकर द्वार से जा टकराती अनुमानित समय के बीत जाने पर भी जब राजन नहीं आया, तब मैं उसे मन ही मन कोसने लगा, और अनायास ही मेरे कदम किसी आवेश में आकर बाहर की ओर चल पड़े। सुहावने सायंकाल की महिमा से उत्तेजित और प्रेरित मेरा मन मुझे नदी किनारे खींच लाया, मुझमें नई उमंग और उल्लास था। मेरा मन उत्सुकता से निसर्ग की शोभा निहार रहा था

सावनका महीना था। आज कई दिनों के बाद बादल खुले थे। हरे भरे नारियल के वृक्ष सुन्दर चादर ओढ खड़े थे। सूर्यास्त की ललाई धरती पर छाई हुई थी और ऐसा प्रतीत होता था मानो धरती आग में तप्त हुआ कंचन हो। सूर्यदेव अपनी सुहानी किरण बिखेरते हुए मानो मुस्करा कर मेरा स्वागत कर रहे हों। नदी के जल में उषा का प्रतिबिम्ब आग का गोला सा जान पड़ता था। मृदु समीर सावन के राग गाती थी, और पंक्षी मधुर कलकला करते डालियों पर बैठे हिंडोले झूल रहे थे। मैं मुलायम बालू के ढेर पर जा बैठा और पढने के लिये प्रेमचंदजी की 'कफन' कहानी खोली, लेकिन इस कहानी की अपेक्षा प्रकृति-उपन्यास का अवलोकन अधिक चित्ताकर्षक था। कभी गगन के बदलते रंगों को पढता, कभी पत्तियों का; कभी छविमयी हरियाली को तो कभी सामने बहती हुई नदी की धारा के झर-झर करते हुए गीतों को सुनता। मैं किनारे पर बैठे अपने पैर शीतल जल में लटकाये बैठा, जलप्रवाह के स्पर्श का आनंद अनुभव कर रहा था और देख रहा था किस प्रकार जल का प्रवाह पत्थरों से टकराता हुआ अपना रास्ता काटते हुए आगे की ओर बहा चला जा रहा था।

मैं सोचने लगा क्या मानव भी इसी प्रकार अपना रास्ता काट कर निरन्तर आगे बढ़ते रहने में समर्थ है। सचमुच जीवन एक प्रवाहमान सरिता है, अनुकूल-प्रतिकूल दुकूलों से टकराते हुए जीवन-प्रवाह के रूप को एक रूप से गतिमान बनाये रखना मानव का परम कर्तव्य है। जीवन रूपी नौका के हम पतवार हैं। यदि कभी यह नौका डगमगाती प्रतीत हो तो समझ लो कि पतवारों के संचालन में सन्तुलन का अभाव है। इस नौका को पार लगाने में जो श्रम और पुरुषार्थ है उसी का नाम है भाग्य। वास्तविकता से अवगत होने की जिज्ञासा मानव जाति में होनी चाहिये और मानवीय आधारशिलायें समस्त मानवीय सम्बन्धों का केन्द्र-बिन्दु होना चाहिये। इससे ही मानव को मीठा फल मिलने की शक्यता है अन्यथा उसका फल नीम के जैसे कड़ुवा होता। फिर चाहे नीम को जितना घी गुड़ से सींचें फल उसका कभी मीठा नहीं होगा।

अचानक आसपास की निस्तब्धता से मेरी विचार-धारा टूटी। चन्द्रमा अपनी सोलाहों कलायें दिखा रहा था, तारे झिलमिल उठे थे, और चन्द्रमा मानों मानवजाति पर ज्ञान प्रकाश फैला रहा था। अब मैं इस प्रकार से प्रभावित हो कोई काल्पनिक स्वरूप में न था बल्कि चेतनावस्था में था। लग रहा था मानों एक चित्र देख रहा हूँ। लेकिन इस सौन्दर्य की चित्रलेखा किसने की थी इसका चित्रकार कौन है? दूर-दूर तक सफेद रेती चमक रही थी। कहीं एकाध कुटीर में दीपक टिम-टिमा रहे थे। नारियल के वृक्षों से चाँदनी मानों झर रही हो और वृक्ष हवा के झोंकों से डोल रहे थे। दो-चार बंदरिया चाँद के साथ मानो आँख-मिचौनी खेल रही थी, कभी कभी तो पूरे चाँद को अपने आँचल में समेट लेती, और फिर चंचल चाँद मानो उनसे बच बाहर निकल आता। वातावरण आमतौर पर शांत था। रह-रह कर कभी दूर कुत्तों के भूँकने की आवाज आती, तो कभी पुल पर से किसी गाड़ी के गुजरने की आवाज। पानी बहने की आवाज़ अब कुछ तीव्र हो गई थी। जल में चाँद की प्रतिमा ऊपर-नीचे हिंडोले ले रहा थो। रेत शीतल हो चुका था। यह एक अनुपम सौन्दर्य था, मानो वास्तविक न हो। पानी को देखते देखते और इसकी गति से प्रेरित हो कर मैं मानव के जीवन के उतार चढ़ाव का चित्र देखने लगा। मानव क्यों अपना स्वार्थ सिद्ध करने पर तुला रहता है! क्या वे अपनी आंतरिकता का चित्र देख सकते हैं! क्या जीवन अनुकूल-प्रतिकूल परिस्थितियों के मध्य एक समझौता है। अनुकूलता का वरण करने और प्रतिकूलतां से पलायन करने का नाम जीवन नहीं है। पथिक बनकर जीवन की धूप-छाँह से घबराना क्यों? जीवन की महत्ता वेदनाओं और पीड़ाओं को हँसते-हँसते सह लेने में है।

न जाने विचार करतें करते कब मेरी आँख लग गई। रात्रि का अंधकार समाप्त होने पर बाल रवि का प्रकाश मानव की क्लान्ति को दूर करने, उसे नई स्फूर्ति और नवीन उत्साह प्रदान करने चमक उठा था। धरती का मुखमंडल नैसर्गिक आभा से प्रदीप्त हो उठा था।

PHOTOPHONE
Overhead Projector

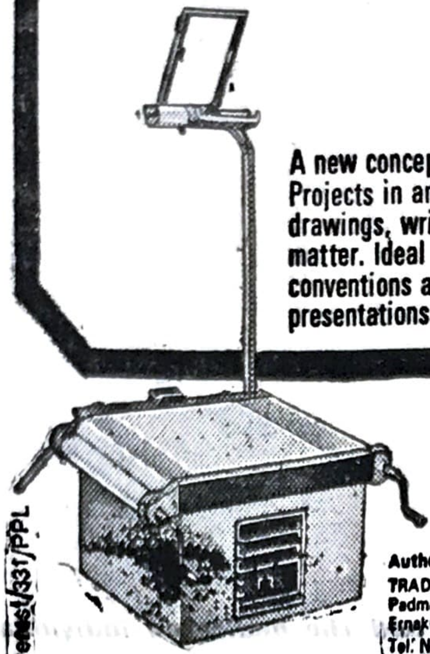

A new concept in visual aid. Projects in any colour, drawings, written or printed matter. Ideal for lectures, conventions and other presentations.

Authorised Dealers In Kerala:
TRADELINKS
Padma Junction, M.G. Road
Ernakulam, Cochin 682 011
Tel: No. 3 4073, 3 5745

everest/331/PPL

There was a time when

FERTILISER

was unknown to the Indian farmer

Then came

F A C T

the first fertiliser factory in India

on the banks of Periyar in Kerala

from where the

FERTILISER CULT

spread over

to lead the country to prosperity

THE FERTILISERS AND CHEMICALS, TRAVANCORE LIMITED

UDYOGAMANDAL - 683 501 KERALA

HER MAJESTY

CARDAMOM EXPANDS

HER EMPIRE.....

Area from 82467 hectares in 1966 to 91476 hectares in 1976.
Production from 2000 metric tonnes in 1966 to 3000 metric tonnes in 1976.
Export from 1134 metric tonnes in 1966 to 1941 metric tonnes in 1976.
Export Earnings from Rs. 4.23 crores to Rs. 19.38 crores in 1976

The cardamom Industry known to the world from time immemorial was in disarray till the establishment of Cardamom Board in 1966. The Board has been able to organise, strengthen and promote the industry in a short span of time. The progress of the industry during the last decade has been steady.

THE MARKET FOR CARDAMOM - - THE QUEEN OF SPICES - - IS FAST EXPANDING DAY BY DAY AROUND THE WORLD

Anyone connected with cardamom industry can get total assistance from Cardamom Board today

CARDAMOM BOARD

BANERJI ROAD,

COCHIN-682 018

THE ASOK TEXTILES LIMITED

ASOKPURAM, ALWAYE-1

(KERALA STATE)

Manufacturers of:

SUPERIOR QUALITY COTTON YARN COMBED AND STAPLE FIBRE YARN

(In Hanks and Cones)

Counts: 31st to 120s

Gram: "COMBINED"
Phone: 34723

Combined Traders & Agencies (REGD)

BROADWAY JUNCTION, ERNAKULAM
COCHIN-682011

Dealers in:

MARINE MATERIALS & EQUIPMENTS. ESPECIALLY ALL MARINE ENGINE SPARE PARTS

Grams: ARIKKADAN
Phones: 26984 & 26994

A. C. DEVASSY & SONS

MERCHANTS & AGENTS
P. B. NO. 116, COCHIN-682 018

C. S. T. No. D. 29 Dt. 11-5-71
G. S. T. No. D. 10
Khandasari L. No. CK-1/72

F. G. L. No. CF-8/72
Sugar L. No. CS-1/74
Pulses L. No. C-8/74

G. GOVINDA PRABHU

INDIAN OIL DEALERS
BROADWAY - ERNAKULAM
COCHIN-11

With the best complimetns of:

Telegram: 'POTASH' Alwaye
Phone: 5742, 5743, 5744

TRAVANCORE CHEMICAL & MANUFACTURING CO. LTD.,
KALAMASSERY, ALWAYE-4.

MANUFACTURERS OF:

- Copper Fungicides
- Water Treatment Chemicals
- Barium Salts
- Potassium Chlorate
- Sodium Chlorate

THE BANK OF COCHIN LIMITED

Registered Office : ERNAKULAM COCHIN-682018

WE SERVE YOU : Through our branches and correspondents in India and all over the world.
WE HELP YOU : In opening letters of credit and in all your foreign exchange transactions
WE OFFER YOU : Finer rates of encashing foreign currency cheques and Drafts
WE GIVE YOU : Maximum rates of interest on your deposits with us
WE ASSIST YOU : To solve your financial problems through our profitable kuries and New Recurring and Daily Deposits schemes
WE GRANT YOU : Advances for all productive purposes

APPROACH YOUR NEAREST BRANCH FOR ALL TYPES OF BANKING BUSINESS BOTH INLAND AND FOREIGN

K. M. Thariyan B. Com; A. C. A. (Chairman)

PODUVAL ENGINEERS

M.G.ROAD, ERNAKULAM
COCHIN - 682011
Phone : Off. 32440 - Res. 31995

FOR

KIRLOSKAR ELECTRIC MOTORS, PUMPS, DIESEL OIL ENGINES, VALVES-B. E. MULTISTAGE PUMPS - LT/LK STARTERS & SWITCHGEARS-'WOLF' PORTABLE ELECTRIC TOOLS-DUNLOP & FENNER 'V' BELTS, HOSES ETC.-'EVEREST' HAND TOOLS-'NBC' BALL, TAPER & ROLLER BEARINGS-'KAC' AIR COMPRESSORS-SPARES FOR DIESEL & KEROSENE ENGINES

Our Associates:

N. K. PODUVAL & COMPANY
P. O. Box No. 50
Kottayam-1
P: Off. 3460, 2516 & 2848

PODUVAL BROTHERS
Post Office Road
Trichur-1
Ph: Off. 20594

With Best compliments from

BAGSVIG GROUP
PULLIKKAL BLDGS.
M. G. ROAD
ERNAKULAM

MILTONS COLLEGE

JEWS STREET, ERNAKULAM

We offer:
B. Com. and Pre-Degree Courses of studies
(Kerala University)

PRINCIPAL

Libi Brothers

TAILORS, ELECTRIC DRY CLEANERS, DYERS AND DARNERS
PADMA JUNCTION
ERNAKULAM, COCHIN-682011

സുഹൃത്തുക്കളെ,

കൊച്ചി നഗരത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗമായ എറണാകുളം പത്മാ ജംഗ്ഷനു സമീപം **ലിബി ബ്രദേഴ്സ്** എന്ന സ്ഥാപനം 1978 ജനുവരി 29 മുതൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ സൂട്ടുകൾ, പാൻറുകൾ, ഷർട്ടുകൾ, ലേഡീസ് ഡ്രസ്സുകൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാവിധ തയ്യൽവേലകളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.
കൂടാതെ, നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി ഇലക്ട്രിക് ഡ്രൈക്ലീനിംഗ്, ഡൈയിംഗ്, ഡാർണിങ്ങ് തുടങ്ങിയവ അതിവിദഗ്ദ്ധമായ രീതിയിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്

Urgent Dry Cleaning within 45 Minutes

**ഞങ്ങൾ ആദായവിൽപ്പന നടത്തുന്നില്ല. പക്ഷെ നിങ്ങൾക്കെന്നും
ഞങ്ങളിൽനിന്നും ആദായത്തിൽ തുണിത്തരങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന
അതാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത**

ടെക്സ്റ്റൈൽ ഫെയർ

ബ്രോഡ്വേ

Vaidyaratnam P. S. Varier's

ARYA VAIDYA SALA,
KOTTAKKAL

Adapted

In Service Form 1902 to 1977

SCIENCE OF SAGES TO MODERN AGES

Ayurvedic system is Centuries old
Propounded by sages of years old
A divine gift and was not known
Kottakkal made it well known

Kottakkal Arya Vaidya Sala is a House-Hold Name

Because:

(i) Its genuine Ayurvedic Medicines give relief to Millions Suffering from chronic diseases.

(ii) Its Nursing Home is well equipped with Modern ameneties and it undertakes Panchakarma treatments, Vasti, Dhara, Pizhichal etc. A house for homely treatments.

(iii) It runs a Charitable Hospital & gives free Treatments to many needy people

(iv) It also assists financially the Kottakkal Ayurveda College, for Promoting Ayurvedic Education.

CONTACT:

ARYA VAIDYA SALA, KOTTAKKAL

Phone: H. O. 31 Pin Code: 676503

Branches:

Kozhikode, Palghat, Tirur, Erode, Ernakulam, Trivandrum, Madras, Cannanore, Coimbatore

For Textiles

Jos Brothers

Ernakulam

സന്ദർശിക്കുവിൻ!

പരിഷ്കൃതരീതിയിലുള്ള

22 CT സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്ക്

K. K. MENON JEWELLERY

BROADWAY

ERNAKULAM

കലാബിന്ദുവിന്റെ

രാജൻ പറഞ്ഞ കഥ

വിവിധ കോടതികളിലെ വിവാദ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രബുദ്ധരായ പ്രേക്ഷകരുടെ പ്രോത്സാഹനങ്ങളോടെ കേരളത്തിലെ വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വിജയകരമായി പ്രദർശനം തുടരുന്നു

സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽകൂടി കേരളം മുന്നോട്ട്!?

മാറിവരുന്ന സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ചുള്ള സാങ്കേതികവിദ്യാഭ്യാസം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമേ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക തൊഴിലില്ലായ്മയിൽനിന്നും രക്ഷപെടാനാവൂ.
(കേരളാ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ എ. കെ. ആൻറണി)

175 കോടി രൂപയോളം കഴിഞ്ഞകൊല്ലം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം ചിലവഴിച്ചു. അതു സാങ്കേതിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മുൻതൂക്കം കൊടുത്തുകൊണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എത്രമാത്രം പ്രയോജനപെട്ടേനെ?
(ധനകാര്യമന്ത്രി ശ്രീ ഹേമചന്ദ്രൻ)

വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ തൊഴിലവസരങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ OED രൂപംകൊണ്ടു. പക്ഷേ 6 മാസമോ 1 കൊല്ലമോപോലും സാങ്കേതികപരിജ്ഞാനമുള്ളവർ തീരെ കുറവാണ് .ധാരാളം വേക്കൻസികളിൽ ആളുകളെ കിട്ടാതെ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.
(തൊഴിൽവകുപ്പുമന്ത്രി ശ്രീ ഉമ്മൻ ചാണ്ടി)

കേരളാ ഗവ: ന്റെ അംഗീകാരത്തോടുകൂടി തൊഴിലധിഷ്ഠിത എഞ്ചി: കോഴ്സുകൾക്ക് പ്രവേശനം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

എയർ കണ്ടീഷനിംഗ് & റഫ്രിജറേഷൻ (K.G.C.E.E.) ഇലക്ട്രിക്കൽ വയർമാൻ (K.S.E.L.B.E.) ഓട്ടോമോബൈൽ (K.G.C.E.E.) ഫിറ്റർ, ടേണർ, റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ, ഇലക്ട്രീഷ്യൻ (I.T.E.S.) വെൽഡിംഗ്, ടെലക്സ്, ടെലിഫോൺ, ടെലിവിഷൻ (B.T.C.E.E.)

Blue Tronix College of Engineering

(Recognised by the Govt. of Kerala)

E. S. I. ROAD, PALLURUTHY, COCHIN-6

Phone : 26926

MASTER COACING BOARD

KALOOR, ERNAKULAM.

"We make masters out of mere men"

I Pre-Degree

ADMISSION STARTED. ONLY A LIMITED. NUMBER ADMITTED. THAT ENSURES PERSONAL ATTENTION.

I B. Com, I M. Com

C. A. I. I. B.

(Part I and II Nov.) To Start Soon

II & III B.Com.

II P. D. C.

To begin on June 7th

Releasing all over Kerala in August

An unusual family drama packed with emotions

Cast: **SOMAN, SARADA, SEEMA, BHASI, UMMER etc.**

Direction: Chandrakumar

Suguna Screen Release.

Successfully running all over Kerala

A sentimental, fun-filled family fun-fare you will always remember.

Devi films Release

Pant House

TAILORS

Kurisupally, Road, Cochin-15

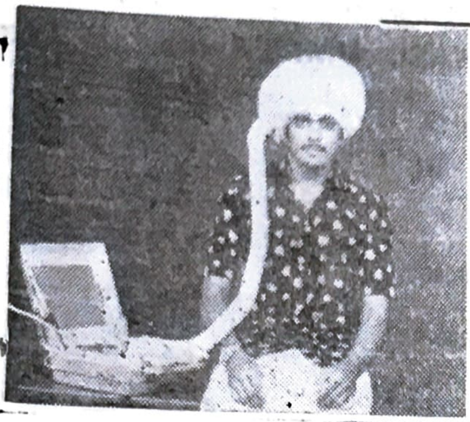

STEP CUTTING AND HAIR SETTING
With MODERN ELECTRICAL EQUIPMENTS

Please Contact

TOWN HAIR DRESSERS
VALANGAMBALAM,
COCHIN-16
NEAR LAXMAN THEATRE.

With Best Compliments from:

RETINA STUDIO

With Best Compliments

Bhat Book Stall

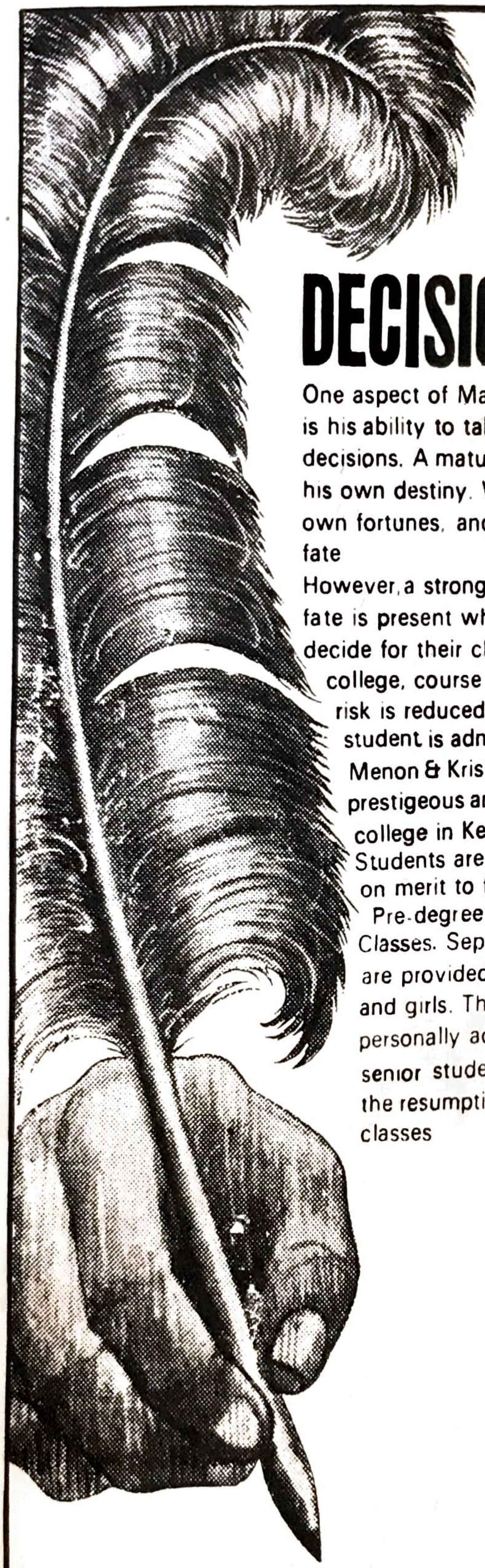

DECISION

One aspect of Man's superiority is his ability to take objective decisions. A mature man decides his own destiny. We make our own fortunes, and call them fate

However, a strong element of fate is present when parents decide for their children, their college, course & group. The risk is reduced when a student is admitted to Menon & Krishnan, the most prestigeous and informed college in Kerala.

Students are now admitted on merit to first year Pre-degree and B. Com. Classes. Separate divisions are provided for boys and girls. The College has personally addressed all senior students regarding the resumption of their classes

MENON AND KRISHNAN

D. H. Road Cochin 16 Phone 32238

Manjalikkulam Road Trivandrum 1

KERALA'S FINEST TUTORIAL AND PARALLEL COLLEGES
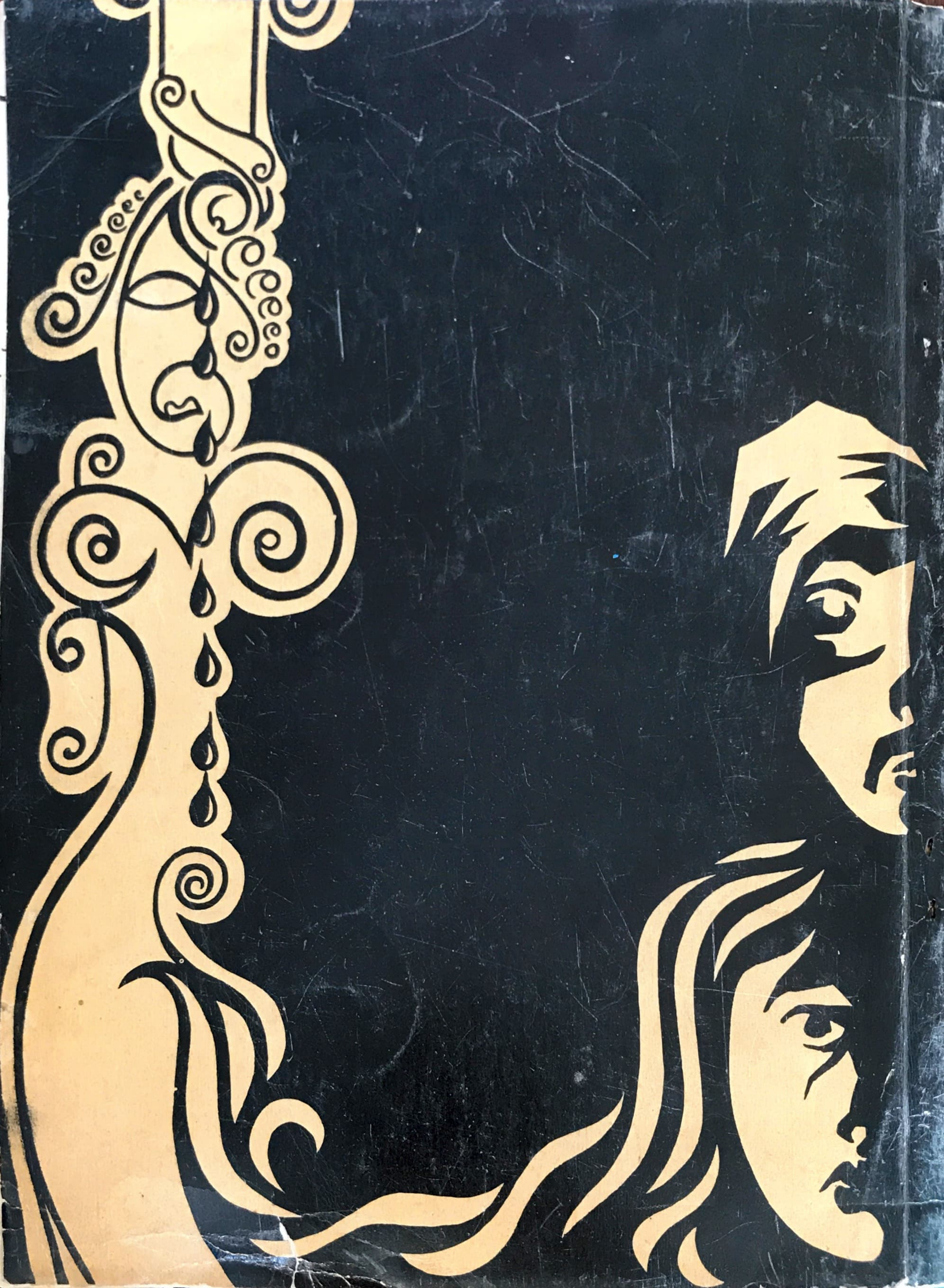
designers